ANTIHRIST ŞI ISRAELUL
Ceva despre care media nu va vorbi niciodată
Dr. Baruch Korman
Traducere: Radu C. Oprea
Alfa Omega Publishing
2021, Timişoara
ANTIHRIST ŞI ISRAELUL
Ceva despre care media nu va vorbi niciodată
Publicată în original în limba engleză sub titlul: ***Anticrist and The Jews: what the media won't tell you***
Copyright © 220121
Dr. Baruch Korman
Tradusă în limba română şi publicată cu autorizare.
Dacă nu există alte precizări, citatele biblice sunt luate din traducerea Dumitru Cornilescu a Bibliei.
Traducere: Radu C. Oprea
Corectură: Daniela Groza şi George Popa
Tehnoredactare: Camelia Mocofan
Prelucrare grafică: Anca Luchiţ
Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
KORMAN, BARUCH
Antihrist şi Israelul: ceva despre care media nu va vorbi niciodată /
Baruch Korman; trad.: Radu C. Oprea. - Timişoara: Alfa Omega Publishing, 2021
ISBN 978 – 606 – 045 – 272 – 0
I. Oprea, Radu C (trad.)
2
Versiunea în limba română: ***Antihrist şi Israelul: ceva despre care media nu va vorbi niciodată***
Copyright © 22021 Alfa Omega Publishing
Editura: Alfa Omega Publishing
C.P. 1141, O.P. 8
300890 – Timişoara, Rortiânia
Tel/Fax: (40) 256 – 284.912
E-mail: infoalfaomega.tv
Comenzi online: www.alfaomega.tv/librarie

ISBN 978606 – 045 – 272 – 0-

CUPRINS

Prolog 7

Capitolul! Antihrist - o introducere 19

Capitolul 2. Activitatea lui Antihrist – privire de ansamblu 33

Capitolul 3. Problema evreiască 53

Capitolul 4. Antihrist şi planul lui 65

Capitolul 5. Tehnologie, Covid-19 şi Antihrist 73

Capitolul 6. Necazul lui Iacov 79

Prolog

Când examinăm scrierile profetice antice, descoperim că spre sfârşitul istoriei acestei lumi, este profeţită apariţia unui lider care va conduce peste toate popoarele. Acest lider este asociat cu conceptul de întuneric. Care sunt implicaţiile asocierii sale cu întunericul? în primul rând, nu va vrea ca adevărata lui identitate sau adevăratele lui intenţii să fie cunoscute atunci când începe să preia puterea. Cu alte cuvinte, acest întuneric se referă la disimularea sau ascunderea identităţii şi a scopurilor lui. Cu cât oamenii sunt mai puţin conştienţi de identitatea reală a acestui viitor lider, cu atât mai bine va servi acest lucru planurilor lui de a prelua controlul asupra unui imperiu care va conduce toate naţiunile.

Acest întuneric se referă şi la înşelăciune. Acest viitor lider va fi un maestru al înşelăciunii şi va folosi neadevărul pentru a-şi împlini planurile. Unul dintre cele mai mari atuuri pe care le va avea este mass media internaţională. În prezent, asistăm la o schimbare semnificativă în diseminarea informaţiilor. În trecut, agenţiile de ştiri erau adevărate instituţii ale jurnalismului. Aceasta însemna că se străduiau să ofere publicului, în primul rând, fapte şi nu opinii şi au făcut acest lucru urmând reguli şi principii bine definite, pentru a descoperi adevărul, a-l relata şi a discuta despre el. Astăzi, jurnalismul autentic este aproape dispărut. Agenţiile de ştiri nu mai sunt instituţii jurnalistice, ci mai degrabă

comercianţi media, al căror obiectiv principal este să distribuie anumite opinii şi puncte de vedere, indiferent de fapte. Cu alte cuvinte, în loc să relateze ştirile şi să lase publicul să-şi formeze propriile opinii cu privire la problemele în cauză, ele prezintă informaţiile într-un mod care să determine publicul să accepte opiniile lor preconcepute şi pentru a-şi promova propriile scopuri. Pe scurt, ei nu relatează ştiri, ci controlează diseminarea informaţiilor cu scopul promovării unei anumite agende politice şi din dorinţa ca anumite persoane să ajungă în poziţii de putere, să preia conducerea guvernamentală sau să continue în astfel de poziţii. Întrucât presa liberă şi independentă a fost o componentă majoră a democraţiei şi a contribuit în mod semnificativ la protejarea libertăţii pentru toţi cetăţenii, o presă care conspiră pentru a sprijini anumite personalităţi politice şi agendele acestora, ascunzând în acelaşi timp fapte şi umbrind informaţii pentru a manipula publicul, va duce la corupţie guvernamentală şi rezultatul va fi un regim opresiv.

CORECTITUDINE POLITICĂ

Un fenomen care prevalează astăzi în societate este cel cunoscut sub numele de *„corectitudine politică”* Obiectivul corectitudinii politice este conformitatea. Gândirea liberă şi individualitatea sunt descurajate de guvernele totalitare. Dictatorii le spun oamenilor cum să gândească şi ce să creadă. Este important ca cititorul să întrebe: „Care este instrumentul principal care îi ajută pe liderii totalitari să controleze minţea populaţiei?” Răspunsul este mass-media, şi în special ştirile. Astăzi, platformele de socializare pot fi şi ele utilizate pentru a influenţă perspectiva publicului şi pentru a juca un rol semnificativ în îndeplinirea acestor obiective.

Cei care nu îmbrăţişează corectitudinea politică vor fi etichetaţi ca fiind periculoşi, o ameninţare la adresa binelui general al societăţii şi caracterizaţi în termeni ofensatori, precum fanatici, rasişti şi altele asemenea. Atunci când anumiţi indivizi refuză să fie de acord cu principiile corectitudinii politice, enunţate de mass-media,

şi pe care toţi aşa-numiţii candidaţi politici „legitimi” trebuie să le îmbrăţişeze, cei la putere nu doar că îi vor eticheta pe aceşti gânditori independenţi drept o ameninţare pentru societate, ci, în cele din urmă, lipsa lor de conformare le va aduce persecuţie, închisoare şi, după cum a demonstrat istoria, chiar moarte. Care sunt principiile corectitudinii politice de astăzi?

PRINCIPIILE MAJORE ALE CORECTITUDINII POLITICE

Globalism vs. Naţionalism. Nu există nicio îndoială că, odată cu progresul tehnologic, cu uşurinţa şi viteza de călătorie, trăim în mod clar într-o societate globală. Strategiile economice şi politice trebuie să reflecte această realitate incontestabilă. Prin urmare, dezbaterea între globalism şi naţionalism este una improprie, deoarece marea majoritate a oamenilor sunt mai dispuşi să desfăşoare activităţi pe pieţele globale şi să îmbrăţişeze această realitate globală. Adevărata problemă a globalismului se referă la altceva: Cere acest globalism ca naţiunile să renunţe la suveranitatea lor individuală? De exemplu, dacă Statele Unite vor să facă parte dintr-o anumită confederaţie globală, ar trebui ca acest fapt să impună SUA să accepte o politică multinaţională care limitează sau interzice dreptul cetăţenilor americani, de exemplu, de a purta arme? Mulţi oameni sunt îngrijoraţi şi sunt pur şi simplu împotrivă ca cetăţenii altor naţiuni să ocupe funcţii de conducere într-un organism internaţional care supune cetăţenii unei ţări suverane diferite unor reguli şi politici asupra cărora nu votează ei înşişi. Naţionalismul nu respinge neapărat realitatea globală, ci doreşte ca ţările să îşi menţină drepturile şi libertăţile individuale, în plus, nu este nimic sinistru ca fiecare naţiune să acţioneze, în general, într-un mod care să-i favorizeze interesele şi să se bucure de mândrie naţională în propria ţară. În realitate, naţionalismul şi globalismul pot funcţiona împreună şi nu ar trebui să fie două concepte puse în tabere diferite.

Problema de astăzi este că dacă cineva este patriot,

îşi iubeşte propria ţară şi doreşte ca ea să concureze cu succes în competiţie cu alte naţiuni pe pieţele mondiale, este etichetat ca făcând parte din „noua dreaptă”, care urmăreşte să asuprească minorităţile sau să menţină un status quo care împiedică progresul altora. Naţionalismul în ţările democratice şi libere nu are deloc astfel de obiective, ci mai degrabă doreşte ca toţi cetăţenii, indiferent de rasă sau origine, să aibă drepturi şi oportunităţi egale pentru a reuşi. Desigur, acest lucru este valabil şi pentru noii imigranţi. Adevăratul naţionalism se bucură când un număr din ce în ce mai mare de cetăţeni, din toate mediile, se bucură de o calitate mai bună a vieţii. Poate fi pervertit naţionalismul, astfel încât să exprime idei şi politici fasciste, care într-adevăr îi oprimă pe cetăţeni? Desigur. Dar, din punct de vedere istoric, guvernele care au îmbrăţişat politicile economice socialiste sau comuniste sunt cele care şi-au asuprit cetăţenii şi locuitorii, mai degrabă decât acele guverne care au folosit o filosofie puternic capitalistă şi democratică.

Politici economice liberale (programe sociale pe termen lung). Nu e deloc neobişnuit ca cei care îmbrăţişează corectitudinea politică să atace capitalismul, acuzându-l că este o structură economică ce aduce o bogăţie mare pentru primii 1, în timp ce majoritatea oamenilor sunt supuşi sărăciei. Problema unei astfel de viziuni este că, de fapt, cu cât ţările sunt mai capitaliste, cu atât se vede o dezvoltare a clasei demijloc şi a bogăţiei de care se bucură un număr mai mare de oameni. În Statele Unite ale Americii, politica economică s-a schimbat, pentru a încorpora mai multe politici socialiste. În timp ce guvernul încearcă să proiecteze activitatea economică, în loc să permită pieţelor să se dezvolte independent şi cu cea mai mică influenţă guvernamentală, clasa de mijloc s-a micşorat, iar bogăţia s-a transferat în mâna unui procent tot mai mic de persoane.

Politicile economice socialiste au ca ţintă dezvoltarea de programe sociale menite să-i ajute pe cei săraci şi lipsiţi de cele necesare vieţii. Acesta este, desigur, un aspect

nobil. Cu toate acestea, intenţiile nobile nu au generat rezultate pozitive. În primul rând, ţările capitaliste s-au dovedit a fi cele mai filantropice, dând naştere multor instituţii non-guvernamentale, care oferă în mod colectiv sume extrem de mari de bani celor care au nevoie. În mod firesc, în ţările socialiste, rolul celui care are grijă de săraci şi nevoiaşi este îndeplinit de guvern. S-a observat tendinţa ca numărul celor care primesc ajutor prin intermediul agenţiilor guvernamentale să crească în permanenţă. În paralel, nivelul de trai a scăzut în aceste ţări, din cauza transferului de resurse din sectorul privat în sectorul public. În cele din urmă, guvernul preia controlul şi administrează un procent din ce în ce mai mare din activele monetare. Acest lucru are ca rezultat faptul că liderii guvernamentali deţin o influenţă tot mai mare asupra cetăţenilor. Această influenţă se traduce în termeni reali prin PUTERE! Deşi această putere ar putea fi folosită într-o manieră benefică, istoria a dovedit că puterea tinde să corupă şi va duce, în cele din urmă, la exploatarea maselor, întrucât o astfel de putere va fi concentrată în mâna a tot mai puţini indivizi.

Sănătate şi educaţie guvernamentală. Cu siguranţă toată lumea doreşte ca cei care au probleme de sănătate să fie îngrijiţi corespunzător. Este general acceptat faptul că, şi atunci când oamenii nu au mijloacele financiare necesare pentru a plăti asistenţa medicală, lipsa de bani nu trebuie să fie o piedică în calea accesului la îngrijire medicală. Acesta este motivul pentru care, în mai multe ţări, spitalele nu pot refuza să-i trateze pe cei care suferă de probleme grave de sănătate din cauza lipsei capacităţii de plată. Există organizaţii private şi programe guvernamentale care intervin pentru a se asigura că toţi oamenii beneficiază de asistenţa medicală necesară. Aceste programe nu sunt perfecte şi din păcate, prea mulţi oameni nu primesc îngrijirea de înaltă calitate de care au nevoie. Cu siguranţă se pot face îmbunătăţiri pentru asistenţa medicală în majoritatea ţărilor. O soluţie, care nu este nouă, este ca guvernul să preia administrarea

asistenţei medicale. Un motiv pentru aceasta este că asistenţa medicală nu este un privilegiu, ci un drept ăl omului şi, prin urmare, ar trebui să fie garantat de guvern. De asemenea, există un procent din ce în ce mai mare din populaţie care consideră educaţia, inclusiv învăţământul superior, ca un drept al omului pe care guvernul ar trebui să-l asigure fiecărui rezident.

Se înţelege cu uşurinţă de ce sănătatea şi educaţia garantate sunt atrăgătoare pentru multe persoane. Cu toate acestea, astfel de politici altruiste au tendinţa de a fi abuzate de cei de la putere, pentru a asigura loialitatea faţă de partidul politic de guvernământ. Un bun exemplu din zilele noastre este Republica Populară Chineză. Atunci când guvernul consideră că un cetăţean din China nu se conformează politicilor Partidului Comunist Chinez, lui, şi de multe ori membrilor familiei lui, li se refuză asistenţa medicală şi accesul la educaţie. Astfel de sancţiuni pot afecta grav bunăstarea individului şi a rudelor acestuia. Lipsa educaţiei poate avea repercusiuni economice semnificative, atât pe termen imediat, cât şi pe termen lung. Capacitatea liderilor guvernamentali de a exploata asistenţa medicală şi educaţia pentru sprijin politic şi conformare s-a dovedit a fi un instrument foarte puternic.

În ceea ce priveşte educaţia, odată ce guvernul o asigură drept al omului şi începe să plătească pentru ea, chiar dacă din impozitele de la populaţie, va fi utilizată de guvern pentru a-şi îndoctrina cetăţenii cu ideologia partidului de guvernământ. La scurt timp după aceea, opoziţia va fi semnificativ limitată şi adesea se va încerca eliminarea ei.

Frontiere deschise (imigraţie). Modernizarea unei mari părţi a lumii a făcut să apară naţiuni cu frontiere bine definite şi apărate. Astfel de graniţe oferă securitate cetăţenilor împotriva atacurilor militare, dar şi împotriva răspândirii bolilor infecţioase. Pe lângă aceste aspecte, frontierele sunt necesare şi pentru a asigura avantajele cetăţenilor unei anumite ţări. Din perspectivă istorică, graniţele nu sunt un subiect controversat, existând un

consens puternic asupra faptului că sunt necesare şi oferă numeroase beneficii naţiunilor. Fenomenul **deschiderii frontierelor** şi a relaxării semnificative a politicilor de imigrare, solicitat de unii din zilele noastre este unul destul de nou. Deşi călătoria fără prea multe piedici între ţări poate avea beneficii economice semnificative, o astfel de trecere nerestricţionată poate aduce şi o creştere a terorismului şi a criminalităţii. Deplasarea neîngrădită între ţări ar fi pe placul celor implicaţi în vânzarea de produse ilegale, cum ar fi drogurile şi narcoticele, precum şi a celor care sunt implicaţi în traficul de persoane.

În prezent, în Statele Unite, există persoane cu perspective sociale şi guvernamentale liberale, care solicită deschiderea frontierelor şi reducerea severă a restricţiilor asupra imigraţiei. Nu pun la îndoială dorinţa lor sinceră de a le fi de folos oamenilor prin astfel de schimbări de politici. Dar aceste schimbări pot fi utilizate şi de cei care urmăresc o adâncire a **instabilităţii.** Pentru unii, instabilitatea şi prăbuşirea guvernamentală sunt adevăratul lor obiectiv. Sunt atât de hotărâţi să producă schimbări majore şi dramatice în lume, încât au ajuns la convingerea că numai prin instabilitate şi prin prăbuşirea guvernelor se vor putea face aceste schimbări, faţă de care au un angajament profund. Instrumentul principal prin care ei cred că se va întâmpla această instabilitate şi colapsul guvernamental este un **dezastru financiar global.** Care va fi sursa şi cauza acestui dezastru financiar? Un răspuns auzit frecvent este datoria publică scăpată de sub control. Este incontestabil că majoritatea naţiunilor sunt grav înglodate în datorii care cresc într-un ritm alarmant. Şi în acest domeniu Statele Unite sunt un exemplu perfect. Vine un moment în care Statele Unite pur şi simplu nu îşi vor mai putea gestiona datoriile şi acest lucru va aduce o instabilitate economică internaţională masivă. Majoritatea economiştilor consideră că o prăbuşire a pieţelor financiare din Statele Unite va declanşa un haos economic în toată lumea. O astfel de catastrofă financiară vă crea o situaţie în care oamenii vor accepta ideéa că sunt

necesare schimbări majore. Publicul va fi disperat într-o măsură atât de mare, încât va fi dispus să accepte „reforme” radicale prin care se vor reduce libertatea şi drepturile individuale, oferind o putere semnificativă unor noi lideri guvernamentali care promit că vor lua măsuri pentru a rezolva situaţia.

Schimbările climatice. Problema schimbărilor climatice generate de comportamentul: umanităţii a devenit o problemă dezbătută aprins la nivel mondial. Voi lăsa pe seama altora răspunsul la întrebarea dacă într-adevăr clima se schimbă şi dacă binele general al Pământului este cu adevărat supus riscului. Indiferent de punctul de vedere personal cu privire la acest subiect, capitalismul şi dorinţa de profit a companiilor lacome este ţinta predilectă a stângii liberale şi sociale. Soluţia lor la această „criză resimţită” este impozitarea şi amendarea companiilor şi persoanelor fizice care, în opinia lor, afectează climatul. Astfel de măsuri sunt, pur şi simplu, un alt mod de a transfera bogăţia din sectorul privat către cel public, adică guvernul. Nu ar trebui să fim surprinşi când vom vedea că se înfiinţează comisii guvernamentale pentru confiscarea bunurilor private, fără ca oamenii să mai fie trecuţi printr-o procedură juridică. Astfel de comisii vor putea fi folosite de cei aflaţi la putere pentru a-şi pedepsi, intimida şi chiar elimina adversarii politici.

Pro LGBT. Înainte de a aborda această problemă, permiteţi-mi să spun că oamenii ar trebui să aibă dreptul la viaţă privată şi că nu ar trebui să fie discriminaţi pe motiv de orientare sexuală. Cu toate acestea, nu înseamnă că cineva nu are dreptul să considere anumite orientări şi comportamente sexuale ca nepotrivite, pe baza convingerilor personale sau religioase. Evident, această chestiune poate crea situaţii extrem de controversate şi complicate. Scopul discutării subiectului LGBT este pur şi simplu de a informa cititorul că cei care, pe baza textelor biblice, au convingerea personală că un astfel de comportament este imoral şi păcătos, nu trebuie priviţi rău şi pedepsiţi pentru aceasta. Începem să vedem o

schimbare majoră în societate, departe de perspectiva tradiţională iudeo-creştină cu privire la această problemă, un număr tot mai mare de ţări legalizând căsătoria între persoane de acelaşi sex.

Situaţia femeilor. Deşi s-au făcut paşi mari în direcţia egalităţii pentru femei, adevărul este că, în ciuda acestor progrese, femeile suferă din ce în ce mai multe abuzuri şi exploatare în lumea întreagă. Cu toţii ne bucurăm că femeilor li se oferă oportunităţi din ce în ce mai mari de muncă şi educaţie, iar diferenţa dintre ceea ce câştigă un bărbat şi ceea ce câştigă o femeie pentru aceeaşi muncă se micşorează. Cu toate acestea, femeile din întreaga lume sunt tratate în continuare ca inferioare bărbaţilor. Ceea ce este şi mai alarmant este faptul că femeile sunt exploatate şi tratate într-un mod degradant în societate. Traficul sexual al femeilor este în creştere şi se încheie, de obicei, cu moartea lor sau cu traume fizice şi emoţionale severe. Există şi alte motive pentru care femeile sunt victime ale traficului de persoane: munca forţată, traficul de organe umane şi comercializarea copiilor nou-născuţi pe piaţa neagră.

De asemenea, este deranjant faptul că femeile din industria divertismentului sunt în continuare tratate ca nişte obiecte sexuale. Filmele, cântecele şi videoclipurile muzicale sunt doar câteva dintre modalităţile prin care femeile sunt exploatate şi înjosite. În mare parte, societatea tace cu privire la aceste forme de exploatare. Un aspect pozitiv este faptul că femeile tinere sunt încurajate să-şi accepte corpul aşa cum arată în mod natural, şi să nu mai simtă presiunea şi nesiguranţa induse de portretizarea nerealistă a corpului feminin de către societate. Din păcate, aceleaşi tinere sunt încurajate; să posteze imagini **indecente** pe reţelele de socializare, ca mod de a arăta că au acceptat modul cum arată şi că au „putere”.

Pro-islamic şi anticreştin. O evaluare a religiilor din ultimii 500 de ani a relevat faptul că creştinismul nu reprezintă o sursă de violenţă. De fapt, multe dintre cele

mai cunoscute universităţi, spitale şi instituţii caritabile îşi au originile în credinţa creştină. De asemenea, creştinismul nu s-a dovedit a fi o influenţă destabilizatoare, aducând în realitate numeroase beneficii societăţii. Când analizăm creştinismul şi islamul din ultimele decenii, vedem un contrast puternic. Islamul este, fără îndoială, una dintre sursele principale ale terorismului din lumea de astăzi, în ţările islamice religiile minoritare fiind adesea persecutate sever. Islamul s-a dovedit, de asemenea, a fi cea mai importantă sursă de instabilitate, mai ales acolo unde musulmanii nu controlează guvernarea. În lumina acestor realităţi, s-ar presupune că ţările şi entităţile guvernamentale ar trebui să fie foarte îngrijorate de expansiunea islamului în iioi zone din întreaga lume, prin imigraţie. O astfel de îngrijorare este rar întâlnită şi, atunci când este exprimată, este întâmpinată de obicei cu o puternică reacţie de împotrivire şi acuzaţiile de părtinire religioasă şi fanatism adresate celor care o ridică. De ce a apărut o astfel de schimbare în ultima vreme în societate, sub influenţa mass-media, pentru a fi atât de proislamici şi anti-creştini? Răspunsul ar trebui să fie evident. Există grupuri de indivizi şi organizaţii cu putere politică, pe care mass-media tinde să-i sprijine, care doresc schimbări majore în politicile guvernamentale din întreaga lume. Ei cred că doar instabilitatea în masă şi crizele financiare globale vor crea condiţiile necesare implementării schimbărilor pe care ei le au în vedere. Trebuie remarcat faptul că terorismul este discutat în ultima vreme mai mult prin intermediul efectelor financiare pe care le are asupra societăţii, decât prin numărul de oameni ucişi sau răniţi.

Concluzie. Corectitudinea politică nu este altceva decât o strategie politică, frecvent utilizată de mass-media, pentru a încuraja sprijinul societăţii pentru multe dintre politicile şi activităţile care îi vor ajuta pe cei care urmăresc instalarea unei guvernări care să controleze lumea întreagă. Nu există nicio îndoială că mulţi dintre cei care susţin o astfel de poziţie sunt sinceri şi probabil au cele mai altruiste intenţii, dar în viitor va exista un lider

politic care va folosi instabilitatea şi haosul global care urmează să apară, pentru a se instala ca lider absolut al celui mai opresiv şi dictatorial imperiu văzut vreodată. Cine va fi acest lider? Răspunsul este Antihrist.

Capitolul I.

Antihrist - o introducere

Biblia ne furnizează o cantitate surprinzătoare de informaţii despre Antihrist. Motivul pentru aceasta este că Domnul vrea ca poporul Său să înţeleagă nu numai ceea ce va face Antihrist, ci şi să-i înţeleagă natura şi originea. Creştinii aud adesea afirmaţia că noi nu-l aşteptăm pe Antihrist, ci aşteptăm să se întoarcă adevăratul Mesia. Evident, ucenicii lui חישמה עושי Yeshua Hamashiach (termenul ebraic pentru Iisus Hristos) trebuie să trăiască având o aşteptare fierbinte şi fidelă a revenirii adevăratului Mesia. Înseamnă asta că cei credincioşi vor fi fost luaţi de pe Pământ, prin intermediul evenimentului binecuvântat pe care-l numim Răpirea Bisericii, înainte de arătarea lui Antihrist? Cei care afirmă că Biserica va fi deja în Cer înainte de dezvăluirea lui Antihrist, îşi bazează **presupunerea** pe ideea că ultimii şapte ani ai istoriei lumii (a 70-a săptămână a lui Daniel), cunoscută sub numele de **Necazul cel Mare,** va presupune simultan lucrarea lui Antihrist şi revărsarea mâniei lui Dumnezeu, adică mânia Mielului. Problema cu o astfel de perspectivă este că nu există niciun verset din Scriptură care să afirme că ultimii şapte ani vor fi, în întregime, perioada mâniei lui Dumnezeu.

Când studiem vremurile sfârşitului, trebuie să ne bazăm pe informaţii clare din Cuvântul lui Dumnezeu şi doar pe ceea ce afirmă diferiţi teologi. Credincioşii nu trebuie să se aştepte să plece din această lume decât cu puţin timp înainte ca mânia lui Dumnezeu să fie revărsată pe pământ. Este important să ne amintim promisiunea apostolului Pavel:

οτι ουκ εθετο ημάς ο θεός εις οργήν αλλ εις περιποίηση΄ σωτηρίας δια του κυρίου ημών ιησού χριστού

„Fiindcă Dumnezeu nu ne-a rânduit la mânie, ci ca să

căpătăm mântuirea prin Domnul nostru, Yeshua Mesia”.

1 Tesaloniceni 5: 9

Deşi credincioşii nu vor experimenta niciodată mânia lui Dumnezeu, acest lucru nu ar trebui să conducă la concluzia eronată că nu vom avea parte de persecuţie pentru credinţa noastră. De fapt, cea mai severă astfel de perioadă de persecuţie va fi spre sfârşitul acestei perioade. Faptele apostolilor spun următorul lucru:

επιστηριζοντες τας ψυχας των μαθητών παρακαλουντες εμμενειν τη πιστει και οτι δια πολλών θλίψεων δει ημάς εισελθειν εις την βασιλείαν του θεού

„Întărind sufletele ucenicilor şi îndemnându-i să rămână în credinţă, căci în împărăţia, lui Dumnezeu trebuie să intrăm prin multe necazuri”.

Faptele apostolilor 14: 22

Când se va şti că se apropie vremurile sfârşitului? Atunci când studiază profeţia, învăţătura apostolilor şi cuvintele lui Yeshuă însuşi, credincioşii vor descoperi că un semn major al apropierii zilelor din urmă îl reprezintă o mare instabilitate în întreaga lume. Profetul Daniel oferă o mulţime de informaţii despre acest subiect. Unul dintre cele mai importante locuri care oferă informaţii cititorului este Daniel 8, care vorbeşte despre o *„fiară”.* Trebuie să înţelegem că *„fiara”* din această profeţie se referă, de fapt, la un imperiu. Daniel primeşte multe viziuni de-a lungul cărţii care îi poartă numele. În capitolul 8, el vede un berbec care atacă agresiv spre vest, nord şi sud şi toate celelalte fiare (naţiuni) nu pot să i se împotrivească. Acest berbec, datorită puterii şi tăriei sale, face tot ce vrea pentru o perioadă de timp. Expansiunea acestui imperiu şi a activităţilor sale va produce o mare suferinţă într-o zonă extinsă a lumii. Evident, acest imperiu malefic şi distrugător va crea multe probleme lumii şi, prin urmare, multă instabilitate.

Yeshua a spus că vor exista multe războaie, conflicte, foamete, cutremure şi epidemii în această perioadă de timp. Cu alte cuvinte, lumea va fi afectată de numeroase dezastre naturale, probleme economice şi conflicte

militare, care se vor întâmpla în acelaşi timp şi vor crea un sentiment copleşitor de deznădejde şi disperare în întreaga lume. Daniel ne spune că va apărea o altă fiară (imperiu) în mijlocul tuturor acestor evenimente de destabilizare. Acest imperiu apare sub forma unui ţap. Ceea ce este important de ştiut despre ţap este că va învinge berbecul şi va aduce o perioadă de pace, prosperitate şi stabilitate în lume. Daniel informează cititorul că berbecul va fi un imperiu care va fi condus de Iranul de astăzi (vezi Daniel 8: 20). Ceea ce ne interesează, din perspectiva acestei cărţi, este identitatea celui de-al doilea imperiu, adică ţapul. Daniel numeşte acest imperiu יון. În ebraica modernă, acest termen se referă la Grecia, dar în ebraica biblică, se referă la Europa. Cel mai important lucru pentru noi este că Daniel arată în mod clar că ţapul este imperiul peste care va domni Antihrist.

Daniel ne spune că ţapul nu doar că va învinge confederaţia condusă de Iran, dar va deveni şi un imperiu foarte puternic.

עברא תוח העתו הלדגה הרבשנ ונצעכו דמ-דע לקדגה מתעה ת? צו: סיסשה תוחור ע? ראל, היוחת

„Ţapul va ajunge foarte mare dar, când a fost puternic de tot, i s-a frânt cornul cel mare şi patru תחח *au crescut în locul lui, în cele patru vânturi ale cerurilor”.*

Daniel 8: 8

Acest verset este tradus în mai multe moduri şi interpretat în multe chipuri. Reţineţi că nu am tradus unul dintre cuvintele ebraice! תוך. Acest termen are diverse semnificaţii, cum ar fi *viziune, acord* sau *ceva foarte vizibil.* Daniel dezvăluie că, atunci când acest imperiu va deveni foarte puternic, se va produce o schimbare semnificativă. El are o viziune referitoare la acest imperiu care subliniază de două ori numărul patru. În Scripturi, numărul patru se referă la lume în întregime. El menţionează cele patru vânturi ale cerului, adică cele patru direcţii. Mesajul acestei viziuni este că, atunci când acest imperiu european este sigur şi puternic, se va răspândi în cele patru direcţii (est, vest, nord şi sud) şi va

deveni un imperiu mondial care va stăpâni asupra tuturor oamenilor. O examinare atentă a acestui pasaj arată că la început ar părea să existe patru lideri majori din patru regiuni distincte. Scopul principal al acestui pasaj este de a arăta cititorului că liderul dintr-una din aceste regiuni se va erija în lider suprem al acestui imperiu. El va fi cunoscut sub numele de *„Cornul cel Mic”* şi este, de fapt, Antihrist.

— לו קרזמה-לאו נה־לא סך־לזרתו קרצמ תחא-לקל אצי סהמ תחאה-ומו:!! צה·

„Dintr-unul din ele a crescut un corn mic, care s-a mărit nespus de mult, spre miazăzi, spre răsărit şi spre ţara cea minunată”.

Daniel 8: 9

Cel mai important este ca cititorul să acorde atenţie direcţiei în care se va mişca Antihrist. Versetul menţionat spune că va merge spre sud-est, către ceea ce se numeşte תיצה – Ţara Frumoasă, adică

Israelul. Trebuie remarcat în acest moment că Antihrist va fi foarte atent la Israel. Datorită obiectivului lui principal, se va concentra asupra Israelului, ca ţară şi ca popor. Vom spune mai multe despre acest subiect, dar mai târziu. Versetul următor din profeţia lui Daniel spune următoarele:

סקנורתו ם; ־בכlכה-ומו אבצה-ומ ק? רא לפתו סלמשה אבצ-דע לדגתו

„Şi el s-a înălţat până la oştirea cerurilor, a doborât la pământ o parte din oştirea aceasta şi din stele şi le-a călcat în picioare”.

Daniel 8: 10

Faptul că versetele nouă şi zece sunt o singură unitate textuală, oferă un indiciu cititorului pentru înţelegerea obiectivului lui Antihrist. Când va fi sigur de poziţia de lider absolut al acestui imperiu mondial, el se va concentra asupra Israelului şi va ataca oştirea cerească. Mesajul adresat cititorului cu privire la aceste două acţiuni are menirea de a-i dezvălui că modul în care Antihrist crede că poate zădărnici scopurile Domnului Dumnezeu

sunt legate de Israel. Antihrist cunoaşte Cuvântul lui Dumnezeu şi, prin urmare, înţelege rolul semnificativ pe care îl joacă Israelul în împlinirea planului lui Dumnezeu, de a îndepărta răul din lume şi de a-Şi întemeia împărăţia. Antihrist este dedicat celui care îi dă puterea, adică Satana care, încă din Grădina Edenului, a lucrat împotriva voii, scopurilor şi planurilor lui Dumnezeu şi, deşi a fost învins la cruce, nu s-a supus şi va continua să facă război împotriva lui Dumnezeu şi a celor care-I aparţin Lui, prin credinţa în Mesia şi mesajul Evangheliei. Vom continua discuţia din Daniel 8 mai târziu, dar deocamdată ne vom uita mai atent la Antihrist şi la natura lui.

Apostolul Ioan îi învaţă pe urmaşii lui Mesia Yeshua despre Antihrist. El scrie de câteva ori despre ceasul cel din urmă έσχατη ώρα, când va apărea Antihrist. În 1 Ioan 2, el dezvăluie că au existat mulţi antihrişti. Ioan nu neagă că există un Antihrist primordial, aşa cum am discutat. Folosirea expresiei mulţi antihrişti este pentru a învăţa cititorul că vor exista mulţi indivizi care vor lucra pentru împlinirea obiectivelor lui Antihrist. Ioan scrie că aceşti „antihrişti" au ieşit de la noi. Aceasta înseamnă că Antihrist va avea în ultimele zile o influenţă extraordinară printre diferitele instituţii legate de credinţa în Iisus Hristos (Yeshua Hamashiach). Cu alte cuvinte; Antihrist îi va face pe mulţi din biserică (creştinism) să-l urmeze şi să-i susţină agenda. Ioan arată foarte clar că, deşi aceşti indivizi mărturiseau că sunt ucenici ai lui Yeshua, ei de fapt nu credeau în El!

Εξ ημών εξηλθον αλλ ουκ ησαν εξ ημών ει γαρ ησαν εξ ημών μεμενηκεισαν αν μεθ ημών αλλ ινα φανερωθωσιν οτι ουκ εισιν παντες εξ ημών

„Ei au ieşit din mijlocul nostru, dar nu erau dintre ai noştri. Căci, dacă ar fi fost dintre ai noştri, ar fi rămas (în continuare) cu noi. Dar au ieşit ca să se arate că nu toţi sunt dintre ai noştri".

1 Ioan 2: 19

Acest fapt ridică o problemă biblică ce va apărea în vremurile din urmă şi va fi un catalizator major pentru

descoperirea lui Antihrist. Aceasta este cunoscută sub numele de *Apostazie.* Vom discuta mai mult despre *Apostazie* mai târziu. Ioan îi încurajează pe credincioşi, spunându-le că ei au şi cunosc adevărul, în timp ce Antihrist şi urmaşii săi sunt legaţi de înşelăciune. Încă o dată trebuie subliniat faptul că Antihrist este extrem de legat de ideea de fals. Cel care îi dă putere şi pe care îl slujeşte este numit *Tatăl Minciunilor* (Satana). Acest lucru subliniază că, în zilele din urmă, adevărul biblic va fi atacat. Deşi multe doctrine biblice vor fi respinse de un număr din ce în ce mai mare de credincioşi falşi, atacul principal va fi asupra divinităţii lui Yeshua. Ioan scrie despre această problemă.

Τις εστιν ο ψευστης ει μη ο αρνουμενος οτί ιησούς ουκ εστιν ο χριστός ουτος εστιν ο αντίχριστος ο αρνουμενος τον πατέρα και τον υιόν πας ο αρνουμενος τον υιόν ουδέ τον πατέρα εχει ο ομολογων τον υιόν και τον πατέρα εχει

„Cine este mincinosul, dacă nu cel ce tăgăduieşte că Iisus este Mesia (Hristosul)? Acela este antihrist, care tăgăduieşte pe Tatăl şi pe Fiul. Oricine tăgăduieşte pe Fiul n-are pe Tatăl. Oricine mărturiseşte pe Fiul are şi pe Tatăl".

1 Ioan 2: 22 – 23

Aceste versete leagă **minciuna** de negarea faptului că Yeshua este Mesia, adică Fiul lui Dumnezeu, lucru care are implicaţii foarte importante. Când o persoană care descoperă adevărul cu privire la Yeshua respinge această revelaţie, este un act de răzvrătire. Asta înseamnă că, atunci când cineva neagă că Yeshua este Fiul lui Dumnezeu, el spune o minciună. Intenţia acestor versete este de a informa cititorul că, atunci când cineva aude mesajul despre Yeshua, el recunoaşte în forul lui interior aceste informaţii ca fiind adevărate. Cu alte cuvinte, adevărul Domnului Dumnezeu depune mărturie în sufletul fiecărui individ, indiferent de rasă, grup etnic sau orice altă caracteristică umană, iar sufletul îi confirmă persoanei că mărturia privind identitatea lui Yeshua este adevărată.

Prin urmare, dacă cineva neagă acest adevăr, minte. Să ne gândim la ce spune Iacov despre demoni. La fel ca stăpânul lor (Satana), demonii ştiu adevărul cu privire la existenţa unui singur Dumnezeu (vezi Iacov 2: 19), dar nu se supun acestei informaţii, ci se răzvrătesc. Spiritul lui Antihrist se află în prezent în lume, dar în ultimele zile se va răspândi din ce în ce mai mult şi se va manifesta ca un spirit de răzvrătire şi nu de ignoranţă. Acest spirit este înrădăcinat într-o minciună rostită, dar nu crezută, şi este doar o încercare de a justifica dorinţele rele, care contravin voii lui Dumnezeu.

Asta vrea să spună şi David, în Psalmul 14:

בוט-השע ויא קלע ובתה וודחשה סיהא ויא ובקיב לבנ רמא

„Un nebun a zis în inima lui: «Nu este Dumnezeul» S-au stricat oamenii, fac fapte urâte; nu este niciunul care să facă binele”.

Psalmul 14: 1

Acest verset ne învaţă câteva adevăruri scripturale vitale, în primul rând, trebuie să fim atenţi la cuvântul גלבנ tradus ca „nebun”. El se referă la cel care nu este lipsit de informaţii sau inteligenţă, ci descrie un individ care respinge un fapt cunoscut, astfel încât să se poată comporta aşa cum doreşte, în contrast cu realitatea pe care o cunoaşte în fapt. În acest psalm, nebunul ştie că Dumnezeu există, dar proclamă că nu există, pentru a putea încălca poruncile Lui. În al doilea rând, majoritatea traducerilor greşesc în modul în care traduc următoarele două verbe ותתקשה şi ומץתה**.** Majoritatea le redau ca *„sunt stricaţi”* şi *„fac fapte urâte”.* Astfel de traduceri demonstrează o insuficientă cunoaştere a limbii ebraice. Ambele verbe apar la *hiphil, care* este o construcţie cauzală. Aceasta înseamnă că, atunci când cineva neagă existenţa Dumnezeului Cel adevărat, o face cu scopul de a putea practica lucruri rele şi cumplite. Cu alte cuvinte, acţionează într-o neascultare voită împotriva planurilor lui Dumnezeu. El face lucruri rele în deplină cunoştinţă de cauză şi găseşte satisfacţie în ceea ce Domnul numeşte urâciune. Cititorul trebuie să afle că Antihrist este umplut

de un spirit satanic şi că el şi adepţii lui vor nega adevărata identitate a lui Ÿeshua.

Aşa cum au existat profeţi care au vorbit în Numele Domnului şi au pregătit calea pentru Mesia Yeshua, vor exista şi numeroşi profeţi falşi care vor apărea în lume (1 Ioan 4: 2 – 3). Profeţii autentici au vorbit prin Duhul Domnului, pe când profeţii falşi vor înşela lumea sub influenţa duhului lui Antihrist. Imediat după ce vorbeşte despre duhurile şi despre profeţii falşi, în contextul lucrării lui Antihrist, Ioan îi încurajează pe credincioşi să fie biruitori. Este foarte interesant că Ioan adresează acelaşi îndemn la biruinţă şi celor şapte biserici din Asia Mică (vezi Apocalipsa, capitolele 2 şi 3). Ioan prezintă, de asemenea, un contrast puternic între urmaşii lui Yeshua şi urmaşii lui Antihrist. Cei care îl urmează pe Yeshua cunosc Duhul adevărului şi cei care îl urmează pe Antihrist cunosc duhul minciunii. Lecţia pe care trebuie s-o învăţăm este că adevărul îl face pe om să învingă eroarea duşmanului.

Al doisprezecelea capitol al cărţii Apocalipsa oferă argumente suplimentare pentru ceea ce tocmai a fost prezentat. În acest capitol, există o imagine neobişnuită a naşterii lui Mesia. Din context este clar că femeia care L-a născut pe Yeshua este poporul Israel. Numărul doisprezece, care apare în această relatare, reprezintă cele douăsprezece seminţii ale lui Israel. Vorbind despre naşterea lui Mesia, textul spune:

και εν γαστρι εχουσα κράζει ωδινουσα και βασανιζόμενη τεκειν

„În pântec, fiind însărcinată, ţipa în durerile naşterii şi avea un mare chin ca să nască”.

Apocalipsa 12: 2

Acest verset îl informează pe cititor că Israelul avea parte de mari suferinţe în momentul naşterii lui Yeshua. Aceasta se referă, desigur, la ocupaţia romană. După referinţa la Imperiul Roman, textul spune:

και ωφθη άλλο σημειον εν τω ουρανω και ιδού δράκων μεγας πυρρος εχων κεφαλας επτά και κέρατα δέκα και επι τας κεφαλας αυτου διαδήματα επτά

„În cer s-a mai arătat un alt semn: iată, s-a văzut un mare balaur roşu, cu şapte capete, zece coarne şi şapte cununi împărăteşti pe capete”.

Apocalipsa 12: 3

Evident, marele balaur roşu se referă la Satana. Este foarte semnificativ faptul că cititorului i se spune că balaurul are şapte capete. Ioan dezvăluie mai târziu, în Apocalipsa, că aceste şapte capete reprezintă şapte imperii. Ni se spune că balaurul vrea să mănânce Copilul pe care femeia îl va naşte. Din nou, femeia este Israelul, iar Copilul este Mesia, Ceea ce se poate concluziona este că atât Satana, cât şi aceste şapte imperii, se vor împotrivi din toate puterile lui Mesia şi planurilor Lui. Când balaurul nu a reuşit să devoreze Copilul, s-a întors să atace Israelul, căci este scris:

και η γυνή εφυγεν εις την έρημον οπού εχει τοπον ητοιμασμενον απο του θεού ινα εκεί τρεφωσιν αυτήν ημέρας χιλιας διακοσιας εξήκοντα

„Şi femeia a fugit în pustie, într-un loc pregătit de Dumnezeu, ca ei să o hrănească acolo o mie două sute şaizeci de zile”.

Apocalipsa 12: 6

Există câteva informaţii de mare importanţă în acest verset. Se afirmă că femeia (Israelul) a fugit în pustiu. Termenul de pustiu (deşert) reprezintă în Scripturi locul în care trebuie să demonstrezi dependenţa de Dumnezeu. Scopul pentru care Israelul a fost ţinut în pustiu patruzeci de ani, a fost ca generaţia care avea să moştenească Ţara Făgăduinţei să înveţe că este imposibil să se facă acest lucru fără credinţă. Adică, să se încreadă în Domnul şi să fie dependenţi de Dumnezeu.: Cititorul vede clar că Domnul însuşi este Cel care va pregăti un loc pentru poporul evreu în această perioadă. Asta arată că Dumnezeu nu a rupt legământul cu poporul Israel şi nici nu l-a înlocuit cu Biserica. Domnul hrăneşte poporul evreu timp de 1.260 de zile. Această perioadă se referă la cea mai mare suferinţă prin care va fi trecut vreodată pentru poporul evreu (necazul lui Iacov). Cele 1.260 de zile se

referă la *a doua jumătate a celei de-a şaptezecea săptămâni din Daniel.* Această săptămână reprezintă ultimii şapte ani ai istoriei acestei lumi, înainte de întemeierea împărăţiei de o mie de ani. Cuvântul prin care Ioan descrie faptul că Domnul hrăneşte Israelul, τρέφω, implică tot ce este necesar pentru *„a susţine şi a menţine în viaţă”.* Acest termen ne arată că, dacă Dumnezeu n-ar fi purtat de grijă poporului Israel, acesta ar fi fost nimicit.

Un principiu foarte important pe care credincioşii trebuie să îl înţeleagă, se referă la rolul semnificativ pe care Dumnezeu l-a acordat atât ţării, cât şi poporului Israel. Pentru ca a doua venire a lui Mesia să aibă loc, la revenirea lui Yeshua pe pământ, cu scopul întemeierii împărăţiei Domnului, Israelul trebuie să aibă o schimbare spirituală. Această schimbare este tocmai cea la care a făcut referire Yeshua, când spune în Matei, capitolul 23:

λέγω γαρ υμιν ου μη με ιδητε απ άρτι εως αν ειπητε ευλογημένος ο ερχόμενός εν ονοματι κυρίου”.

„Căci vă spun că de acum încolo nu (niciodată) Mă veţi mai vedea până când veţi zice: «Binecuvântat este Cel ce vine în Numele Domnului!»”.

Matei 23: 39

Acest verset arată că poporul evreu aflat în viaţă la finalul celei de-a şaptezecea săptămâni din Daniel, îl va căuta pe Mesia. Va fi cel mai dificil moment experimentat vreodată de poporul evreu şi este cunoscut sub numele de Necazul lui Iacov. Acest timp de necazuri va face ca poporul evreu să se roage insistent ca Mesia să vină şi să-i izbăvească de suferinţele cumplite pe care le va aduce Antihrist asupra lor. Când Israelul va spune*: „Binecuvântat este Cel ce vine în Numele Domnului”,* atunci vor vedea cerurile deschizându-se şi îl vor vedea pe Yeshua, Cel străpuns, apărând pe norii cerului.

תא ילא וטעקו סעונחקו! ח. חור סשורי בשוי לעו דעד תיב-לע וונכפו: רח-בה-לע רמהב ויע רמוו דיזדה-לע ד? סנוכ רלע וופקוו וו; קד־הקזא

„Voi turna peste casa lui David şi peste cel ce locuieşte în Ierusalim duhul harului şi al rugăciunii şi îşi

vor întoarce privirile spre Mine, pe care L-au străpuns şi îl vor plânge cum plânge cineva pe singurul lui fiu, cu amărăciunea cu care se plânge întâiul născut".

Zăharia 12: 10

Acest eveniment este exact ceea ce a spus Yeshua în Evanghelii cu privire la a doua Sa venire:

και τότε φανησεται το σημειον του υιου του ανθρώπου εν τω ουρανω και τότε κοψονται πασαι αι φυλαι της γης και οψονται τον υιόν του ανθρώπου ερχόμενόν επι των νεφελών του ουρανου μετά δυναμεως και δοξης πολλής

„Atunci να fi arătat în cer semnul Fiului omului şi toate seminţiile pământului se vor boci şi vor vedea pe Fiul omului venind pe norii cerului cu mare putere şi slavă".

Matei 24: 30

Principiul cheie pe care l-am menţionat anterior cu privire la Israel, este că trebuie să se supună lui Yeshua ca Mesia, pentru ca El să întemeieze împărăţia. Necazul lui Iacov este cel care va determina poporul evreu să se întoarcă la Mesia, în disperare, şi să creadă în El ca Mântuitor şi Eliberator al lor. Dar Israelul nu-L va recunoaşte pe Yeshua din Nazaret ca Mesia, până când nu îl vor vedea cu ochii lor.

Acest adevăr biblic se află în centrul strategiei Satanei. Antihrist va salva poporul evreu de atacul pe care îl va lansa berbecul (confederaţia condusă de iranieni) împotriva lor. El va oferi, de asemenea securitate şi prosperitate pentru Israel şi poporul evreu. Toate aceste acte aparent bune vor servi drept încercarea lui Antihrist de a determina poporul evreu să-l recunoască pe el în locul lui Yeshua. Satana crede că, dacă poate contracara planul lui Dumnezeu care cere ca Israel să-l accepte pe Yeshua ca Mesia, atunci îl poate învinge pe Dumnezeu şi să-şi întemeieze propriul regat. Când Israelul îl va respinge pe Antihrist, în contextul unui eveniment care va fi discutat în detaliu mai târziu, cunoscut sub numele de Urâciunea Pustiirii, el va declanşa cea mai serioasă persecuţie şi suferinţă pe care a experimentat-o poporul evreu vreodată.

Această perioadă (necazul lui Iacov) va face Israelul să depindă de Dumnezeu şi de Mesia în modul în care cere Scriptura. Din nou, ideea care trebuie înţeleasă, este rolul semnificativ pe care îl va juca Israelul în vremurile din urmă pentru întemeierea împărăţiei lui Dumnezeu.

La sfârşitul capitolului 12, Ioan nu mai vorbeşte despre perioada cunoscută sub numele de necazul lui Iacov, adică ultimele 1.260 de zile, dar îl informează pe cititor că acelaşi balaur (Satana) va face război şi cu cei care păzesc poruncile lui Dumnezeu şi au mărturia lui Mesia Yeshua. Această afirmaţie serveşte ca ajutor hermeneutic, pentru ca cititorul să înţeleagă capitolul următor, Apocalipsa 13. Cu alte cuvinte, capitolul 12 a tratat a doua jumătate a celei de-a şaptezecea săptămână din Daniel, care s-a concentrat exclusiv asupra Israelului. La sfârşitul acestui capitol, afirmaţia privitoare la cei care au mărturia lui Yeshua îl informează pe cititor că Ioan va prezenta acum informaţii care îi vor viza pe creştini.

Capitolul 2. Activitatea lui Antihrist -- privire de ansamblu

Un capitol extrem de important pentru a înţelege perioada în care Antihrist va începe să activeze, este Apocalipsa 13. Primul lucru pe care-l află cititorul este că fiara se va ridica din mare. Fiara la care se referă Ioan este ţapul pe care l-a văzut Daniel în viziunea din capitolul 8. Când Biblia vorbeşte despre mare, se referă la Marea Mediterană. Acest fapt, alături de alţi indicatori profetici, confirmă că imperiul va fi european. Ioan oferă informaţii suplimentare referitoare la acest imperiu, de care ne vom ocupa mai târziu. Detaliul cel mai semnificativ pentru noi în acest moment este că fiara are un nume de hulă, lucru care confirmă faptul că imperiul final, care va stăpâni peste toată lumea, va fi într-o puternică opoziţie faţă de Dumnezeu şi caracterul lui şi al conducătorului său (Antihrist) va fi contrar căilor lui Dumnezeu. Pe măsură ce oferă mai multe detalii despre acest imperiu, Ioan aduce informaţii din cartea lui Daniel. În capitolul 7, Daniel are o viziune a celor patru vânturi ale cerului care agită Marea

cea Mare, adică Marea Mediterană. În această declaraţie există două mesaje, în primul rând, cele patru vânturi vorbesc despre o schimbare care va influenţa întreaga lume, deoarece numărul patru reprezintă un număr global. În al doilea rând, marea agitată vorbeşte despre o perioadă de instabilitate. Daniel vede apoi patru fiare ridicându-se din mare. Aceasta înseamnă că au existat patru imperii care au ajuns la putere în perioadele de mare instabilitate. Daniel îi descrie pe aceşti patru ca fiind un Leu, un Urs, un Leopard, iar al patrulea unic şi cumplit. Există un consens între majoritatea cercetătorilor biblici că cele patru fiare se referă la imperiile babilonian, medo persan, grec şi roman.

Viziunile lui Daniel dezvăluie o tranziţie a puterii din Orientul Mijlociu în Europa. Aceasta înseamnă că ar trebui să ne aşteptăm ca, în cele din urmă, Antihrist să domnească asupra unui imperiu mondial, cu sediùl în Europa. Daniel vede a patra fiară în manifestarea ei finală, nu în formele timpurii. Cu alte cuvinte, imperiul care se va ridica şi va conduce lumea va mai avea apariţii anterioare. În timp ce Daniel vede aceste patru imperii ca evenimente ulterioare vremii sale, Ioan, în Apocalipsa, le vede privind înapoi în timp şi, prin urmare, ordinea sa este inversă: leopardul, ursul, leul şi viziunea combinată a celor patru fiare întruna singură. Scopul acestei uniri a fiarelor este de a învăţa cititorul că imperiul final va deţine cele mai puternice caracteristici ale fiecăruia dintre aceste imperii anterioare. Ioan afirmă, de asemenea, că balaurul (Satana) este cel care dă acestui imperiu şi conducătorului său puterea, tronul şi autoritatea. Faptul că este menţionat un tron susţine ideea că acest imperiu este un regat.

În Apocalipsa, expresia *scaun de domnie* sau *tron* apare de foarte multe ori, scopul repetării fiind acela de a comunica cititorului că Ioan ne dezvăluie evenimentele care trebuie să aibă loc pentru tronul şi împărăţia lui Dumnezeu să se aşeze la Ierusalim. O informaţie vitală, care se repetă în mod similar atunci când Ioan descrie imperiul final, este că fiara are şapte capete. Aceste şapte

capete reprezintă diferite perioade de timp din istorie atunci când a apărut un imperiu care era legat de obiectivele lui Satana.

Ioan afirmă că unul dintre capetele sale, care a fost rănit mortal, s-a vindecat. Care este intenţia unei astfel de declaraţii şi la ce perioadă de timp se referă? Dacă analizăm cu atenţie Apocalipsa 17, aflăm că în mod surprinzător există, de fapt, un al optulea imperiu, care este ultimul, şi că Antihrist îl va conduce. S-ar părea că al optulea este o reinstituire (învierea) celui de-a şaptealea. De aceea, va fi foarte important să stabilim identitatea celui de-al şaptelea imperiu. Această problemă va fi abordată mai târziu.

Vindecarea capului care a fost rănit de moarte s-a dovedit a fi una dintre cauzele majore pentru care lumea acceptă acest imperiu. Această vindecare părea a fi supranaturală şi a sugerat lumii că acest imperiu este invincibil. Versetul care conţine aceste informaţii este ***Apocalipsa 13: 3:***

και ειδον μιαν των κεφαλών αυτου ως εσφαγμενην εις θανατον και η πληγη του θανατου αυτου εθεραπευθη και εθαυμασεν ολη η γη οπισω του θηρίου

„Şi am văzut unul dintre capete fiind rănit de moarte, iar rana capului a fost vindecată şi tot pământul se mira după fiară".

Nu există nicio îndoială că vindecarea şi reapariţia acestui imperiu au făcut ca toată lumea (ολη η γη) să fie şocată de acest eveniment şi să se supună autorităţii acestui imperiu. Ideea care este transmisă cititorului este una de supunere. Cu alte cuvinte, faptul că acest imperiu aparent a învins moartea, face ca aproape întreaga lume să creadă că nu poate fi învins. Acest imperiu va cere nu doar loialitate, ci şi închinare din partea lumii înaintea originii puterii lui supranaturale, adică balaurul (Satana). Următorul verset exprimă multe caracteristici semnificative ale acestui imperiu.

Και προσεκυνησαν τον δράκοντα ος εδωκεν εξουσίαν τω θηριω και προσεκυνησαν το θηριον λεγοντες τις ομοιος

τω θηριω τις δυναται πολεμησαι μετ αυτου

„Şi au început să se închine balaurului care dăduse putere fiarei şi s-au închinat fiarei, zicând: «Cine este ca fiara şi cine se poate lupta cu ea?»”.

Apocalipsa 13: 4

Nu numai că Satana va fi venerat, dar imperiul însuşi va deveni obiect de închinare. În rândul locuitorilor lumii va exista un sentiment predominant că acest imperiu este unic şi nimeni nu i se poate opune. Faptul că închinarea va fi necesară, arată că fiecare persoană va trebui să ia o decizie cu privire la cine i se închină. Biblia pare a arăta că, iniţial, fiecare om va fi liber să se închine aşa cum doreşte sau să nu se închine deloc. Cu toate acestea, odată ce imperiul este pe deplin instalat la control, toate celelalte expresii ale religiei vor fi abolite şi toţi oamenii trebuie să se închine lui.

Natura acestui imperiu este descrisă ca o hulă şi cititorul este informat că are autoritatea de a continua pentru o perioadă de patruzeci şi două de luni (vezi Apocalipsa 13: 5). Este extrem de important ca cititorul să înţeleagă pe deplin intenţia lui Ioan în dezvăluirea acestor fapte. În primul rând, acest imperiu este absolut împotriva Dumnezeului cel Adevărat, Dumnezeul lui Israel. În al doilea rând, cele patruzeci şi două de luni se referă la prima jumătate a săptămânii a şaptesprezecea din Daniel, ultimii. Şapte ani înainte de întemeierea împărăţiei lui Dumnezeu la Ierusalim, pentru o mie de ani. Ceea ce spune Ioan este că, timp de trei ani şi jumătate, acest imperiu hulitor va funcţiona şi îşi va duce la îndeplinire politicile malefice, aparent fără nicio împotrivire. În realitate, va exista un grup care se va opune puternic acestor acţiuni rele. Ca rezultat al acestei rezistenţe, fiara va face război cu ele. Cine este acest grup care se va opune unui astfel de comportament şi mesaj blasfemator?

Και εδοθη αυτω πόλεμόν ποιησαι μετά των άγιων και νικησαι άυτους και εδοθη αυτω εξουσία επι πασαν φυλήν και γλώσσαν και έθνος

„I s-a dat să facă război cu sfinţii şi să-i biruiască. Şi i

s-a dat putere (autoritate) peste orice seminţie, peste orice limbă şi peste orice neam".

Apocalipsa 13: 7

Acest verset arată foarte clar că imperiul va intra în război împotriva adepţilor lui Yeshua, adică a sfinţilor. Ceea ce este surprinzător pentru mulţi, este că Antihrist îi va învinge. Deşi acest lucru poate părea şocant pentru mulţi creştini, ar trebui să ne aşteptăm să se întâmple. La fel cum Domnul şi Mântuitorul nostru şi-a dat viaţa, după voia lui Dumnezeu, tot aşa şi ucenicii adevăraţi îşi vor da viaţa, în acord cu Cuvântul Domnului. Ultima parte a versetului şapte, spune: *„... şi i s-a dat stăpânire (putere) peste orice seminţie, peste orice norod, peste orice limbă şi peste orice neam"* Acesta este argumentul biblic care demonstrează că imperiul lui Antihrist va domni, într-adevăr, peste toată lumea. Următorul verset clarifică, de asemenea, că numai ucenicii lui Yeshua se vor împotrivi autorităţii lui Antihrist. Este foarte grăitor faptul că Yeshua este descris în acest pasaj ca Mielul care a fost înjunghiat, subliniind sacrificiul Său şi sugerând că urmaşii Lui îi vor urma exemplul.

Din această secţiune este clar că cei credincioşi vor fi persecutaţi sever şi mulţi vor muri pentru credinţa lor. Acest fapt pune o bază adecvată pentru înţelegerea corectă a unui eveniment care va aduce sfârşitul erei Bisericii, numit de apostolul Pavel „binecuvântata noastră nădejde", adică Răpirea. Este foarte populară perceperea Răpirii ca un spectacol extraordinar, cu maşini şi avioane rămase fără control, deoarece milioane de oameni vor dispărea dintr-odată. Este puţin probabil ca la Răpire să se întâmple astfel de lucruri. Răpirea nu este descrisă nicăieri în Biblie ca un eveniment care şochează lumea sau chiar recunoscut de public. Există un acord unanim că Răpirea va aduce sfârşitul perioadei Bisericii, în mesajul Său de pe Muntele Măslinilor, Yeshuă dezvăluie că, înainte de sfârşitul perioadei Bisericii, vor începe Durerile Naşterii (vezi Matei 24: 6 – 8) şi în secţiunea următoare (vezi Matei 24: 9 – 14) menţionează o perioadă de persecuţie intensă a

credincioşilor. Din cauza credinţei în Yeshua, credincioşii vor fi arestaţi şi omorâţi. În loc să înţelegem Răpirea din perspectiva filmelor şi a romanelor, ar fi bine să ne bazăm perspectiva teologică pe Scripturi. Când va avea loc Răpirea, va fi la sfârşitul unei perioade de timp, când mulţi credincioşi vor dispărea, fiind arestaţi şi ucişi. În timp ce credincioşii adevăraţi vor respinge imperiul şi pe liderul său, Antihrist, restul lumii (cu excepţia Israelului) le va îmbrăţişa pe ambele.

Και προσκυνησουσιν αυτω παντες οι κατοικουντες επι της γης ων ου γεγραπται τα ονοματα έν τη βιβλω της ζωής του αρνιού εσφαγμενου απο καταβολής κοσμου

„Şi *toţi locuitorii pământului i se vor închina, toţi aceia al căror nume n-a fost scris în cartea vieţii Mielului, care a fost înjunghiat de la întemeierea lumii”.*

Apocalipsa 13: 8

Acest verset dezvăluie două adevăruri importante, pe care mulţi le ignoră în doctrina lor. Primul este că nu există versete biblice care să susţină ideea unei mari treziri spirituale în vremea sfârşitului. Mai degrabă, s-ar părea că numai credincioşii i se vor opune lui Antihrist şi imperiului său. S-ar putea argumenta că este corect să luăm în considerare că anumiţi indivizi, ale căror nume au fost scrise în Cartea Vieţii Mielului de la întemeierea lumii, vor veni la Credinţă în zilele din urmă. Aş fi de acord cu această idee, dar nu văd niciun argument biblic în favoarea ideii că o mare mulţime dintre neamuri va veni la credinţă în această perioadă. Apostolul Pavel spune categoric în Romani 11 că, atunci când numărul deplin al neamurilor va ajunge la mântuire, Dumnezeu îşi va îndrepta atenţia asupra poporului evreu. Este adevărat că, atât în Matei 24: 14 cât şi în Apocalipsa 14: 6, Evanghelia va fi vestită

Capitolul 2. Activitatea lui Antihrist – privirede ansamblu tuturor naţiunilor ca mărturie pentru ei. Sper că mulţi vor ajunge la credinţă în acest moment şi nu văd nimic în Scripturi care să interzică oamenilor să fie mântuiţi în această perioadă. Cu toate acestea, nu există versete care să indice o mare trezire spirituală care are loc

înainte de Răpire şi, cu siguranţă, nu după aceea. Cei care consideră că cei 144.000 de evrei sunt evanghelişti, ar trebui să citească foarte atent şi să-şi dea seama că nu există niciun indiciu în acest sens. De fapt, conform Scripturilor, un înger este cel care proclamă Evanghelia în întreaga lume (vezi Apocalipsa 14: 6).

Prima secţiune din Apocalipsa 13 se încheie cu două expresii foarte semnificative.

Ει τις εχει ους ακουσατω

„Cine are urechi, să audă!”

Apocalipsa 13: 9

ωδε εστιν η υπομονή και η πιστις των άγιων

„… Ai ci este răbdarea şi credinţa sfinţilor”.

Apocalipsa 13: 10

Mai devreme, în Apocalipsa 2 şi 3, există şapte mesaje către şapte biserici. Mesajul către fiecare se încheie cu aceeaşi frază de încurajare, de a îndura, a birui şi a auzi ceea ce spune Duhul. Similitudinea dintre Apocalipsa 13: 9 – 10 şi concluzia fiecăruia dintre cele şapte mesaje către biserici, este incontestabilă. Scopul acestei asemănări este evident: Ioan le vorbeşte în mod clar credincioşilor din Apocalipsa 13 şi îi informează că vor trebui să fie atenţi la călăuzirea Duhului Sfânt, pentru a răbda, mărturisi credinţa şi a depăşi acest timp de persecuţie intensă. Începând cu versetul 11, Ioan are o altă viziune.

Και ειδον άλλο θηριον αναβαινον εκ της γης και ειχεν κέρατα δυο ομοια αρνιω και ελαλει ως δράκων

„Apoi am văzut ridicându-se din pământ o altă fiară, care avea două coarne ca ale unui miel şi vorbea ca un balaur”.

Apocalipsa 13: 11

În această viziune, Ioan îl vede pe Antihrist. Care este semnificaţia faptului că Antihrist se ridică din pământ? în timp ce imperiul lui Antihrist ajunge la putere ca rezultat al unei perioade de mare instabilitate (o mare învolburată) în întreaga lume, viitorul lui conducător va prelua puterea doar după ce se va realiza stabilitatea şi

prosperitatea. Cu alte cuvinte, Antihrist îşi va asuma domnia asupra lumii, fiind îmbrăţişat drept conducător suprem, datorită stabilităţii economice şi politice pe care a adus-o tuturor naţiunilor pământului. Foarte semnificativ este faptul că Antihrist este descris ca un miel, adică la fel ca Mesia, dar vorbind ca un balaur, adică Satana. Următorul lucru care i se spune cititorului despre Antihrist, este:

και την εξουσίαν του πρώτου θηρίου πασαν ποιεί ενώπιον αυτου και ποιεί την γην και τους κατοικουντας εν αυτή ινα προσκυνησωσιν το θηριον ΐο πρώτον ου εθεραπευθη η πληγη του θανάτου αυτου

„Ea lucra cu toată puterea fiarei dintâi înaintea ei şi făcea ca pământul şi locuitorii lui să se închine fiarei dintâi, a cărei rană de moartè fusese vindecată”.

Apocalipsa 13: 12

Încă o dată se pune accentul pe acest imperiu, care a fost învins (a primit o rană de moarte) dar a revenit la putere. La fel de remarcabil este şi liderul său (Antihrist), care va cere tuturor locuitorilor pământului să se închine imperiului său (fidelitate absolută). Am arătat deja legătura dintre Antihrist şi Satana, motiv pentru care va avea o putere supranaturală, pe care o va manifesta public. El va face lucruri miraculoase pentru a înşela şi a afişa o divinitate falsă.

Και ποιεί σημεία μεγαλα ινα και πυρ ποιη καταβαινειν εκ του ουρανου εις την γην ενώπιον των ανθρώπων

„Săvârşea semne mari, până acolo că făcea chiar să se coboare foc din cer pe pământ, în faţa oamenilor”.

Apocalipsa 13: 13

Este corect să ne gândim la Antihrist ca la o figură satanică întrupată, care va asocia închinarea înaintea imperiului său cu închinarea înaintea lui însuşi. El le va cere tuturor locuitorilor pământului să facă o icoană imperiului său. Din nou, când este menţionat acest imperiu, se pune un accent puternic pe reapariţia lui (rana mortală fiind vindecată). În esenţă, această „înviere” a

imperiului şi ceea ce va face Antihrist cu icoana, au scopul de a transmite lumii divinitatea lui (o divinitate falsă). Este important să acordăm o atenţie deosebită la ceea ce se spune despre Antihrist şi despre această icoană.

Και εδοθη αυτω δούναι πνεύμα τη εικονι του θηρίου ινα και λαληση η εικων του θηρίου και ποίηση οσοι αν μη προσκυνησωσιν την εικόνα του θηρίου ινα αποκτανθωσιν

„I s-a dat putere să dea suflare (viaţă) icoanei fiarei, pentru ca şi icoana fiarei să vorbească şi să facă să fie omorâţi toţi cei ce nu se vor închina icoanei fiarei”.

Apocalipsa 13: 15

Imaginaţi-vă că, la porunca lui Antihrist, toţi oamenii trebuie să facă o icoană a imperiului, căreia să i se închine. După ce a făcut această imagine, brusc şi supranatural ea va prinde viaţă şi va începe să vorbească. Dacă cineva nu se închină acestei imagini, va fi ucis fie chiar de ea, fie de imperiu.

SEMNUL FIAREI

Pe lângă realizarea icoanei pentru închinarea la imperiu, oamenii trebuie să primească şi **Semnul Fiarei** (vezi Apocalipsa 13: 16 – 17). Acest semn este plasat fie pe mâna dreaptă, fie pe frunte. Reţineţi că scopul acestui semn este similar cu cel al icoanei, de a demonstra loialitatea totală faţă de imperiu şi de Antihrist. S-au scris multe despre semnul fiarei şi cea mai mare parte a materialelor scrise a căutat să-l transforme în ceva senzaţional şi nebiblic. Mult timp, oamenii au presupus că semnul ar putea fi un cip computerizat. S-a declarat că anumite guverne au luat în considerare plasarea unui cip în antebraţul cetăţenilor, cu scopul identificării şi poate că acesta este semnul fiarei. În această carte, nu voi specula despre care va fi semnul fiarei, deoarece consider că este mult mai important să cunoaştem motivul pentru care oamenii vor ajunge să-l primească.

Semnul fiarei nu este ceva pe care cineva îl va primi din greşeală sau din întâmplare. Cu alte cuvinte, Antihrist nu va păcăli o persoană să-l primească atunci când, în realitate, persoana respectivă nu a vrut sau nu a înţeles

care sunt consecinţele. Semnul fiarei este pentru cei care promit conştient şi de bunăvoie loialitate absolută faţă de acest impeiriu al hulei, fiind dispuşi să se închine imperiului şi conducătorului său. Toţi cei care primesc acest semn vor şti exact ce fac şi de ce. Desigur, va exista o motivaţie puternică şi convingătoare pentru luarea unei decizii conştiente de a se închina fiarei. O astfel de motivaţie se găseşte în pasajul următor:

και ινα μη τις δυνηται αγορασαι η πωλησαι ει μη ο εχων το χαραγμα η το ονομα του θηρίου η τον αριθμόν του ονοματος αυτου

„Şi nimeni să nu poată cumpăra sau vinde decât cel care are semnul sau numele fiarei, sau numărul numelui ei".

Apocalipsa 13: 17

Imaginaţi-vă că, dacă cineva este dispus să se închine imperiului, nu se poate angaja în nicio activitate comercială. Aceasta înseamnă că cei care refuză semnul fiarei nu pot cumpăra alimente, nu pot plăti chirie şi nu pot participa la niciun tip de tranzacţie. Unii pot avea multă bogăţie şi resurse abundente, dar dacă nu se închină fiarei, vor fi excluşi de la orice fel de evenimente financiare. Va exista un singur motiv pentru care cineva va refuza semnul: dacă are credinţa adevărată în Yeshua ca Domn. El crede într-o împărăţie eternă şi este dedicat caracterului drept al acestei împărăţii. Numai oamenii care au primit Evanghelia şi au încredere în promisiunile lui Dumnezeu se vor împotrivi lui Antihrist şi imperiului său spurcat. Credinţa puternică în împărăţia Domnului şi dorinţa de dreptate, vor fi motivul pentru care credincioşii vor fi dispuşi să sufere persecuţii intense şi chiar să moară, mai degrabă decât să se închine celui rău. Cel care este dedicat lui Yeshua şi împărăţiei Sale, va fi şi un reprezentant al neprihănirii, care se bazează pe standardele lui Dumnezeu din Scriptură. Astfel, el va confrunta răul şi cu toate expresiile nedreptăţii. Iată ce le-a poruncit Yeshua ucenicilor Lui:

ζητείτε δε πρώτον την βασιλείαν του θεού και την

δικαιοσύνην αυτου…

„Căutaţi mai întâi împărăţia lui Dumnezeu şi neprihănirea Lui…”

Din cauza opoziţiei de care vor avea parte credincioşii adevăraţi şi a dorinţei puternice a guvernului de a elimina astfel de disidenţi, oamenii vor fi încurajaţi să informeze imperiul cu privire la cei care susţin dreptatea şi-l sfidează pe Antihrist şi imperiul său.

Παραδωσει δε αδελφός αδελφόν εις θανατον και πατήρ τεκνον και επαναστησονται τέκνα επι γονείς και θανατωσουσιν αυτους

„Fratele va da la moarte pe frate-său şi tatăl, pe copilul lui; copiii se vor scula împotriva părinţilor lor şi-i vor omorî”.

Marcu 13: 12

Dacă o familie este dezbinată împotriva ei însăşi până la punctul în care un tată va informa imperiul cu privire la propriul său fiu, astfel încât acesta să fie, omorât, înţelegem cu uşurinţă cât de periculos va fi acest lucru. După cum am menţionat anterior, imperiul va cere închinare şi loialitate absolută de la toţi locuitorii lumii. Cum ar trebui să se comporte adepţii lui Yeshua?

Căutarea dreptăţii înseamnă că trebuie să susţii public şi vizibil adevărata credinţă. Este o formă de neascultare să te retragi din societate şi să încerci să supravieţuieşti prin orice mijloace. Credincioşii nu sunt chemaţi să ţină la viaţa lor cu orice preţ, ci să-şi ia crucea şi să-L urmezejpe Yeshua. Mesia nu S-a ascuns de Sanhedrin sau conducătorii Imperiului Roman. El a învăţat zilnic în Templu şi, când au venit să-L aresteze, Yeshua a cerut să fie arestat, asigurând în acelaşi timp libertatea ucenicilor Săi. Unii credincioşi, cunoscuţi ca „pregătiţi” (“preppers”, engl. n.tr.), au o înţelegere greşită. Cuvântul lui Dumnezeu nu ne învaţă să ne ascundem şi să încercăm să supravieţuim, aşa cum susţin aceştia, ci să depunem mărturie înaintea lumii cu privire la adevărul biblic, în aceste vremuri dure de persecuţie şi moarte pentru credinţa faţă de Yeshua şi Scripturi, a fi vizibil şi a

proclama credinţa reprezintă un scop înalt. Yeshua ne-a învăţat că acest comportament va duce la arestare şi tortură fizică. Dar astfel de întâmplări vor oferi ocazia de a depune mărturie în faţa judecătorilor, a oficialilor guvernamentali şi chiar a regilor (vezi Matei 10: 16 – 22).

APOCALIPSA 17

CINE ESTE FIARA?

În Apocalipsa 17, un înger îi spune lui Ioan în detaliu lucrurile cu privire la fiară şi la curva care stătea pe multe ape. Este esenţial

Capitolul 2. Activitatea lui Antihrist – privirede ansamblu ca cititorul să înţeleagă simbolismul pe care îl foloseşte cartea Apocalipsa pentru a transmite mesaje profetice credincioşilor. La începutul capitolului, se pune accent pe curvă, care i-a făcut pe locuitorii pământului să se îmbete cu vinul curviei ei (vezi Apocalipsa 17: 1 – 2). Aflăm că idolatria va fi folosită iniţial de fiară. Indiferent de expresia ei individuală, idolatria este o religie care încearcă să justifice comportamentul păcătos ca act religios legitim. Despre idolatrie se vorbeşte frecvent în profeţia biblică în termeni de adulter. Prin urmare, curva şi vinul curviei ei se referă la idolatrie, care va domina etapele timpurii ale imperiului pe care îl va conduce Antihrist. Curva aşezată pe multe ape pe care o vede Ioan vorbeşte despre faptul că idolatria va domina omenirea. Acest lucru se datorează faptului că cei care aparţin lumii şi nu au nicio legătură cu Dumnezeul lui Israel sau cu Mesia se vor angaja în idolatrie, adică îşi vor îndreptăţi căutările păcătoase înrădăcinate în propriile dorinţe cu practici religioase false.

În continuare, Ioan este dus de Duhul în pustiu (vezi versetul 3). Trebuie să ne amintim că, în Scripturi, pustiul (sau deşertul) este un termen care denotă încrederea în Dumnezeu sau dependenţa de Domnul. Motivul pentru care Ioan este dus în pustiu este ca cititorul să afle că singurul mod în care o persoană nu va cădea în idolatrie este încrederea şi dependenţa de Domnul. Apoi Ioan vede o femeie (curva) aşezată pe o fiară stacojie. Încă o dată,

faptul că stă pe fiară, implică faptul că idolatria domină imperiul. Fiara este stacojie, ceea ce dezvăluie păcătoşenia imperiului, stacojiul fiind o referinţă la păcat (vezi Isaia 1: 18). Caracterul păcătos al imperiului este subliniat şi de faptul că fiara era plină de nume de hulă. Versetul 3 se încheie amintind cititorului că fiara are şapte capete şi zece coarne. Vom demonstra clar că cele şapte capete sunt şapte manifestări distincte ale imperiului, în diferite perioade de timp. Cititorul va afla tot în acest capitol, aşa cum s-a sugerat deja în capitolul 13, că cele zece coarne sunt de fapt zece împăraţi. Ioan va explica în detaliu atât despre fiară cât şi despre cei zece împăraţi către finalul capitolului 17, dar acum se concentrează asupra femeii (curvei).

Ea era îmbrăcată în purpură şi stacojiu, fiind împodobită cu aur şi pietre preţioase, inclusiv perle. Purpuriul este adesea folosit în relaţie cu regalitatea; dar în acest caz are un alt scop. În Tora, cuvintele ואַרגָמָן (adesea tradus prin violet) şi יָנַשׁ (stacojiu), împreună cu pietrele preţioase, fac referire la închinare, mai întâi în Cortul întâlnirii şi apoi în Templu. Aceasta înseamnă că idolatria care caracterizează imperiul va fi o reprezentare falsă a adevăratei închinări. De fapt, închinarea din cadrul imperiului este considerată o urâciune şi necurată din perspectiva lui Dumnezeu (vezi versetul 4). Cel mai semnificativ aspect este faptul că pe frunte are scris un nume:

μυστήριον βαβυλων η μεγάλη η μητηρ των πορνών και των βδελυγματων της γης

„... o taină: «Babilonii cel mare, mama curvelor şi spurcăciunilor pământului.»”.

Apocalipsa 17: 5

Ioan dezvăluie că femeia aceasta, care stă pe fiară, este o taină. Biblia afirmă că relaţia dintre Mesia şi mireasa Sa, Biserica, este tot o taină. În cele din urmă, Biserica va fi pregătită şi prezentată lui Yeshua, îmbrăcată în subţire, care sunt faptele neprihănite ale sfinţilor. Mesajul pe care Ioan vrea să-l comunice cititorului este că

prostituata şi fiara exprimă opusul a ceea ce credincioşii sunt chemaţi să fie şi să trăiască în societate. Tocmai pentru că Antihrist şi imperiul său vor fi un regim hulitor şi nedrept, vor face război cu sfinţii (credincioşii lui Yeshua).

Και ειδον την γυναίκα μεθύουσαν εκ του αίματος των άγιων και εκ του αίματος των μαρτύρων ιησού και εθαυμασα ιδων αυτήν θαύμα μεγα

„Şi am văzut pe femeia aceasta îmbătată de sângele sfinţilor şi de sângele martirilor lui Yeshua. Când am văzut-o, m-am mirat minune mare”.

Apocalipsa 17: 6

Este important să înţelegem că în capitolul 17 nu avem de-a face cu un material prezentat în mod cronologic, ci cu unul care oferă pur şi simplu informaţii generale şi vitale cu privire la ceea ce va fi în ultimele zile. Ioan vrea ca cititorul să ştie că mulţi credincioşi vor fi ucişi pentru credinţa lor în Yeshua în această perioadă. Acest fapt este frecvent ignorat de mulţi dintre cei ce studiază profeţia. Este ceva obişnuit ca unii să creadă că sfârşitul perioadei Bisericii va avea loc înainte de ultimii şapte ani. Mulţi afirmă că, atunci când Ioan este chemat la cer, la începutul capitolului patru, acest lucru corespunde sfârşitului perioadei Bisericii, adică Răpirea. Totuşi, aşa cum am arătat anterior, Biserica este încurajată în mod repetat să fie biruitoare. Ce vor trebui să învingă credincioşii? Exact la ceea ce face aluzie versetul şase. Sângele credincioşilor va fi vărsat datorită credinţei lor în Yeshua şi a neprihănirii pe care sunt chemaţi s-o îmbrăţişeze.

O eroare obişnuită pe care o fac unii învăţători ai Scripturii, este să presupună că „Necazul cel Mare” coincide cu mânia lui Dumnezeu. Nu este căzui. Termenul „Necazul cel Mare” este folosit pentru a descrie persecuţia intensă pe care o vor suferi credincioşii, mai ales în vremurile din urmă. Chiar dacă suferinţa din timpul mâniei lui Dumnezeu va fi mult mai mare pentru lume, termenul „Necazul cel Mare” face referire la cât de important este pentru Dumnezeu faptul că urmaşii Săi vor suferi şi vor fi

ucişi datorită fidelităţii lor faţă de El.

Expresia „Necazul cel Mare” apare în Apocalipsa 6, vorbind despre credincioşii care sunt persecutaţi brutal în vremurile din urmă. Cu toate acestea, deşi accentul cade în mod clar asupra celor din ultimele zile, grupul menţionat în text include credincioşi din toate timpurile. Trebuie să ne amintim că Ioan le scrie specific celor care vor experimenta aceste vremuri şi evenimente.

Revenind la capitolul 17, Ioan se concentrează asupra fiarei care are şapte capete şi zece coarne:

θηριον ο είδες ην και ουκ εστιν και μελλει αναβαινειν εκ της αβυσσου και εις απώλειαν υπαγειν και θαυμασονται οι κατοικουντες επι της γης ων ου γεγραπται τα ονοματα επι το βιβλιον της ζωής απο καταβολής κοσμου βλεποντες το θηριον ο τι ην και ουκ εστιν καιπερ εστιν

„Fiara pe care ai văzut-o era şi nu mai este, are să se ridice din adânc şi are să se ducă la pierzare. Şi locuitorii pământului, ale căror nume n-au fost scrise de la întemeierea lumii în cartea vieţii, se vor mira când vor vedea că fiara era, nu mai este şi va veni”.

Apocalipsa 17: 8

Câteva concluzii pot fi trase din acest verset referitor la imperiu. Prima este că imperiul, care vine din Adânc, este de natură satanică. A doua este că se spune de două ori că imperiul şi-a găsit sfârşitul, dar în zilele din urmă va reveni la putere, uimindu-i pe locuitorii pământului. A treia şi ultima observaţie este că adevăraţii credincioşi, ale căror nume sunt scrise în Cartea Vieţii, nu vor fi şocaţi de acest lucru, ci se vor aştepta la un astfel de imperiu.

În continuare, Ioan spune că cele şapte capete pot fi înţelese şi ca şapte munţi. În scrierile profetice, muntele se referă adesea la guvernare. De exemplu, Isaia vorbeşte despre Ierusalim ca *Muntele Domnului* când vorbeşte despre întemeierea împărăţiei Milenare laIerusalim (vezi Isaia 2: 1 – 4). Această interpretare este susţinută şi prin faptul că Ioan spune că cele şapte capete sunt şi şapte regi. Argumentul pentru o bună înţelegere a celor şapte

capete se găseşte în următorul verset:

και βασιλείς επτά εισιν οι πεντε επεσαν και ο εις εστιν ο άλλος ουπω ηλθεν και όταν ελθη ολίγον αυτόν δει μειναι

„Sunt şapte împăraţi: cinci au căzut, unul este, celălalt n-a venit încă şi, când va veni, e nevoie să rămână puţină vreme”.

Apocalipsa 17: 10

Nu putem sublinia suficient importanţa acestui verset pentru a înţelege nu numai scopul viziunii, ci şi implicaţiile majore ale acestei profeţii. Când Ioan vorbeşte despre cinci care au căzut, face referire la cinci imperii. În aproape un consens universal în rândul celor ce studiază profeţia că cei cinci se referă la următoarele imperii:

1· Egipt

Asiria

2. Babilon

3. Medo Persia

4. Grecia în zilele lui Ioan, aceste cinci imperii veniseră şi nu mai erau. Ioan menţionează şi unul care este. Evident, el se referă la imperiul care domina lumea în acea vreme, Roma. Încă o dată, există un larg acord că Imperiul Roman este al şaselea despre care vorbeşte Ioan. Accentul acestui pasaj este, desigur, pe al şaptelea imperiu, pe care Ioan îl vede în viitor. Întrebarea este dacă putem afla identitatea acestui al şaptelea şi, probabil, ultim imperiu. Înainte de a aborda această întrebare, problema pare să se complice la examinarea versetului următor.

Και το θηριον ο ην και ουκ εστιν και αυτός ογδοος εστιν και εκ των επτά εστιν και εις απώλειαν υπάγει

„Şi fiara, care era şi nu mai este, ea însăşi este al optulea împărat: este din numărul celor şapte şi merge la pierzare”.

Apocalipsa 17: 11

Acest verset dezvăluie că vor exista, de fapt, opt imperii şi Antihrist îl va conduce pe cel de-al optulea. În plus, versetul afirmă că fiara *„este din numărul celor şapte*”. Care este intenţia acestei afirmaţii? înţelegerea

simplă ar fi că imperiul lui Antihrist va fi legat de primele şapte. Dar, informaţiile furnizate de Ioan au rolul de a ajuta cititorul să vadă o legătură strânsă între al şaptelea şi al optulea imperiu. Motivul pentru aceasta este accentul puternic pus pe fiara care primise o rană de moarte, dar trăieşte. S-ar părea că al şaptelea imperiu a fost învins şi nimeni nu s-a aşteptat să-l mai vadă iarăşi, dar, spre uimirea lumii, acest imperiu a revenit la putere.

În ceea ce priveşte primele şase imperii, există două caracteristici principale pe care fiecare dintre ele le are. Prima este că fiecare a persecutat poporul evreu. A doua este că fiecare a dăinuit o perioadă semnificativă de timp, adică mulţi ani. Când examinăm versetul zece, se afirmă că al şaptelea imperiu va rămâne la putere o perioadă scurtă de timp, în comparaţie, cu celelalte şase. Pe baza acestor informaţii, ar trebui să ne întrebăm, ce imperiu a fost un persecutor al evreilor şi a dăinuit o perioadă relativ scurtă de timp? Cel mai mare persecutor al evreilor din istorie a fost imperiul nazist care, comparativ cu cele şase imperii menţionate anterior, a fost la putere o perioadă scurtă de timp. O altă întrebare importantă este dacă cel mai rău persecutor al poporului evreu, care a dorit să-l şi extermine, are o semnificaţie profetică. Cu siguranţă că da. Cea mai semnificativă implicaţie a acestui fapt este că al şaptelea cap a fost imperiul nazist. Acum putem înţelege motivul uimirii cu privire la un imperiu despre care s-a considerat că a fost învins şi dispărut (a suferit o rană de moarte) şi brusc apare din nou, dominând lumea. Dacă, de fapt, al şaptelea imperiu este imperiul nazist, atunci ţapul pe care Daniel îl menţionează în capitolul opt al cărţii sale este un tip de imperiu nazist înviat. Prin urmare, este rezonabil să credem că, cu cât ştim mai multe despre imperiul nazist al Celui de-al Doilea Război Mondial, cu atât va fi mai uşor să recunoaştem venirea imperiului final.

IMPERIUL NAZIST

Una dintre întrebările fundamentale referitoare la ascensiunea lui Adolf Hitler şi a partidului său nazist, este cum de s-a putut ca un om atât de rău şi un partid cu

politici atât de rele să câştige controlul asupra unei ţări civilizate precum Germania? Răspunsul este instabilitatea crescândă din Germania, care a facilitat obţinerea controlului de către nazişti. Această instabilitate a fost experimentată nu numai din punct de vedere politic, ci în primul rând din punct de vedere economic. Germania simţea efectele pierderii Primului Război Mondial şi încercarea să iasă din criza economică globală. Aceşti factori au servit la crearea unui puternic sentiment de disperare şi incertitudine în rândul maselor. Hitler şi partidul nazist au exploatat această situaţie cumplită şi astfel de circumstanţe, proiectând iluzia că numai el şi partidul său înţeleg problemele şi sunt dispuşi să ia măsurile necesare pentru a readuce Germania la prosperitatea dinainte. Hitler a readus la viaţă şi a exploatat un puternic sentiment de naţionalism. Acest naţionalism a mai îndulcit amărăciunea pierderii războiului şi a insuflat o nouă mândrie naţională care a adus un număr tot mai mare de oameni în spatele său. Deşi sprijinul lui Hitler era mare, nu politicile lui l-au propulsat la putere, ci incapacitatea parlamentului german de a forma o coaliţie care să-şi asume guvernarea.

Germania era scindată politic şi, pentru a forma un guvern, lui Hitler i s-a oferit funcţia de cancelar, în schimbul aderării partidului lui la coaliţia de guvernare. Principalii lideri ai acestei coaliţii au considerat că vor fi capabili să-l controleze pe Hitler, astfel încât influenţa lui politică să rămână fără consecinţe. Dar lucrurile s-au dovedit a fi tocmai invers. Hitler a reuşit rapid să-şi folosească poziţia de cancelar pentru a aduna puterea în jurul lui. El a folosit mijloace democratice pentru a dobândi puterea absolută şi a scoate în afara legii toate elementele politice şi jurnalistice care nu erau de partea lui. Cu alte cuvinte, Hitler a devenit dictatorul Germaniei prin mijloace total legale, folosind principiile democratice şi parlamentare în propriul său avantaj şi eliminând orice opoziţie.

Când studiem profeţia biblică escatologică, este clar

că va veni o vreme de mare instabilitate, la care imperiul berbecului (confederaţia condusă de iranieni) va contribui semnificativ. Pe lângă revelaţia profetică referitoare la Iran, Yeshua a vorbit despre durerile naşterii, care vor contribui, la rândul lor, la instabilitatea mondială. În acelaşi mod în care Hitler a reuşit să aducă un anumit grad de stabilitate în Germania, şi Antihrist va aduce stabilitate la nivel mondial, punând capăt durerilor naşterii (o perioadă de numeroase conflicte militare, foamete, cutremure şi ciumă).

Capitolul 3· Problema evreiască

Titlul acestei cărţi este *„Antihrist şi Israelul”* dintr-un motiv foarte concret: pentru a ne dezvălui că poporul evreu şi ţara lui vor juca un rol esenţial în zilele din urmă şi vor fi o ţintă majoră a lui Antihrist. Această problemă va fi discutată în detaliu mai târziu. Pentru moment, vom examina întrebarea cu privire la efectul pe care l-a avut imperiul nazist asupra poporului evreu. Primul aspect, universal acceptat, este că Hitler a folosit retorica extremistă antisemită pentru a obţine sprijinul poporului german. Incontestabil, Germania nu era antisemită, dar un segment semnificativ din populaţie avea o poziţie extrem de antisemită. Acest lucru trebuie subliniat şi înţeles. Naziştii nu erau doar antisemiţi, ci considerau că o astfel de perspectivă le va aduce un sprijin mai mare în Germania şi, din păcate, au avut dreptate. Este ¯vital ca cititorul să înţeleagă că naziştii nu şi-au impus dogmele şi politicile asupra Germaniei, ci a existat un procent semnificativ din populaţia germană care era antisemita şi se alinia masiv cu politicile lui Hitler. Bineînţeles, au existat şi unii care s-au opus unor astfel de puncte de vedere, dar au fost rapid reduşi la tăcere. Nu există dovezi istorice că în primii ani ai conducerii lui Hitler a existat o opoziţie semnificativă faţă de platforma sa politică în general, sau faţă de aspectul antisemit.

Aşadar, Germania condusă de nazişti a îmbrăţişat politicile antisemite ale lui Hitler fiindcă ampărtăşea această perspectivă, nu doar pentru că au tolerat-o.

Hitler şi Goebbels au folosit retorica antisemită foarte repede în procesul de acaparare a puterii şi au cerut exterminarea evreilor din Europă. Nu există un consens universal asupra a ceea ce se înţelegea exact prin *„exterminarea evreilor”* Incontestabil este, însă, că s-au luat măsuri şi au fost puse în aplicare politici care au ameninţat viaţa evreilor. Când evreii au fost ucişi sub influenţa factorilor guvernamentali, care la început a fost foarte subtilă, n-au existat condamnări sau consecinţe pentru făptaşi. În cadrul studiilor Holocaustului, încă există poziţii diferite cu privire la faptul că *„soluţiafinală”* a fost un obiectiv iniţial al regimului nazist sau s-a dezvoltat ulterior, când naziştii au dobândit mijloacele pentru a o pune în practică. Cred cu tărie că Hitler, Goebbels şi marea majoritate a conducerii naziste superioare, au intenţionat de la bun început genocidul împotriva rasei evreieşti. Această perspectivă va fi discutată pe larg mai târziu.

În al optulea imperiu, pe care îl va conduce Antihrist, problema poporului evreu va fi de cea mai mare importanţă. Antihrist va cunoaşte rolul cheie pe care Dumnezeu l-a încredinţat poporului evreu. El va şti, de asemenea, că Domnul a spus că împărăţia Milenară nu va verii până când nu va exista o schimbare spirituală adecvată în poporul evreu. Acest adevăr este clar afirmat în Matei 23, unde Yeshua spune:

λέγω γαρ υμιν ου μη με ιδητε απ άρτι εως αν ειπητε ευλογημένος ο ερχόμενός εν ονοματι κυρίου

„Căci vă spun că de acum încolo nu Mă veţi mai vedea până când veţi zice: «Binecuvântat este Cel ce vine în Numele Domnului!»”.

Matei 23: 39

Datorită legăturii strânse dintre Satana şi Antihrist, abordarea acestui imperiu final va fi iniţial să decreteze şi să instituie măsuri care să anuleze sprijinul acordat poporului evreu. Berbecul, imperiul condus de Iran, va fi primul care ca încerca să distrugă Israelul şi poporul evreu. Când ţapul va învinge berbecul, acest imperiu va

adopta o strategie curtenitoare la adresa poporului evreu, pentru a-i câştiga sprijinul. Antihrist va aduce securitate Israelului şi poporului evreu din întreaga lume şi va ridica Templul de la Ierusalim. Acest Templu va fi lăsat să funcţioneze, aici aducându-se chiar şi sacrificii de animale. Toate aceste acţiuni, aparent amabile faţă de Israel, vor fi un fel de mită, menită să determine poporul evreu să-l accepte pe Antihrist şi apoi să i se închine.

Antihrist va genera un eveniment foarte specific pentru ca poporul evreu să-i garanteze loialitate absolută şi să i se închine. Acest eveniment este dezvăluit pentru prima dată de Daniel şi se numeşte **Urâciunea Pustiirii.** Are o importanţă foarte mare şi este menţionat de apostolul Pavel într-o manieră cât se poate de categorică.

APOSTOLUL PAVEL ŞI URÂCIUNEA PUSTIIRII

În 2 Tesaloniceni 2, Pavel le spune credincioşilor din Tesalonic că Ziua lui Hristos (nu Ziua Domnului) nu va avea loc până când nu se vor întâmpla două evenimente cheie. Primul este Apostazia şi al doilea, Urâciunea Pustiirii. Ziua lui Mesia se referă la Răpire. Deşi traducerile moderne tind să urmeze varianta Noului Testament grecesc Nestle Aland, care foloseşte Ziua Domnului, Noul Testament grecesc Textus Receptus redă în mod corect expresia η ήμερα του χριστού ca Ziua lui Hristos. Dacă analizăm conţinutul pasajului, este imposibil să tragem concluzia că Pavel vorbeşte despre Ziua Domnului. Ziua Domnului se referă la mânia lui Dumnezeu care se revarsă asupra pământului. Credincioşii din Tesalonic erau îngrijoraţi că sunt deja în zilele din urmă şi, din cauza persecuţiei pe care o trăiau, credeau că au ratat promisiunea lui Yeshua. Pavel răspunde şi îi asigură că Ziua lui Hristos (Răpirea) nu s-a întâmplat şi nu se va întâmpla, până când nu va avea loc apostazia şi Urâciunea Pustiirii.

Ce este această apostazie? Termenul se referă la o părăsire a ceea ce este bun, adică adevărat, în favoarea a ceea ce nu este bun, adică fals. În cartea Faptele Apostolilor 21: 21, apare acelaşi cuvânt, αποστασίαν,

folosit pentru a descrie acuzaţiile false împotriva lui Pavel. Pavel era acuzat că s-a îndepărtat de învăţătura Torei. Ceea ce dezvăluie Pavel în 2: Tesaloniceni este că creştinismul va experimenta un procent semnificativ din „adepţi" care se vor îndepărta de adevărul biblic şi vor îmbrăţişa învăţăturile false. Această apostazie va crea circumstanţele care vor determina manifestarea lui Antihrist. O înţelegere corectă a 2 Tesaloniceni 2 dezvăluie în mod clar o perspectivă pe care majoritatea creştinilor nu o cunosc. Pavel scrie:

μη τις υμάς εξαπάτηση κατα μηδενα τροπον οτι εαν μη ελθη η αποστασία πρώτον και αποκαλυφθη ο άνθρωπος της αμαρτίας ο υιός της απώλειας

„Nimeni să nu vă amăgească în vreun chip, căci nu va veni înainte ca să fi venit apostazia şi de a se descoperi omul fărădelegii, fiul pierzării".

2 Tesaloniceni 2: 3

Adesea auzim afirmat şi acceptat în general că, înainte de dezvăluirea identităţii lui Antihrist, credincioşii vor fi luaţi din această lume prin evenimentul descris ca *binecuvântata noastră nădejde* (răpirea). Dar Pavel afirmă cu tărie că, înainte de răpire, Antihrist se va descoperi. În ceea ce priveşte Răpirea, Biblia spune foarte clar că nimeni nu poate cunoaşte ziua sau ceasul în care va avea loc. Cu toate acestea, credincioşilor li se spune să vegheze. Ce ar trebui să urmărească de fapt adepţii lui Yeshua? Deşi nu se poate cunoaşte ceasul exact în care va reveni Yeshua pentru a-i lua la Sine pe credincioşi şi a le oferi un trup nou, există semne clare care îi ajută pe credincioşi să ştie că timpul Răpirii este aproape. Care sunt aceste semne?

Deşi mai multe dintre ele au fost deja menţionate, este bine să enumerăm indicatorii profetici ai apropierii Răpirii.

Apariţia unei confederaţii iraniene, care va domina Orientul Mijlociu şi se va îndrepta spre vest, având o puternică influenţă în toată Europa şi Africa.

1. Durerile naşterii, despre care a vorbit Yeshua în predica de pe Muntele Măslinilor (vezi Matei 24, Marcu 13 şi

Luca 21).

2. Instabilitate la nivel mondial, care afectează viaţa economică, socială şi politică.
3. Un procent semnificativ din creştinism îmbrăţişează doctrine contrare adevărului biblic.
4. Un guvern unic (imperiu) se va ridica în Europa, pentru a combate confederaţia iraniană şi a o învinge.
5. Templul se construieşte şi funcţionează în Ierusalim pe locul Templului din vechime.
6. Persecuţie intensă împotriva acelor credincioşi care nu acceptă învăţăturile eretice pe care le va îmbrăţişa un procent ridicat din creştinism.
7. Israelul se bucură de pace, securitate şi prosperitate.
8. **Urâciunea Pustiirii**

Semne cosmice unice: Soarele se face negru şi Luna roşie ca sângele.

Unul dintre cele mai importante şi mai relevante semne care vor arăta că Răpirea este foarte aproape este ceea ce, atât Daniel, cât şi Yeshua, au numit Urâciunea Pustiirii. Este important că cei credincioşi să înţeleagă bine ce este acest eveniment şi care este scopul său. Din Daniel 9, aflăm doar că există un eveniment numit Urâciunea Pustiirii, nu ni se spune ce este şi care este scopul lui. Tot ce aflăm este că acest eveniment va avea ca rezultat oprirea jertfelor de la Templul din Ierusalim şi că va avea ca efect o mare nenorocire. Abia mai târziu în cartea lui Daniel găsim informaţii mai clare cu privire la acest eveniment. În Daniel 11 (vezi Daniel 11: 3639-) se spune că Antihrist, prin gestul de a pune capăt jertfelor din Templu; se va înălţa mai presus de-toţi ceilalţi zei (religii) şi va rosti hule împotriva Dumnezeului lui Israel. Şi apostolul Pavel scrie despre faptul că Antihrist se înalţă deasupra Domnului, oferind informaţii specifice şi detaliate, din care aflăm că Antihrist se va înălţa intrând în Sanctuarul din Templul de la Ierusalim. Acest act va aduce de fapt sfârşitul tuturor activităţilor Templului, inclusiv a jertfelor.

Este important să înţelegem că Templul care va fi

ridicat la Ierusalim în zilele din urmă nu va fi aprobat de Dumnezeu. Deşi profeţia afirmă clar că va exista un Templu la Ierusalim în vremurile din urmă, nu există dovezi biblice că Dumnezeu va fi bucuros de activităţile care se vor desfăşura acolo. În acest Templu nu va exista o închinare adevărată, deoarece scopul ridicării lui este legat de agenda lui Antihrist şi nu de obiectivele adevăratului Mesia. Ultimii şapte ani ai acestei lumi, înainte de instaurarea împărăţiei Milenare, încep cu un legământ **(**תירב**).** Acest acord este între Antihrist şi cu cei pe care Daniel îi descrie ca fiind סובּרל – „ו־יקגהו תיוּבmulţi”. Deşi este imposibil să ştim cu certitudine la cine se referă termenul „mulţi”, nu există nicio îndoială că guvernul israelian va fi inclus în acest acord. Deşi nu sunt furnizate prea multe informaţii cu privire la acest legământ, se ştie că este un acord de şapte ani, care presupune ca Templul din Ierusalim să funcţioneze în toate aspectele lui. Ceea ce este foarte important să reţinem este că la mijlocul celei de-al 70-lea an din Daniel, jertfele şi darurile de mâncare încetează כ ף קוצוקש סוצעמ מסעזה קנחו חכז תיבשי. עובשה החנמו לעו, şi locul lor va fi luat de Urâciunea Pustiirii. La scurt timp după Urâciunea Pustiirii, va avea loc Răpirea şi apoi va începe perioada de timp numită de profetul Ieremia „Necazul lui Iacov”:

עשור הנממו בקעקל אוה קצ-תו והמב וראמ אוהה מחה לlרג ע יוה

„Vai! căci ziua aceea este mare! Niciuna n-a fost ca ea! Este o vreme de necaz pentru Iacov, dar. Iacov va fi izbăvit din ea”.

Ieremia 30: 7

Necazul lui Iacov reprezintă un element foarte important în această carte. Mai întâi, permiteţi-mi să afirm clar că cei **credincioşi nu** vor fi pe Pământ în timpul necazului lui Iacov. Cu puţin timp înainte de această perioadă, se va produce ceea ce Biblia numeşte „binecuvântata noastră nădejde” (Răpirea). Faptul că celor credincioşi li se promite că nu vor experimenta mânia lui Dumnezeu, îi arată cititorului că Necazul lui Iacov va avea

loc în aceeaşi perioadă de timp în care mânia lui Dumnezeu se revarsă asupra lumii. Cu toate acestea, sursa necazurilor poporului evreu nu este mânia lui Dumnezeu, ci persecuţia satanică, sub conducerea lui Antihrist şi a imperiului său (fiara). Necazul lui Iacov va fi cea mai mare suferinţă prin care a trecut poporul evreu vreodată. Mai rău decât Holocaustul. Profetul Zaharia afirmă că **două treimi** dintre evrei vor fi ucişi în această perioadă (vezi Zaharia 13: 8).

Unii au înţeles această profeţie din Zaharia cu totul diferit. De exemplu, Brian Hennessy, care a publicat multe articole pe tema aceasta, spune*: „Sincer vorbind, cred că interpretările teologice ale Scripturii motivate de pasiuni de genul acesta nu fac decât să întărească împotrivirea evreilor faţă de Evanghelie. Cum putem proclama într-un glas dragostea pentru Israel şi spoi să spunem: „Din păcate, până la patru milioane de evrei trebuie să moară înainte ca Israelul să fie salvat”*. (Publicat în Israel Today, 1 februarie 2016). Am ales acest citat ca exemplu al celor care denaturează sentimentele celor care interpretează acest pasaj ca vorbind despre o vreme de intensă suferinţă şi moarte pentru poporul evreu, care va conduce la răscumpărarea! finală a Israelului. Cuvintele lui Hennessy caracterizează în mod greşit sentimentele celor care. Susţin o astfel de poziţie. Personal, sunt foarte mâhnit de ceea ce spune această profeţie, dar sunt insultat de cuvintele lui Hennessy *„din păcate...”* O asemenea expresie arată o îngrijorătoare lipsă de dragoste cu privire la situaţia unui număr atât de mare de evrei care vor suferi aceste consecinţe. Este extrem de nedrept şi inexact să mă caracterizezi pe mine şi pe ceilalţi care înţeleg textul biblic în acest mod. Mai târziu, el scrie*: „În loc să anunţe judecată şi întuneric asupra Israelului, creştinii ar trebui să se uite mai întâi la propriile naţiuni. Fiindcă tot Ieremia a spus lui Israel: «Căci Eu sunt cu tine», zice Domnul, «ca să te izbăvesc; voi nimici pe toate neamurile printre care te-am risipit»”* Ieremia 30: 11 (Acelaşi articol, din Israel Today.) Se pare că Hennessy foloseşte prea mult latura

emoţională în interpretările sale, în loc să examineze cu atenţie Scripturile.

El scoate în evidenţă că în Zaharia 13: 7 apare un verset la care se face referire în Noul Testament (Matei 26: 31) cu referire la ucenicii lui Mesia:

וְיצו? תו העול-הא, רה ת? צ? וקי נן רת?? 2ע ג-לו לר-לע לוע
ככח: סלעצה-לע ודי לשהו לצה

„«Scoală-te, sabie, asupra păstorului Meu şi asupra unui Om, tovarăşul Meu!», zice Domnul oştirilor. «Loveşte pe păstor şi se vor risipi oile! Şi îmi voi întoarce mâna împotriva celor mici.»”.

Zaharia 13: 7

Vă rog să reţineţi că articolul lui Hennessy din Israel Today spune că versetul este din Ioan 26: 31. Aceasta este o eroare, deoarece este, de fapt, din Matei 26: 31.

Utilizarea acestui verset în contextul primei veniri a lui Yeshua îl determină pe Hennessy să afirme: „Deci, putem presupune liniştiţi că judecata viitoare este legată de respingerea Lui din secolul!”. Deşi chiar Hennessy subliniază că suferinţa poporului evreu în timpul Imperiului Roman nu a afectat două treimi din populaţie, fapt despre care vorbeşte Zaharia, el nu renunţă la presupunerea sa incorectă, ci într-un efort de a-şi apăra interpretarea, scrie:

„Istoricii ne spun că 1, 1 milioane de evrei au murit în asediul Ierusalimului, cu mult mai puţin de două treimi din populaţia necesară pentru a împlini profeţia. Dar cine poate spune că numărarea nu a continuat de-a lungul secolelor? Când Zaharia spune «în toată ţara», ar putea însemna întregul pământ. De fapt, consider că nu este întâmplător faptul că atunci când se face referire la numărul evreilor europeni ucişi în Holocaust, se foloseşte întotdeauna expresia «două treimi». Dacă este nevoie de un semn evident că judecata lui Dumnezeu rostită prin Zaharia a fost împlinită, mie îmi ajunge aceasta”.

Chiar dacă Hennessy recunoaşte că în zilele din urmă vor fi vremuri grele pentru Israel şi poporul evreu, el

afirmă categoric că profeţia lui Zaharia despre cele două treimi dintre evrei s-a împlinit deja şi nu ar trebui privită ca având de-a face cu zilele din urmă. O astfel de interpretare este simpla expresie a unei dorinţe şi nu a unei metodologii adecvate de exegeză a Cuvântului lui Dumnezeu. Hennessy nu înţelege că Zaharia vorbeşte în mod specific despre vremurile sfârşitului în mai multe capitole şi că aceste evenimente vor conduce la întemeierea împărăţiei lui Dumnezeu. De exemplu, în capitolul 12, profetul vorbeşte despre Mesia care salvează poporul Israel şi despre modul în care această izbăvire va aduce poporul evreu la credinţa în Mesia Cel străpuns. În capitolul 13, Zaharia povesteşte despre curăţarea din vremurile de pe urmă a poporului evreii de întinarea idolatriei. Repetarea expresiei „סויב יהוהאîn acea zi” este un alt indiciu că cititorul ar trebui să înţeleagă acest pasaj ca referindu-se la vremurile de pe urmă. În Zaharia 13: 6, există o referire la crucificarea lui Mesia:

יִ֣ה הַמ תיִב ותָי֔ה ה לשא רמא; ךָ֖ 7י ן. יב הלאה תוכמה קט רלא רמאו

„Şi îi va spune: «Ce sunt aceste răni din (dintre) mâinile tale?», El va răspunde: «în casa celor ce mă iubeau le-am primit.»”.

Zaharia 13: 6

Evident, Mesia a primit aceste răni în timpul primei Sale veniri, cu aproximativ 2000 de ani în urmă. Trecând la versetul următor vedem o continuare a profeţiei despre ucenicii care îl părăsesc pe Yeshua, care este arestat de Sanhedrin. Cu toate acestea, ultima parte a versetului (Zaharia 13: 7), spune: *„... şi îmi voi întoarce mâna împotriva celor mici”* Aceste cuvinte vorbesc despre un moment din viitor şi se referă clar la o altă perioadă de timp. Întoarcerea **mâinii Domnului** *spre cei mici* se referă la faptul că Dumnezeu îi pedepseşte pe aceia dintre Neamuri care au considerat mesajul lui Mesia (Evanghelia) ca lipsit de importanţă. Aceste ultime câteva versete ale lui Zaharia 13, stabilesc contextul pentru capitolul final al profeţiei sale, care tratează în mod evident vremurile de la

sfârşit. Pur şi simplu, nu există niciun motiv hermeneutic pentru a interpreta cele două treimi din poporul evreu care îşi pierd viaţa ca o profeţie împlinită, când dovezile exegetice sunt atât de puternice şi clare că Zaharia 13: 8 – 9 se referă la vremurile de la sfârşit.

BISERICA ŞI PERSECUŢIA EVREILOR

Cu mare tristeţe trebuie să afirmăm că Biserica are o istorie nefericită în ceea ce priveşte, relaţia cu poporul evreu. S-a vărsat mult sânge evreiesc în Numele lui Hristos. Acest fapt îl întristează pe Dumnezeu şi arată un eşec categoric în înţelegerea scopurilor lui Dumnezeu şi a adevărului Său. Biserica trebuie să se pocăiască şi să-şi educe membrii cu privire la istoria sa, astfel încât astfel de atrocităţi să nu se mai repete. Un exemplu al necesităţii unei astfel de educaţii este prezentat într-un alt articol al aceluiaşi Brian Hennessy, care scrie pe site-ul *„Commonwealth Theology”* în 25 septembrie 2017:

„Trebuie să recunoaştem că dovezile erau împotriva Israelului. Nu numai că naţiunea evreiască nu crezuse în propriul Mesia, ci dăduse o mână de ajutor Romei păgâne să-L omoare”.

Este extrem de incorect să acuzăm poporul evreu de moartea lui Mesia, din cauza deciziei conducerii Sanhedrinului, care l-a presat pe Pilat să-l răstignească pe Yeshua. Condamnarea poporului evreu pentru fapta unui foarte mic număr de bărbaţi, luată la un moment dat în istorie, a fost folosită de-a lungul secolelor ca justificare a pogromurilor şi a altor persecuţii şi atrocităţi comise împotriva poporului evreu.

În ciuda unei istorii atât de ruşinoase, au existat şi creştini care s-au opus unor astfel de acte antisemite şi chiar şi-au dat viaţa pentru a apăra poporul evreu. Este important să recunoaştem aceste persoane credincioase şi curajoase şi să le prezentăm ca exemple de adevăraţi credincioşi ai lui Mesia. Astăzi există o minoritate în creştere de creştini care susţin puternic Israelul şi iubesc poporul evreu şi care observă o creştere alarmantă a antisemitismului. Ei au citit în Scripturi despre faptul că în

zilele din urmă vor fi cele mai grele vremuri de persecuţie şi suferinţă ale evreilor, adică Necazul lui Iacov. Cunoscând aceste lucruri, ei suferă şi vor să-i ajute pe evrei, implicându-se în salvarea vieţilor lor.

Acum câţiva ani, predam un seminar de două zile în West Palm Beach, Florida. La finalul seminarului, am fost întrebat de o familie dacă sunt dispus să mă întâlnesc cu ei a doua zi. Am fost de acord şi ne-am întâlnit în holul hotelului, în jurul prânzului. Când am intrat în hol, am văzut cuplul în cauză şi împreună cu ei alte câteva cupluri. Amenajaseră o sală de conferinţe la hotel, astfel încât să putem vorbi în privat. Am observat de la început că cei opt erau foarte serioşi şi că discreţia era de mare importanţă pentru ei. Au început să-şi exprime dragostea şi preocuparea faţă de poporul evreu şi, fără a furniza nicio informaţie concretă, au dezvăluit că sunt parte dintr-o reţea globală care începuse deja să planifice cum să ajute poporul evreu în viitoarea perioadă de persecuţii intense.

Susţin cu fermitate organizaţiile care încurajează şi asistă logistic şi financiar evreii care imigrează în Israel. În prezent, în Europa, Asia, Africa şi în America de Sud, există locuri de unde, din cauza comportamentului antisemit, evreii vor să plece şi să vină în Israel. Este extrem de important să-i ajutăm! Cu toate acestea, persoanele cu care m-am întâlnit făceau planuri pentru perioada cunoscută sub numele de Necazul lui Iacov.

Planul lor are o problemă teologică serioasă şi anume faptul că cei credincioşi nu vor mai fi pe pământ în perioada numită Necazul lui Iacov. Binecuvântata noastră nădejde, Răpirea, va avea loc cu puţin timp înainte de necazul lui Iacov. Este vital ca cei credincioşi să înţeleagă corect ce se va întâmpla în viitor.

Capitolul 4.
Antihrist şi planul lui

După cum am arătat anterior, Antihrist se va arăta ca lider al unui imperiu european, descris în Daniel ca ţapul care va apărea şi va învinge un imperiu islamic (un califat), descris ca un berbec, care va fi condus de Iran. Berbecul

va aduce o mare suferinţă şi instabilitate în mare parte a lumii. Victoria ţapului va fi primită bine de întreaga lume, care se va bucura de o perioadă de stabilitate şi prosperitate.

Scopul iniţial al acestui viitor, imperiu european va fi să-şi extindă puterea şi stăpânirea dincolo de cea a Europei, în toată lumea, aşa cum am văzut din Apocalipsa 13: 7: *„... şi i s-a dat (fiarei) stăpânire (putere) peste orice seminţie, peste orice norod, peste orice limbă şi peste orice neam”* Trebuie să observăm cu atenţie această autoritate pe care fiara o va exercita asupra lumii. Faptul că acest imperiu va avea legătură cu imperiul nazist, ne-ar putea oferi câteva informaţii importante. O teorie pe care această carte o înaintează este că, studiind imperiul nazist, se poate afla, într-o anumită măsură, cum va funcţiona fiara în vremurile din urmă. Nu spun că ceea ce a avut loc în timpul celui De-aL Doilea Război Mondial este un şablon perfect pentru ceea ce va face fiara, ci doar că vor exista anumite asemănări între imperiul nazist şi cel al lui Antihrist.

Din studiul imperiului nazist, am constatat că a depus mari eforturi pentru a colecta informaţii despre proprii cetăţeni şi despre rezidenţii ţărilor în care să extins. Aceste informaţii au fost folosite pentru a-i descoperi pe cei care erau loiali şi a-i pedepsi pe cei care nu erau. Pedeapsa însemna fie, „reabilitarea” lor, fie, dacă refuzul va fi persistent, închiderea sau chiar eliminarea lor, prin execuţie. Astăzi, multe naţiuni investesc resurse semnificative pentru a monitoriza şi colecta informaţii despre cât mai multe persoane. De exemplu, în Statele Unite ale Americii, Agenţia Naţională de Securitate are sarcina de a colecta date, atât la nivel global, cât şi la nivel naţional. O mare parte din activitatea acestei agenţii este clandestină şi se pretinde a fi, aşa cum sugerează şi numele său, pentru securitatea naţiunii. Cu toate acestea, astfel de agenţii pot fi foarte uşor utilizate atât pentru câştigarea cât şi pentru menţinerea puterii politice. Un indicator major al faptului că astfel de agenţii se îndreaptă

spre colectarea de date pentru obiective politice, care nu au legătură cu preocupări legitime de securitate, este faptul că drepturile de confidenţialitate, recunoscute anterior atât de persoane, cât şi de organizaţii, inclusiv de companii private, sunt date deoparte, în numele siguranţei naţionale.

Mulţi oameni au auzit numele lui Joseph Goebbels, una dintre figurile de frunte ale regimului nazist. Fratele său, Hans Goebbels, nu este la fel de cunoscut. Înainte de a se alătura structurii naziste, a fost managerul unei companii de asigurări. El a sugerat ca imperiul nazist să preia controlul sistemului de sănătate şi să-l naţionalizeze, punându-l sub puterea absolută a imperiului. Deşi declinul imperiului nu a permis realizarea acestui obiectiv, motivaţia unei astfel de decizii este evidentă. Ea se vede în modul în care **Republica Populară Chineză** foloseşte controlul asupra asistenţei medicale în China.

Înainte de a discuta despre politica de sănătate a guvernului chinez, ar fi util să facem o observaţie valabilă din ce în ce mai mult şi în Statele Unite ale Americii. Există o discuţie serioasă şi care câştigă în popularitate despre o extindere majoră a drepturilor fundamentale ale omului, printre care un **venit minim garantat, servicii de sănătate asigurate** şi **studii superioare.** Guvernul şi-ar asuma responsabilitatea ca toţi cetăţenii sau, aşa cum au sugerat unii, oricine locuieşte pur şi simplu în ţară, să primească un venit lunar minim, asistenţă medicală gratuită şi acces gratuit la învăţământul superior. Aceste „cadouri” vor veni, desigur, la pachet cu o creştere a taxelor şi impozitelor. Pe lângă costurile financiare, există şi alte implicaţii ale faptului că guvernul deţine controlul absolut asupra asistenţei medicale şi a educaţiei.

Guvernul este cel care stabileşte cine primeşte aceste beneficii şi cine nu. Acest lucru **poate** face ca cei aflaţi la conducere să exercite presiuni asupra cetăţenilor, în încercarea de a-i determina să se conformeze politicilor lor şi să fie loiali. Să ne gândim la China şi la modul în care se comportă Partidul Comunist în acest sens. Deşi numele

oficial al ţării este **Republica Populară Chineză,** conducerea chineză nu se preocupă de popor, ci de menţinerea puterii pe care o are asupra lui. Dacă un cetăţean chinez nu respectă dorinţele partidului, atunci asistenţa medicală şi educaţia îi pot fi oprite, nu numai lui, ci întregii lui familii. Imaginaţi-vă presiunea care poate fi exercitată asupra cuiva care ştie că, dacă nu se conformează, poate **pierde îngrijirea medicală,** nu doar el, ci chiar şi familia extinsă. Dacă vei fi în opoziţie, va însemna că medicii vor refuza să te trateze şi, foarte probabil, membrii familiei şi rudele vor exercita presiuni asupra ta, pentru a te conforma politicilor guvernamentale şi chiar să fii un susţinător al acestora. Acelaşi lucru va fi valabil şi pentru educaţie. Opoziţia politică şi exprimarea ideilor care sunt în conflict cu conducerea vor duce, de asemenea, la pierderea oportunităţilor educaţionale. Respectarea educaţiei şi capacitatea de a dobândi cunoştinţele şi abilităţile pe care le oferă un învăţământ superior vor avea efecte dramatice asupra câştigării unui trai bun. Cu alte cuvinte, pierderea unor astfel de privilegii va duce la sărăcia familiilor şi la vulnerabilitate în ce priveşte sănătatea, fără putinţa de a schimba ceva. Cei care ar fi înclinaţi să-i ajute pe aceşti indivizi (descrişi de guvern ca disidenţi) nu vor dori să-şi rişte propria sănătate şi educaţie, deoarece ajutarea acestor persoane va fi privită de guvern ca sprijin pentru opoziţie.

Un alt domeniu în care imperiul nazist a făcut schimbări semnificative a fost **poliţia locală.** Sub conducerea unor oameni precum Reinhard Heydrich, ‘Germania nazistă a dezvoltat o strânsă colaborare între serviciul de informaţii nazist şi poliţie. Serviciul de informaţii îi urmărea şi îi monitoriza pe cei suspectaţi de comportament neloial faţă de imperiu. Ori de câte ori spionajul percepea pe cineva ca o ameninţare suficient de mare pentru imperiu, poliţia intervenea, fie pentru a-l intimida, fie pentru a4 reţine. Cei arestaţi nu beneficiau de procedurile normale, iar pedepsele severe puteau fi administrate fără niciun mijloc de apărare juridică. Pe

lângă constrângerea fizică, guvernul exercita presiuni asupra angajatorilor, pentru a-i concedia pe cei care nu se conformau.

Deţinuţii politici erau adesea ţinuţi în locuri separate, un tip de lagăr, unde condiţiile erau dure, exercitând cât mai mare presiune asupra lor, pentru a-i determina să se conformeze. Eşecul aducea cu sine pedepse fizice extreme, adică tortură. Dacă se considera că cineva nu poate fi convins să se conformeze, era adesea executat. Există multe dovezi că Partidul Comunist din China are în prezent astfel de tabere, la fel ca Republica Populară Democrată Coreeană (Coreea de Nord). Nu este interesant faptul că două dintre cele mai opresive regimuri din lume se numesc **Republică Populară?** Astfel de nume sunt pur şi simplu o încercare de a ascunde natura extrem de dictatorială a guvernului.

În imperiul nazist, lagărele de concentrare au început să apară la începutul anului 1933, la scurt timp după ce Adolf Hitler a devenit cancelar al Germaniei. Deşi scopul iniţial al acestor lagăre, care numărau peste o mie, era de a elimina opoziţia politică şi pe cei care nu erau consideraţi benefici pentru imperiu, iar la scurt timp au fost transformate în lagăre ale morţii, în care au fost ucişi milioane de evrei. Acei evrei care au supravieţuit acestor lagăre au făcut-o doar pentru că naziştii au pierdut războiul şi au fost eliberaţi de către Forţele Aliate.

ANTIHRIST ŞI BAZELE RĂZBOIULUI ÎMPOTRIVA EVREILOR

Am afirmat anterior că, la începutul stăpânirii fiarei, Antihrist va dori să adopte politici care vor convinge poporul evreu să-l susţină. Pentru a atinge acest scop, sub îndrumarea lui Antihrist, imperiul se va comporta în cel mai benefic mod cu populaţia evreiască, atât în Israel, cât şi în întreaga lume. Securitatea poporului evreu şi legitimitatea statului Israel vor fi garantate de regim. Pe lângă aceste două măsuri foarte râvnite, Antihrist va ridica un Templu în Ierusalim, pe Muntele Templului.

Acest Templu va avea mult mai mult de-a face cu

obiectivele lui Antihrist decât cu adevărata închinare la Dumnezeul lui Israel. Din acest „Templu”, Antihrist se va prezenta nu numai ca liderul suprem al acestui imperiu mondial, ci se va proclama Dumnezeu. Cu alte cuvinte, oamenii vor fi obligaţi nu numai să se supună conducerii lui şi să promită loialitate absolută faţă de imperiul său, dar tuturor oamenilor li se va cere şi să se închine lui Antihrist.

Vă rog să vă amintiţi că adevăraţii ucenici ai lui Mesia Yeshua se vor opune încă de la început politicilor acestui imperiu. Această opoziţie va duce la un moment foarte intens de persecuţie a creştinilor care cred ce spune Biblia. În prezent, se vede foarte clar o tendinţă crescândă împotriva învăţăturilor Bibliei şi a celor care le proclamă. La fel ca în Germania nazistă, când învăţăturile Sfintei Scripturi s-au ciocnit cu politicile şi obiectivele imperiului nazist, Biblia a fost cea care a trebuit să se conformeze. Din păcate, o mare parte din „creştinism” s-a conformat rapid şi fără prea multă atenţie la Cuvântul lui Dumnezeu. De fapt, multe dintre cele mai pronaziste mişcări, atât în afara cât şi în interiorul Germaniei, erau legate de partide politice care îşi asumau o identitate creştină. **Liga Apărării Naţional-Creştine** şi **Garda de Fier** (care s-a separat de LANC) din România, sunt exemple clasice în acest sens.

Cei care au fost credincioşi mărturiei lui Hristos, au fost identificaţi de nazişti şi persecutaţi, torturaţi şi uneori ucişi. Aceasta va fi, fără îndoială, situaţia şi în viitor. Daniel a vorbit despre vremurile sfârşitului şi mai exact despre ultimii şapte ani ai acestei lumi, înainte de a doua venire a lui Yeshua şi de înfiinţarea împărăţiei Milenare. În mod asemănător, Apocalipsa descoperă cititorilor că prima jumătate a acestei perioade (primele patruzeci şi două de luni) sfinţii (credincioşii lui Yeshua) vor fi martirizaţi pentru credinţa lor. Această persecuţie va continua până când se va produce Urâciunea Pustiirii. Tocmai pentru că poporul evreu **nu** se va închina lui Antihrist, va începe perioada menţionată anterior, Necazul lui Iacov.

Am spus că două treimi din poporul evreu vor pieri în timpul Necazului lui Iacov, care are loc în a doua jumătate a celei de-a 70-a săptămâni din Daniel. Deşi obiectivul lui Antihrist în acest moment va fi acelaşi cu cel al imperiului nazist, există o diferenţă majoră. Soluţia finală a nazismului a fost implementată pe o perioadă mai lungă de timp. Mulţi au arătat modul în care naziştii au folosit propaganda pentru a obţine sprijin pentru politicile lor antisemite. La început, mass-media a fost folosită pentru a marginaliza comunitatea evreiască. Stereotipurile antisemite erau repetate pentru a obţine sprijin pentru persecutarea poporului evreu, iniţial într-o manieră non-fizică. Evreii au fost concediaţi de la locurile de muncă, înlăturaţi din cluburile sociale şi din alte aspecte ale vieţii sociale, iar afacerile lor nu mai erau încurajate. Odată cu această marginalizare a comunităţii evreieşti, s-au comis şi acte de agresiune împotriva evreilor, individual. Afacerile şi sinagogile au fost vandalizate iar pagubele însemnau uneori chiar distrugerea totală. De exemplu, în **Noaptea de Cristal** (9 – 10 noiembrie 1938), câteva mii de întreprinderi evreieşti au suferit pagube semnificative sau au fost distruse. Peste 30.000 de evrei au fost arestaţi şi închişi. Astfel de acţiuni au pus bazele politicilor care au devenit cunoscute sub numele de **Soluţia Finală** sau **Holocaust.** Reţineţi! în timp ce persecuţia nazistă s-a implementat pe o perioadă de timp, deşi scurtă, în timpul Necazului lui Iacov, odată ce poporul evreu va refuza să accepte şi să se închine lui Antihrist, va începe un demers total pentru exterminarea rasei evreieşti.

Capitolul 5.

Tehnologie, Covid-19 şi Antihrist în timp ce mă aflu în locuinţa noastră lângă Tel Aviv, pentru a scrie acest capitol, Israelul se află în mijlocul celei de-a treia carantine produse de coronavirus. Mulţi oameni, atât religioşi, cât şi laici, din întreaga lume, îşi pun întrebarea: „Este vreo legătură între **Covid-19** şi un scenariu apocaliptic?” Trebuie precizat de la început că acest **coronavirus** NU este o plagă de la Dumnezeu. Deşi acest virus este foarte contagios şi mulţi oameni au murit, Covid-19 nu se apropie de îndeplinirea criteriilor pentru o ciumă biblică. Principiul de bază este acesta: dacă cineva se întreabă dacă o boală poate fi o judecată a lui Dumnezeu, atunci nu este! Când Domnul trimite o ciumă, oamenii nu vor fi nevoiţi să întrebe dacă vine de la Dumnezeu. Va fi DUREROS de evident. Adevărata întrebare pe care oamenii ar trebui să o pună este dacă Satana exploatează acest virus pentru scopurile lui rele.

Există mai multe aspecte particulare ale răspunsului la acest virus care merită discutate. Abia după ce a aflat despre existenţa lui, a început să se facă mare caz pe tema testării. În mod normal, oamenii nu sunt testaţi pentru o anumită boală decât dacă prezintă simptome specifice. Înţeleg raţiunea conform căreia, testarea oamenilor şi identificarea celor infectaţi, dar asimptomatici, poate reduce răspândirea bolii. Realitatea este că, după impactul iniţial al coronaviruslui, care a afectat vârstnicii, în primul rând pe cei care locuiau în case de bătrâni şi în centre de îngrijire, Covid-19 nu este atât de fatal pe cât ar vrea mass-media să credem. În prezent, doar 0, 4 dintre cei care sunt infectaţi cu acest coronavirus au simptome grave sau critice şi majoritatea se recuperează. Rata mortalităţii a scăzut la jumătate faţă de cea din primul val. Aşadar, să clarificăm faptele. Dintre cei care sunt acum infectaţi cu coronavirus, 99, 6 au simptome mici sau deloc. Din cei 0, 4 care au forme grave de boală, marea majoritate se recuperează. **Covid-19** NU este un virus extrem de fatal. Pentru cei care au avut simptome grâve sau pentru cei

care au pierdut pe cineva drag, Covid-19 este cu adevărat o tragedie. Cu toate acestea, există mai multe aspecte ale modului în care guvernele gestionează pandemia şi care ridică semne de întrebare.

Trebuie remarcat faptul că, în cea mai mare parte, guvernele din întreaga lume au răspuns într-un mod foarte similar. Răspunsul principal a fost carantina generalizată, care a afectat semnificativ economia tuturor ţărilor. Oamenii au ieşit în stradă, pentru a protesta împotriva acestor măsuri extrem de restrictive şi au fost întâmpinaţi cu un răspuns dur din partea forţelor de ordine. Ceea ce pare destul de ciudat este că protestele paşnice împotriva restricţiilor sunt întâmpinate cu un răspuns sever şi brutal, în timp ce protestele **violente** împotriva politicienilor şi administraţiilor care nu adoptă politici liberale sunt anunţate ca demonstraţii eroice, demne de sprijin, iar protestatarii sunt cetăţeni care îşi exercită drepturile democratice.

LUAŢI URMA BANILOR

Unul dintre cele mai semnificative efecte ale Covid-19 va fi cel financiar, pe care-l vor resimţi toate economiile lumii, în întreaga lume, ţările au închis într-un mod fără precedent afaceri şi activităţi sociale, fără prea multă atenţie la bunăstarea financiară a cetăţenilor. Desigur, aceste măsuri sunt prezentate ca fiind necesare pentru salvarea de vieţi. Dovezile că actualul coronavirus nu este atât de letal pe cât s-a crezut la început, nu au determinat guvernele să modifice măsurile de carantină. De asemenea, este fără precedent faptul că multe ţări au oferit testare, tratament şi vaccinare Covid-19 fără costuri pentru persoane fizice sau companii de asigurări. Aceste costuri sunt foarte mari şi, împreună cu lipsa activităţii economice din perioada aceasta, economiile din întreaga lume vor suferi foarte mult.

Pe de o parte, în cazul ţărilor sărace, care nu îşi pot permite costurile de testare, tratament şi vaccinare, poate că este bine ca guvernele să absoarbă aceste cheltuieli. Dar, pentru persoanele care au asigurări sau posibilitatea

personală de a-şi plăti singuri, de ce sectorul guvernamental oferă aceste servicii gratuit? Răspunsul este legat de modificările semnificative ale politicii economice pe care unii ar dori să le adopte. Aceste schimbări de politică economică nu sunt noi sau necunoscute oamenilor. Pur şi simplu n-au putut fi instituite, deoarece în vremuri normale majoritatea oamenilor nu le-ar accepta sau tolera. Dar, în mijlocul unei crize financiare globale, când oamenii se află într-o situaţie economică disperată, această disperare îi va face să fie de acord.

Cum arată aceste schimbări de politică economică? Pe scurt, ele vor da o putere semnificativă guvernelor, să controleze **cea mai mare parte** a activităţii economice, obiectivul final fiind să controleze **întreaga** activitate economică. Cu alte cuvinte, o criză financiară globală va fi pretextul unei resetări financiare globale. Ca urmare a acestei crize, monedele mondiale vor ajunge într-o cădere liberă, iar datoria va fi la un nivel greu de gestionat. Cei care sunt extrem de bogaţi vor putea achiziţiona active ale altora la un preţ foarte redus. Se va produce transferul bogăţiei din mâinile multora în mâinile câtorva. Odată cu această mare scădere a valorii banilor (hiperinflaţie), guvernele vor fi capabile să achite datoriile cu valută care este practic lipsită de valoare. Acest haos financiar va oferi contextul unei **resetări** economice, despre care mulţi cred că va da impulsul pentru implementarea unei **monede globale,** care va fi soluţia sugerată şi apoi mandatată pentru asigurarea stabilităţii economiilor lumii.

Există deja naţiuni care se îndreaptă spre o societate fără numerar. Finlanda, Irlanda, Suedia, China, Coreea de Sud, Marea Britanie şi Australia, sunt doar câteva dintre ţările care efectuează o cantitate tot mai mare de tranzacţii financiare folosind mijloace electronice. Atunci când guvernele naţionale exercită controlul asupra pieţelor financiare, iar activitatea economică şi a tranzacţiile sunt efectuate fără numerar, atunci guvernul va aduna informaţii despre fiecare persoană şi despre ceea ce fac

oamenii cu activele lor financiare. Aceste informaţii pot fi utilizate într-o varietate de moduri şi scopuri. De exemplu, dacă guvernul consideră pe cineva drept o „ameninţare la adresa securităţii”, ar fi foarte uşor să-i limiteze capacitatea de a cumpăra sau vinde. Gândiţi-vă la constrângerea pe care o pot exercita liderii politici asupra indivizilor.

Despre Semnul Fiarei din Apocalipsa se spune că, fără el, nu se poate cumpăra sau vinde. După cum am aflat mai devreme, primirea acestui semn va fi un rezultat al asumării loialităţii absolute faţă de imperiul lui Antihrist. Cu o monedă electronică globală şi, în cele din urmă, un guvern unic, nu e deloc greu să vedem că tehnologia pentru un astfel de semn există deja. Pe lângă moneda electronică globală şi supravegherea fiscală absolută de către guverne sau apoi de către un singur guvern mondial, există un alt aspect economic tot mai îndrăgit în multe locuri din întreaga lume: venit lunar minim garantat sau venitul universal de bază.

În ultima vreme, ideea de drepturile omului a fost lărgită, pentru a include învăţământul superior gratuit, asistenţa medicală guvernamentală şi un venit lunar minim garantat. La început poate părea uşor să argumentezi astfel de lucruri, ca o încercare de a aduce o cât mai mare echitate în societate şi de a avea grijă de cei mai puţin norocoşi. Cu toate acestea, astfel de politici vor servi doar pentru a le oferi liderilor guvernamentali un control mai mare asupra individului. Încă o dată, ceea ce este dat de guvern poate fi luat şi, prin urmare, folosit ca cel mai puternic instrument de constrângere. La analiza ideii de venit lunar minim garantat, ies în evidenţă două aspecte foarte alarmante. Primul este că guvernul va fi mijlocul pentru efectuarea acestor plăţi lunare. Cei cu salarii mici vor vedea că angajatorii le transferă salariile către guvern şi guvernul îi plăteşte efectiv. Cei care nu au un loc de muncă vor primi o sumă, lunară, deoarece fiecare om merită mijloacele financiare necesare asigurării nevoilor de bază. Al doilea aspect, care este şi mai alarmant, este

că numărul celor care vor apela la venitul lunar minim garantat va fi din ce în ce mai mare.

Obiectivul final este ca majoritatea celor care muncesc să ajungă să câştige doar un venit modest, care să le asigure necesităţile de bază ale vieţii. Încă o dată, guvernul va fi cel care controlează plăţile către individ, în locul angajatorului, având astfel posibilitatea de a întrerupe efectuarea acestor plăţi, dacă persoana respectivă este considerată a nu se conforma dorinţelor liderilor. Cei care câştigă salarii mai mari vor putea, probabil, să se bucure de aceste venituri, care le vor aduce lucrurile bune ale vieţii, dacă primesc aprobarea guvernului să câştige mai mult decât venitul minim garantat. Cu alte cuvinte, mijloacele financiare mai mari le vor fi permise numai celor care nu numai că sunt de acord cu politicile guvernamentale, ci le susţin din toate puterile. O astfel de realitate nu este doar o teorie, ci este exact ceea ce se întâmplă astăzi în China. De exemplu, cei cărora li se permite să aibă o afacere, un nivel foarte ridicat de venituri şi să se bucure de lucruri precum călătorii şi viaţă de lux, trebuie să fie pe deplin loiali conducerii politice (să o susţină şi să o promoveze) sau aceste privilegii pot fi oprite de către guvern.

CO VID-19

Cei care au urmărit atent lucrurile, au văzut că pandemia Covid-19 a primit un răspuns cât se poate de consistent din partea majorităţii guvernelor lumii. În numele sănătăţii şi siguranţei, drepturile individuale au suferit foarte mult. Derularea unei afaceri, încălcarea distanţei şi a orei la care te poţi deplasa de acasă şi numeroase alte activităţi pot aduce amenzi sau măsuri şi mai drastice din partea autorităţilor. În multe ţări democratice, liderii nu au puterea individuală de a impune astfel de restricţii. Legile trebuie stabilite de către ramura legislativă, pentru a fi obligatorii. Este, pur şi simplu, ilegal ca un primar, guvernator, preşedinte sau prim-ministru să proclame astfel de restricţii şi să le pună în aplicare cu ajutorul poliţiei şi / sau armatei. Chiar şi atunci când

legislativele au fost de acord şi au acţionat, este foarte discutabil în anumite ţări, de exemplu în Statele Unite ale Americii, dacă aceste legi sunt constituţionale.

Este posibil ca pandemia să fie utilizată şi ca test pentru a vedea cât de docili vor fi cetăţenii la cerinţele liderilor? în multe locuri din lume, când oamenii protestează împotriva acestor restricţii, răspunsul poliţiei şi, uneori al armatei, este foarte dur. Pe lângă amenzi şi arestări, cei care pun sub semnul întrebării gestionarea pandemiei de către guvern pe reţelele sociale încep să vadă că accesul la platformele de socializare le este limitat sau conturile le sunt închise. Vor mai reveni lucrurile la modul în care, erau înainte de coronavirus? Mulţi nu cred asta. Timpul va arăta dacă au dreptate, dar ceea ce putem înţelege categoric este faptul că o criză, reală sau imaginată, poate fi utilizată pentru a produce schimbări semnificative, într-un interval foarte scurt de timp.

Capitolul 6. Necazul lui Iacov

După comiterea Urâciunea Pustiirii, Antihrist va descoperi că toate eforturile lui de a obţine sprijinul poporului evreu au eşuat şi Israel NU îl va accepta ca Dumnezeu. Atunci, mânat de mânie puternică, va declanşa o perioadă intensă de persecuţie a evreilor din Israel şi din întreaga lume. Această perioadă de suferinţă a poporului evreu va fi cea mai rea din istorie, depăşind chiar şi Holocaustul. Este important ca cei credincioşi să ştie că Răpirea va avea loc imediat înainte de această perioadă de persecuţie şi de suferinţă a poporului evreu.

Acest timp va fi diferit de cel al Holocaustului, deoarece imperiul nazist a folosit iniţial propaganda şi alte mijloace pentru dezumaniza poporului evreu în ochii societăţii şi abia apoi a început procesul de separare şi de exterminare, în ultimă instanţă. Trebuie subliniat din nou că **Soluţia Finală** s-a bucurat de o acceptare rapidă şi entuziastă. În timpul Necazului lui Iacov nu va exista nicio amânare. Antihrist şi cei ce au Semnul Fiarei vor ataca imediat poporul evreu cu un singur scop, acela de a-l distruge. Când vorbim despre Necazul lui Iacov, doi

termeni suplimentari trebuie înţeleşi în mod corect. Aceşti doi termeni sunt **Bătălia de la Armaghedon** şi **Războiul lui Gog şi Magog.** Ambele expresii se referă la acelaşi conflict, care va avea loc în a doua jumătate a celei de-a 70-a săptămâni din Daniel şi se va încheia cu **a doua venire a lui Mesia** şi întemeierea împărăţiei Milenare, cu capitala în Oraşul Sfânt, Ierusalim.

Când examinăm textul principal referitor la Armaghedon, constatăm că informaţiile sunt foarte limitate. Textul se găseşte în Apocalipsa 16:

και ο έκτος άγγελος εξεχεεν την φιάλην αυτου επι τον ποταμον τον μεγαν τον ευφρατην και εξηρανθη το ύδωρ αυτου ινα ετοιμασθη η οδος των βασιλέων των απο ανατολών ήλιου και ειδον εκ του στόματός του δρακοντος και εκ του στόματός του θηρίου και εκ του στόματός του ψευδοπροφήτου πνεύματα τρία ακαθαρτα ομοια βατραχοις εισιν γαρ πνεύματα δαιμονών ποιουντα σημεία a εκπορεύεται επι τους βασιλείς της γης και της οικουμένης όλης συναγαγειν αυτους εις τον πόλεμόν της ημέρας εκείνης της μεγάλης του θεού του παντοκρατορος ιδού έρχομαι ως κλέπτης μακάριος ο γρήγορων και τηρών τα ιματια αυτου ινα μη γυμνός περιπατη και βλεπωσιν την ασχημοσυνην αυτου και συνηγαγεν αυτους εις τον τοπον τον καλουμενον εβραιστι αρμαγεδδων

„Al şaselea înger a vărsat potirul lui peste râul cel mare, Eufrat, şi apa lui a secat, ca să fie pregătită calea împăraţilor care au să vină din Răsărit. Apoi am văzut ieşind din gura balaurului şi din gura fiarei şi din gura proorocului mincinos trei duhuri necurate, care semănau cu nişte broaşte. Acestea sunt duhuri de draci, care fac semne nemaipomenite şi care se duc la împăraţii pământului întreg, ca să-i strângă pentru războiul zilei celei mari a Dumnezeului celui Atotputernic. «Iată, Eu vin ca un hoţ. Ferice de cel ce veghează şi îşi păzeşte hainele, ca să nu umble gol şi să i se vadă ruşinea!» Duhurile cele rele i-au strâns în locul care pe evreieşte se cheamă Armaghedon".

Apocalipsa 16: 12 – 16

Acest pasaj se găseşte în secţiunea care tratează revărsarea mâniei lui Dumnezeu asupra lumii, în cadrul a ceea ce este cunoscut sub numele de **Judecăţile Potirelor.** Al şaselea potir este vărsat de al şaselea înger în râul Eufrat, cu scopul de a crea calea prin care regii din răsărit vin în Israel pentru marea bătălie. Cititorului i se mai spune că există trei duhuri demonice necurate. Aceste trei duhuri alcătuiesc ceea ce unii au numit trinitatea necurată – balaurul (Satana), Fiara şi Profetul Mincinos. Am afirmat anterior de multe ori că fiara are de-a face cu imperiul lui Antihrist. Nu este clar dacă profetul mincinos este Antihrist însuşi sau un alt individ, care îl susţine pe Antihrist prin profeţii false. O concluzie directă la care se poate ajunge este că tot ceea ce este legat de Antihrist este satanic şi susţinut prin activitate demonică. Trebuie remarcat faptul că se pune un accent clar pe gură (*din gura balaurului şi din gura fiarei şi din gura proorocului mincinos),* pentru a informa cititorul că ceea ce spune Antihrist şi tot ceea ce este legat de el sunt lucruri false şi de origine demonică. Acest lucru este în puternic contrast cu împărăţia lui Dumnezeu şi cu Mesia, căci Yeshua va domni peste o împărăţie întemeiată pe adevăr şi dreptate.

De asemenea, se afirmă că aceste duhuri necurate sunt similare cu broaştele. Cuvântul „broască” apare de paisprezece ori în Biblie. De unsprezece ori în Exodul (vezi Exodul 8), de două ori în Psalmi şi, bineînţeles, în pasajul de faţă, din Apocalipsa. Există câteva lucruri care pot fi deduse din utilizarea termenului broască în Biblie. Broaştele sunt creaturi necurate şi trăiesc atât în apă, cât şi pe uscat. Cu alte cuvinte, îşi fac casă în două medii complet diferite. La fel, demonii (spiritele necurate) provin din lumea spirituală, dar s-au stabilit în lumea naturală. Broaştele care au ieşit din râu au murit şi rezultatul a fost un miros neplăcut. Acest lucru ar trebui înţeles prin deosebire cu jertfele aduse lui Dumnezeu, care erau de un miros plăcut. Moartea broaştelor transmite cititorului obiectivul lui Antihrist, şi anume moartea, spre deosebire de cel al lui Yeshua, care dă viaţă din belşug.

În această secţiune din Apocalipsa, Yeshua spune*: „Iată, Eu vin ca un hoţ... „*în toată Biblia, când se afirmă că Mesia va veni ca un hoţ, se face referire la venirea Lui cu scopul aducerii judecăţii asupra celor necredincioşi şi nepregătiţi. Folosirea acestui verset în pasajul care tratează Armaghedonul îi comunică cititorului că regii din răsărit nu vin pentru a împlini voia lui Dumnezeu, ci conduc rebeliunea împotriva Domnului şi a poporului legământului Său.

Deşi informaţiile referitoare la **Bătălia de la Armaghedon** sunt puţine în Noul Testament, profetul Ezechiel oferă mai multe detalii cu privire la această bătălie, pe care o numeşte **Războiul lui Gog şi Magog.**

RĂZBOIUL LUI GOG ŞI MAGOG ÎN EZECHIEL 38 – 39

Cea mai mare şi cea mai frecventă eroare pe care o fac oamenii atunci când interpretează; textele biblice care vorbesc despre războiul lui Gog şi Magog, este că interpretează informaţiile din textul biblic într-un mod care nu este susţinut de niciun alt pasaj şi pe care doar le-au auzit la alţii. Nu trebuie să distribuim sau să ne bazăm pe interpretări pornite de la speculaţii nefondate. Lucrurile care nu pot fi înţelese din Scripturi **trebuie lăsate neinterpretate.**

רמאל. ילא הוו֫ה־רבד? קיו א

„Şi cuvântul Domnului a venit la mine spunând…”

Ezechiel 38: 1

Înţelesul direct al acestui verset este că Ezechiel a primit revelaţia direct de la Dumnezeu, ca bază pentru ce dezvăluie în profeţia sa despre războiul lui Gog şi Magog.

וייע אבנהו ל? סו, המ שאר אן קנ גוגמה ץרא גוג-יאזרינפ מן ש מדא-וב ב

„Fiul omului, întoarce-te cu faţa spre Gog, spre ţara lui Magog spre prinţul Roşului, Meşecului şi Tubalului, şi proroceşte împotriva lui!”

Ezechiel 38: 2

Ezechiel este numit *„fiul omului”.* Acest titlu se referă la faptul că el este un slujitor al lui Dumnezeu

pentru binele umanităţii. Cuvântul *„fiu”* este folosit adesea în sensul că un fiu îşi slujeşte tatăl şi îi aduce onoare şi cinste. Prin urmare, această secţiune se referă în mod clar la un mesaj profetic îndreptat împotriva unei persoane pe nume Gog. Gog nu poate fi o ţară sau o naţiune, deoarece textul ebraic spune וייע אבנקו**.** Pronumele care încheie fraza este masculin. Dacă intenţia ar fi fost să facă referire la pământ sau la o naţiune, ar trebui să fie la feminin. Pe de altă parte, textul arată clar că Magog este o ţară, prin folosirea expresiei **„**א3ץ גוגמה*ţara lui Magog”.* Este imposibil de spus exact unde se află ţara Magog şi la ce naţiune face referire. De asemenea, din acest verset aflăm că Gog este prinţul, conducătorul politic peste *Roş, Meşec şi Tubal.* Din nou, este absolut imposibil ca cineva să afirme cu certitudine ce sau cine sunt acestea. Ar putea fi indivizi sau regiuni (naţiuni).

לב; וון, רקזמ שאר אן קנ ג1גזרילא ץנה הווי ן1וא רמא הסורמאו
ג

„Şi vei spune: «Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu: „Iată, sunt împotriva ta, Gog, prinţul Roşului, Meşecului şi Tubalului!”»”.

Ezechiel 38: 3

Repetarea afirmaţiei că Dumnezeu este împotriva lui Gog serveşte pentru a sublinia faptul că judecata se va îndrepta într-adevăr împotriva lui Gog.

סוׁשרפו סוׁסוערליח-כ-הרתא; תאצ1ק; ריʔ קלב סוחח וחת5;
חוובבוקו ד: מלב תוברח יקפת! גמו הנצ בר להק סלב לוקיכמ/יעובל

„Te voi întoarce şi-ţi voi pune un cârlig în fălci; te voi aduce, pe tine şi toată oastea ta, cai şi călăreţi „toţi îmbrăcaţi în chip strălucit, ceată mare de popor, care poartă scut şi pavăză şi care toţi mânuiesc sabia”.

Ezechiel 38: 4

Acest verset este cel mai asemănător cu Apocalipsa 16: 14, care afirmă că regii din răsărit se adună pentru războiul din Ziua cea mare a Atotputernicului Dumnezeu. Deşi inamicul este numeros şi bine pregătit, cititorul este ajutat să anticipeze că aceşti regi vor fi învinşi, deoarece sintagma „Marea zi a atotputernicului Dumnezeu”

înseamnă Ziua Domnului, când duşmanii lui Israel vor fi distruşi.

עבו? ו! גט מלב מתא מופו שוב סרפ ה

„Împreună cu ei voi scoate pe cei din Paras, Cuş şi Put, toţi cu scut şi coif

Ezechiel 38: 5

Naţiunile menţionate în acest verset sunt cunoscute astăzi, deoarece aceleaşi nume sunt folosite şi în ebraica modernă. Paras este Iranul, Cuş este Etiopia, iar Put este Libia. Este clar că, deşi Iranul (berbecul menţionat în Daniel 8) a fost în opoziţie cu imperiul lui Antihrist (ţapul) şi a fost învins, acum s-a supus şi i s-a alăturat. Vă rog să reţineţi că, deşi aceste nume sunt aceleaşi astăzi ca şi pe vremea lui Ezechiel, numele biblice se pot referi; de fapt, la 0 suprafaţă mai mare de pământ decât graniţele actuale ale ţărilor. De exemplu, Etiopia (Etiopia) era în mod clar o regiune mai mare în vremurile biblice decât naţiunea modernă cu acelaşi nume.

ויוא יבר מומע עפא-לכ-קו ווופצ. ית? רי הדרגות תיבהיפא-לקו כמג ו

„Gomerul cu toate oştile ei, Casa Togarmei, dinspre nord, cu toate oştile lui, popoare multe împreună cu tine!”

Ezechiel 38: 6

Încă o dată, nu ar trebui să speculăm cu privire la identitatea acestor locuri. Mulţi au subliniat, de exemplu, asemănarea dintre Gomer şi Germania. Deşi aceasta poate fi într-adevăr o referire la Germania, nu se poate face categoric o astfel de afirmaţie. La fel, Togarma ar putea reprezenta o familie conducătoare, dar din ce zonă şi ce familie? Pur şi simplu, nu se poate răspunde la aceste întrebări. Ceea ce se poate înţelege din acest verset este că aceste armate, care vor veni în Israel pentru război, vor fi extrem de numeroase.

רנשנול קוזתייקגחלע סרקנה, כלקק-ל? ו התא, רל! כקו! כה ז

„Pregăteşte-te dar, fii gata, tu şi toată mulţimea adunată în jurul tău! Tu vei fi pentru ei o pavăză (veghetor)”.

Ezechiel 38: 7

Acest verset este îndreptat către Gog şi ar trebui înţeles ca un avertisment al lui Dumnezeu către el şi către cei care i s-au alăturat. Există un ton de ironie, conţinut în aceste cuvinte, deoarece Dumnezeu îi spune lui Gog să fie pe deplin pregătit pentru luptă. Versetul se încheie cu afirmaţia*: „Tu vei fi pentru ei o pavăză (veghetor)*”. Intenţia acestei expresii este să-l anunţe pe Gog că toate naţiunile care i s-au alăturat îl urmăresc, pentru a şti când este momentul potrivit pentru a ataca. În versetul următor cititorul este informat când va avea loc acest război.

קקמ ככחמ וקקבום ץכא-לא אובת מעשה ת! רחאב דקפת יבר מם ח ו? שוו האצוה ם! מעמ אקו דומת ה? רחל רה־כא לארשל. יכה לע סיבר סומעט

ם? · כ חבל

„După multe zile, vei fi vizitat în vremea de apoi, vei merge în ţara celei care a fost dusă dintre multe popoare scăpaţi de sabie, pe munţii lui Israel care au fost nimiciţi totdeauna, iar ea (poporul evreu) a fost scoasă din mijlocul popoarelor, iar ei vor locui liniştiţi”.

Ezechiel 38: 8

Acest verset plasează evenimentele acestui capitol în ultimele zile (vremurile de sfârşit) şi informează cititorul că duşmanul lui Israel va fi דקפת vizitat. Acest termen ebraic poate avea o varietate de semnificaţii, dar în Acest context se referă la a fi vizitat de Dumnezeu, pentru a fi judecat sau pedepsit. Cu alte cuvinte, Dumnezeu formează această coaliţie militară pentru a judeca naţiunile care invadează Israelul, pentru a distruge poporul evreu, în încercarea de a-L împiedica pe Dumnezeu să-Şi întemeieze împărăţia. Pentru ca această profeţie să se împlinească, poporul evreu ar fi trebuit să se întoarcă în Ţara lui Israel. Aceasta este intenţia celor două expresii conţinute în acest verset, care spun: *«... pe munţii lui Israel... iar ea (poporul evreu) a fost scoasă din mijlocul popoarelor”.*

De asemenea, apare în acest verset şi expresia, „*... pe munţii lui Israel care au fost nimiciţi totdeauna*”. Aceasta dezvăluie dorinţa continuă a naţiunilor din Ultimii 3.500 de ani de a persecuta poporul evreu şi de a se

înipotrivi naţiunii Israel. Prin urmare, războiul lui Gog şi Magog va reprezenta cea mai serioasă încercare de a anihila definitiv poporul evreu şi naţiunea Israel.

רתוא סיבר; ־מרקפא-לוו? תא הן1קת עוי־אה תוסולנכ אובת האשב תילעו ט

„Iar tu te vei sui ca un holocaust şi vei veni ca un nor negru care va acoperi ţara (Israel), tu cu toate oştile tale şi multe popoare cu tine”.

Ezechiel 38: 9

Este extrem de semnificativ faptul că termenul ebraic folosit pentru Holocaust apare în acest verset. Aceasta este o confirmare puternică a faptului că ceea ce va avea loc în cele din urmă va fi foarte asemănător cu încercarea imperiului nazist de a extermina poporul evreu, în timpul Celui De-al Doilea Război Mondial. Versetul subliniază, de asemenea, numărul mare de oameni care se vor alătura imperiului lui Antihrist, inclusiv numeroasele armate care vor invada Israelul, pentru a îndeplini dorinţa Satanei de a distruge poporul evreu şi naţiunea Israel.

יגרא רמא הב י ק1; קזחמ; וובשקו, קבקלע סור? ד ועי אוהה סויב ק; קו הוקי

הער

T T

„Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu: «în ziua aceea, multe cuvinte (gânduri) îţi vor veni în inimă (minte) minte şi vei urzi planuri rele”.

Ezechiel 38: 10

Ezechiel afirmă clar din partea Domnului că obiectivul războiului declanşat de Antihrist împotriva Israelului este unul rău, împotriva voii lui Dumnezeu. Încă o dată, motivul pentru care vrea să nimicească poporul evreu şi naţiunea Israel este de a împiedica împlinirea voii lui Dumnezeu. Voia lui Dumnezeu a fost dezvăluită în legământul avraamic, care afirmă că Dumnezeu vrea să binecuvânteze toate familiile pământului. Satana urăşte binecuvântările lui Dumnezeu şi vrea să aducă asupra oamenilor duşmănia, foarte bine ilustrată de numele lui, *Satana.* Va exista o asemănare între gândurile lui Antihrist

şi ceea ce gândea faraonul în timpul exodului din Egipt. Când faraonul a văzut că israeliţii erau vulnerabili, prinşi la PiHahirot, între Migdol şi mare (Exodul 14: 1), a decis să-i atace, sfidând voinţa şi scopurile lui Dumnezeu. Antihrist va acţiona în acelaşi mod ca şi versetele următoare:

ן. ב מוקשי ם? כ ח? זבל יקשי סוקקשה אובא תון1ץפ ץהא-לע
קא; קרמו אי: קהל ן״יא מלקלדנהוקבו המוח

Mei zice (Antihrist): «Mă voi sui împotriva ţării celor răspândiţi (oraşe), voi năvăli peste oamenii aceştia liniştiţi, care staujară griji în locuinţele lor, toţi în locuinţejară ziduri şi neavând nici zăvoare, nici porţii”.

Ezechiel 38: 11

Trebuie să ne amintim că, după marea instabilitate şi moartea pe care le-a produs berbecul (confederaţia iraniană) în lume şi în mod special în Israel, ţapul (imperiul lui Antihrist) va aduce atât securitate, cât şi prosperitate lumii. El se va prezenta ca salvator al Israelului, construind Templul şi asigurând pacea poporului evreu şi a naţiunii Israel. Cu toate acestea, atunci când Israelul îl va respinge pe Antihrist ca Dumnezeu, el se va întoarce rapid împotriva lui Israel şi va pune capăt securităţii pe care i-a oferit-o, făcând ca cetăţenii Israelului să fie foarte vulnerabili. Versetul 11 descrie Israelul ca pe o naţiune care crede că perioada atacurilor duşmanilor lui e de domeniul trecutului şi va trăi fără a lua măsuri:*»... peste oamenii aceştia liniştiţi, care stau fără griji în locuinţele lor, toţi în locuinţe fără ziduri şi neavând nici zăvoare, nici porţi”* Antihrist va considera că îi va fi uşor să învingă Israelul şi să jefuiască bogăţia pe care poporul evreu o va dobândi ca urmare a vremurilor de pace şi prosperitate pe care Antihrist le-a adus în lume.

מיוגט ף‌מם מע-ו תובשונ תובך, ח-לע, וזדי בשוול זב! קיר «ש
לקישל בי: ץראה רובט-לע ”יבשי רנק1 קט השע

„Să jefuiesc şi să prad, săpun mâna pe aceste dărâmături locuite, pe poporul acesta strâns din mijlocul neamurilor, care are turme şi moşii şi locuieşte în mijlocul pământului.»”.

Ezechiel 38: 12

Ezechiel vorbeşte clar despre faptul că poporul evreu s-a întors din exil şi a ajuns prosper, Antihrist atacându-l pentru a-i lua băgăţiile. Expresia תובשונ תוברח-לע indică faptul că, atunci când poporul evreu se va întoarce în Israel, locurile care fuseseră

Capitolul 6. Necazul lui Iacov cândva distruse şi în ruine timp de secole, se vor reconstrui şi vor fi locuite, aşa cum au spus profeţii.

אב? תא לש לקישרל ורמז/הירן? כ? ו שרת "יך. חקו וזדו אבש גי: אדג לקיש לקישל רנקו הנקמ תחקל בהוו ף? כ תא שך? ק;)זל? קה זב זבלה

„Seba şi Dedan, negustorii din Tars şi toţi puii lor de lei îţi vor zice, ţie care ai venit să jefuieşti şi să prazi: «Ai adunat toată mulţimea, ca să duci argint şi aur, ca să iei turme şi avuţii şi să faci o pradă mare?»”.

Ezechiel 38: 13

Deşi mulţi s-au hazardat să afirme că ştiu care sunt aceste locuri, realitatea este că nu se poate şti cu certitudine care sunt aceste naţiuni. În timp ce Şeba este menţionată de 24 de ori în Biblie şi cercetătorii afirmă că se află fie în sud-vestul Arabiei, fie în estul Africii, pur şi simplu nu se poate şti unde se afla Şeba amintită în Biblie. Acelaşi lucru trebuie spus şi despre Dedan şi Tars, celelalte două locuri menţionate în versetul 13. Unii forţează nejustificat acest pasaj şi afirmă că Tarsul este Marea Britanie, iar leii cei tineri sunt coloniile ei, inclusiv Statele Unite. O astfel de speculaţie se bazează pe dorinţa de a descoperi senzaţionalul în Scriptură şi nu este susţinută de o metodologie adecvată de interpretare a Bibliei. Scopul lor este să găsească un pasaj biblic care vorbeşte despre Statele Unite, pentru a entuziasma audienţa occidentală, în locul fidelităţii faţă de textul biblic. Singurele lucruri pe care le ştim sigur din acest verset sunt că vor exista mai multe naţiuni care se vor alătura lui Gog şi confederaţiei sale, pentru a ataca Israelul.

Ezechiel oferă o listă cu multe dintre naţiunile

menţionate de-a lungul istoriei biblice şi include şi locuri despre care s-a vorbit rar în Scripturi. Trebuie subliniat din nou că identitatea unor naţiuni care apar adesea în naraţiunea biblică este necunoscută astăzi. Din păcate, acest fapt descurajează speculaţiile nefondate.

קלקב אוהה סויב אולה הוקי ינך. א רמא הב גל; קרמו סד; א-וב אבנה! כל די: עדת הטבל לאלשל ומע

„De aceea, proroceşte, fiul omului, şi spune lui Gog: «Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu: „În ziua aceea, când poporul Meu, Israel, va trăi în linişte, vei şti”.

Ezechiel 38: 14

Ezechiel îl informează pe cititor că Gog, (care, încă o dată, pare a fi o persoană reală care va conduce o confederaţie impresionantă de naţiuni şi popoare), va ataca Israelul în contextul Zilei Domnului. Este foarte important faptul că această expresie întâlnită frecvent **„** *în ziua”* se găseşte şi în acest verset. Când examinăm această frază în toată Biblia, descoperim că se găseşte întotdeauna în contextul judecăţii şi cel mai adesea, al judecăţii finale, adică Ziua Domnului. Din acest motiv şi din multe altele, prezentate în Ezechiel 38 şi 39, ar trebui să înţelegem că războiul lui Gog şi Magog este un eveniment de la sfârşit şi se va încheia la sfârşitul celei de-a 70-a săptămâni din Daniel, cunoscut fiind şi ca Bătălia de la Armaghedon.

לקק סכ סוסום יקכר, קתא סיבר סומץ1 קתא וpפצ יקקתט קמוקמט תאבו וט: בר ללקו לודג

„Şi vei veni de la locul tău, dinspre nord, tu şi multe popoare cu tine, toţi călări pe cai, o mare mulţime şi o puternică oştire!”

Ezechiel 38: 15

Unii au subliniat o discrepanţă între ceea ce se spune despre Bătălia de la Armaghedon şi ceea ce apare în profeţia privitoare la Războiul lui Gog şi Magog. În Apocalipsa, regii provin din răsărit, în timp ce în Ezechiel se pune accentul pe nord; Pentru cineva care înţelege natura Sfintelor Scripturi, atunci această aparentă discrepanţă dispare. Există o tendinţă în Biblie de a asocia

răsăritul cu judecata. De exemplu, când Iona vrea ca judecata lui Dumnezeu să vină asupra locuitorilor din Ninive, el iese din oraş şi se duce în partea de est a acestuia. În mod similar, când Dumnezeu este pe cale să aducă judecata asupra lui Iuda, Prezenţa Domnului pleacă din Ierusalim, mutându-se în partea de est. Trebuie să ne amintim că, conform mărturiei profetice, toate naţiunile de pe pământ vor urca la Ierusalim pentru război în timpul bătăliei de la Armaghedon (Războiul lui Gog şi Magog).

Când cititorului i se spune în Apocalipsa despre *„regii din răsărit”,* el nu ar trebui să presupună că toţi regii sunt din răsărit, ci că această expresie ne spune câteva lucruri despre ei. În primul rând, ei se adună pentru judecată. Perioada de timp numită „necazul lui Iacov” apare în mod special deoarece poporul evreu nu se comportă într-un mod spiritual adecvat. Cu alte cuvinte, este nevoie de pocăinţă. Aşa cum Dumnezeu i-a folosit duşmanii lui Israel în trecut pentru a-şi smeri poporul, la fel face şi în ultimele zile. În al doilea rând, profeţii se referă uneori la vrăjmaşul final al lui Israel în vremurile din urmă ca fiind רושא Asiria (Ashur). Motivul pentru aceasta este că Asiria a fost cel mai mare şi mai înfricoşător duşman al Israelului. Imperiul era vast şi extrem de puternic. Naţiune după naţiune au fost cucerite cu uşurinţă de Asiria. După ce regatul nordic (Israel) a căzut în 722 – 721 î.Hr., regatul sudic (Iuda) s-a simţit fără speranţă în faţa Asiriei. Doar victoria miraculoasă profeţită de Dumnezeu prin Isaia a fost cea care a dat speranţă poporului. Dacă studiem cu atenţie profeţia lui Daniel, aflăm că, deşi inamicul final al Israelului este asemănător cu Asiria, acest imperiu va avea sediul principal în Europa.

Indiferent de unde vin naţiunile, dacă vin de pe mare, cel mai logic mod de a ataca Israelul este dinspre nord. Consideraţiile geografice vor juca un rol major şi vor fi factorul decisiv în atacarea Israelului dinspre nord, cel mai probabil mod în care o armată extrem de numeroasă ar invada ţara.

חתואהו קוהת סויה תוך. חאב ץו־אה תוסקל ונכ לאק׳של ימע-לע
ari: תולעו זט קה? ניצל רבקדקקב? תא פלוגה תעד! ענל קירא-לע

„Vei înainta împotriva poporului Meu Israel ca un nor care va acoperi ţara. În zilele din urmă vei fi şi te voi aduce în ţara Mea, pentru ca neamurile să mă cunoască (atunci) când voi fi sfinţit în tine sub ochii lor, o, Gog!”

Ezechiel 38: 16

Este foarte clar că Domnul afirmă că şi în zilele din urmă Israelul este poporul Lui *(poporul Meu Israel)* şi Ţara lui Israel este într-un mod unic ţara Domnului *(Ţara Mea).* De asemenea, din acest verset învăţăm că **Războiul lui Gog şi Magog** este un eveniment al vremurilor de la final, deoarece versetul foloseşte termenul biblic principal pentru sfârşitul vremurilor (literalmente, sfârşitul zilelor), יה תירחאב .סומ**.** De asemenea, în acest pasaj apare o referinţă clară la numărul mare de soldaţi care vor alcătui această mare armată, deoarece ni se spune că această invazie acoperă pământul ca un nor. Singura speranţă a Israelului este că Dumnezeu însuşi va răspunde, venind în apărarea poporului Său. De fapt, chiar aşa se va întâmpla şi izbăvirea pe care o va aduce lui Israel este cea care dezvăluie întregii lumi, inclusiv lui Gog, că Domnul este Sfânt. Conceptul de sfinţenie exprimat de termenul ebraic demonstrează că Domnul Dumnezeu acţionează în baza legământului pe care l-a încheiat şi îşi împlineşte cuvântul. Sfinţenia este întotdeauna legată de scopurile lui Dumnezeu. Prin urmare, atunci când ceva este pus deoparte, lucrul acesta are în vedere împlinirea scopurilor Lui divine.

— יד? ע דוב סעונדק פומוב וקרבד-קקזא אוה-קתאה הוקי י5קא
רמא-הב זי: סה??! ע רתא אעקל פינש פהה סומ. יב פבנה לאקשל. יאן?
נ

„Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu: «Nu eşti tu acela despre care am vorbit odinioară, prin robii Mei, prorocii lui Israel, care au prorocit în acele zile şi ani, ca să te aduc împotriva lor?”

Ezechiel 38: 17

Războiul lui Gog şi Magog nu este ceva care se va

întâmpla pe neaşteptate, ci Dumnezeu i-a anunţat pe profeţii Săi din Israel despre această bătălie, din vremurile vechi. Această bătălie va fi evenimentul de tranziţie care va aduce schimbarea pe care Dumnezeu, de asemenea, a anunţat-o prin profeţi, şi anume, întemeierea împărăţiei Sale. La acest fapt se face referire în versetul următor.

יב קעת הוקי; צרא סנ לאקישל תמדא-לע גוג אוב ם1ב אוהה סו. חיקו חי עפאב

„«În ziua aceea, ziua când va porni Gog împotriva ţării lui Israel», zice Domnul Dumnezeu, «se va ridica mânia Mea aprinsă»”.

Ezechiel 38: 18

Există două elemente în acest verset care arată că Războiul lui Gog şi Magog este, într-adevăr, evenimentul de tranziţie care va aduce sfârşitul acestei lumi şi începutul împărăţiei Milenare. Primul indicator este expresia **„***în ziua aceea”.* אוהה סחב קיקו După cum am arătat anterior, acest termen se referă la judecata finală. Al doilea indicator este menţionarea mâniei lui Dumnezeu, prin expresia *„se va ridica mânia Mea aprinsă”,* care va aduce judecata lui şi înfrângerea duşmanilor lui Israel. Această revărsare se încheie cu a doua venire a lui Mesia.

תנדא לע ל1? ג שער קוהל אוהה ניב אל-סא וחרבד וחרבע-שב וחאנקבו טי: לארשל

t T ••

„Şi în zelul (gelozia) Meu, cu focul mâniei Mele, am spus că dacă nu (cu sensul de: cu siguranţă) în ziua aceea va fi un zgomot mare (cutremur) în ţara lui Israel”.

Ezechiel 38: 19

Dumnezeu, care este zelos pentru legământul Său şi gelos pentru poporul Său, va interveni cu putere, va provoca o mare tulburare în momentul judecăţii finale אוהה מויב şi îi va lovi categoric pe cei care intră în Israel dinspre nord, pentru a nimici poporul evreu. Expresia ebraică לודג שער קוהי se referă la un zgomot mare, de obicei un cutremur. În Scripturi, când Domnul provoacă un astfel de cutremur mare, ni se spune că evenimentul are o semnificaţie mondială. În acest context, se referă la

trecerea către împărăţia Milenară, pe care mânia Domnului Dumnezeu şi izbăvirea lui Israel o vor aduce.

— לע שמרה שמרה-לכו הד׳שה תיוו מימשה ף1ץו פיה יד ינפמ
ועוו כ קמוח-ל? ו תוגרדמה ופוו מוקה קמך. אה קפ-לע רשא מדאה ל?
ו המראה: לופת ץראל

„Şi de Faţa (prezenţa) Mea peştii mării şi păsările cerului, fiarele câmpului şi toate târâtoarele care se târăsc pe pământ şi toţi oamenii care sunt pe faţa pământului vor tremura. Munţii se vor răsturna, pereţii stâncilor se vor prăbuşi şi toate zidurile vor cădea la pământ".

Ezechiel 38: 20

Acest verset conţine un limbaj similar celui folosit în relatarea biblică a creaţiei. Ceea ce se dezvăluie este că intervenţia lui Dumnezeu în vremurile de la sfârşit va aduce o schimbare în creaţie. În mai multe locuri din Scripturi se vorbeşte despre răscumpărarea finală, adică despre întemeierea împărăţiei, ca o a doua creaţie. Prin urmare, scopul clar al acestui verset este de a transmite cititorului încă o dată că victoria lui Dumnezeu asupra acestei coaliţii a tuturor naţiunilor lumii, care a venit împotriva lui Israel, nu se va termina doar cu înfrângerea lor, ci Cel care i-a învins, Mesia, îşi va începe stăpânirea asupra împărăţiei Sale. Conducerea Lui va aduce o schimbare atât de mare în lume, încât ar trebui gândită ca o lume nouă.

קוהת רחב ש? א ככח הווי **:**rrep ירה-ל? ל וילע רת: ארקו אב
ינך. א בנ

„«Atunci voi chema sabia împotriva lui (Gog) pe toţi munţii Mei», zice Domnul Dumnezeu; «sabia fiecăruia se va întoarce împotriva fratelui său.»".

Ezechiel 38: 21

Aşa cum s-a întâmplat în trecut, în alte bătălii consemnate în Scripturi, Dumnezeu va determina inamicul care intenţiona să lupte împotriva lui Israel, să se întoarcă împotriva lui însuşi, să lupte între ei şi să se distrugă unii pe alţii.

שא ש? באו?? באו פטוש סש? ו מלבו הכדב ותא ווט? ש? ו בכ:
תא לקזא ם? בר ם? מע-לעו וופא־לעו רלע ר?? ומא ת? רפ? ו)

„Şi voi fi judecat cu el prin ciumă şi sânge, printr-o ploaie năprasnică şi prin pietre de grindină, amestecate cu foc şi pucioasă, pe care le voi revărsa peste el, peste oştile lui şi peste popoarele cele multe care vor fi cu el”.

Ezechiel 38: 22

Multe traduceri moderne nu reuşesc să redea corect prima parte a acestui verset. Prima parte a versului conţine expresia ותא care înseamnă literal *„voi fi judecat cu el...”,* verbul fiind la modul Nifal, la diateza pasivă simplă, mesajul fiind că Dumnezeu însuşi va fi judecat prin mânia (ciuma, sângele şi grindina supranaturală) pe care o va manifesta împotriva lui Gog, a armatelor sale şi a tuturor celor care sunt loiali imperiului lui Antihrist. Intenţia construcţiei verbului este de a informa cititorul că poate vedea adevăratul caracter al Dumnezeului Bibliei prin modul în care îşi manifestă judecata dreaptă (mânia Sa) asupra duşmanilor Israelului, care se opun scopului Său, acela de a folosi poporul evreu în întemeierea împărăţiei Sale.

וקי א-וכ ודוו סובו־ מלוג ינ? יל עועדונו טושדקתקו גכ **?**

„Mă voi înălţa astfel şi Mă voi sfinţi astfel şi Mă voi face cunoscut înaintea ochilor multor neamuri şi vor şti că Eu sunt Domnul.»”.

Ezechiel 38: 23

Aşa cum spune şi Apocalipsa, Dumnezeu este înălţat în ceruri tocmai datorită modului în care a judecat fiara şi pe Antihrist. Mânia lui Dumnezeu, manifestată asupra celor răi, este cea care arată slava Lui. Cu alte cuvinte, nu se poate înţelege cu adevărat natura şi caracterul lui Dumnezeu fără a înţelege cum pedepseşte păcatul şi cum îl tratează pe păcătosul răzvrătit.

EZECHIEL 39

Acest capitol este în mod clar despre acelaşi război, dar pur şi simplu priveşte războiul lui Gog şi Magog dintre-o perspectivă diferită, la fel cum Geneza 2 priveşte aceeaşi relatare a creaţiei, dar dintre-un punct de vedere diferit.

אן קנ גlג\ילא ענה הו? י ינך. א רמא הקונרמאו גוג-לע אבנה מדא-וב? תאו א: ל? lזו, השמ שאר

„Fiul omului, proroceşte despre Dumnezeu şi spune: «Aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu: „Iată că sunt împotriva ta, Gog, prinţul Roşului; Meşecului şi Tubalului!”»”.

Ezechiel 39: 1

Domnul Dumnezeu îl instruieşte pe profetul Ezechiel să profeţească împotriva lui Gog, despre care se spune încă o dată că este liderul altor trei regiuni Roş, Meşec şi Tubal. Aceste trei locuri, împreună cu ţara Magog, alcătuiesc conducerea coaliţiei militare care va invada Israelul, dinspre nord, în a doua jumătate a celei de-a 70-a săptămâni din Daniel.

לאלשל? רה-לע רתוא? הו ולפצ ”יון? תמ רתולע?? רתאש; חתבבו ב

„Te voi întoarce, te voi ademeni şi te Voi sui din regiunile din nord şi te voi aduce pe munţii lui Israel”.

Ezechiel 39: 2

Domnul însuşi va aduce această numeroasă armată în Israel. Datorită refuzului Israelului de a-l accepta ca Dumnezeu, Antihrist va dori să-i distrugă complet. Antihrist, care va fi asigurat securitatea Israelului, îi cunoaşte slăbiciunile şi va încerca să atace această mică naţiune. Gog va crede că marea sa armată, formată din toate naţiunile lumii, nu va avea nicio problemă în distrugerea naţiunii Israel şi a poporului evreu, dar Dumnezeu este Cel care îl aduce pe el şi armatele sale în Israel pentru propria lor distrugere.

לפא, רדגוי דימריצקולוש רמ, רושק דתבכזר ג

„Îţi voi doborî arcul din mâna stângă şi săgeţile din mâna dreaptă. Te voi face să cazi”.

Ezechiel 39: 3

Dumnezeu îi va dezarma pe duşmanii lui Israel şi îi va face să cadă în valea lui Iosafat. Această înfrângere a lui Gog este redată şi în Apocalipsa 14, unde se afirmă că sângele lor se va ridica la înălţimea căpăstrului unui cal, pe o distanţă de aproximativ 300 de kilometri.

פנכ-לכ רופצ טי? ל? תא? שא סמץ? חפא-ו? תא לופת לא? של ירה-לע ד: ק? כל, חתונ??" שה תקו

„Vei cădea pe munţii lui Israel, tu şi toate oştile tale şi popoarele care vor fi cu tine; te voi da de mâncarepăsărilor de pradă, tuturor celor ce au aripi şi fiarelor câmpului".

Ezechiel 39: 4

Mesajul acestui verset este nu doar că duşmanii lui Israel vor fi nimiciţi, ci că înfrângerea lor va fi un eveniment foarte ruşinos. Când Biblia afirmă că trupurile moarte vor fi mâncate de păsări şi de fiare, intenţia este de a transmite ruşinea şi umilinţa celor care sunt devoraţi.

הוקי ינקא כנ ווךרבד יגא וב לופת קדשה יפ-לע ה

„«Vei cădea pe faţa câmpului, căci Eu am vorbit», declară Domnul Dumnezeu".

Ezechiel 39: 5

Primul mesaj către cititor pe care îl exprimă acest verset este că armata cea numeroasă şi puternică va fi înfrântă doar prin cuvânt. Cuvântul lui Dumnezeu este o sabie puternică. Desigur, finalul acestei bătălii va coincide cu cea de-a doua venire a lui Mesia Yeshua. Această victorie a lui Yeshua este descrisă în Apocalipsa 19, care spune:

και εκ του στόματός αυτου εκπορεύεται ρομφαία οξεία ινα εν αυτή πατασση τα έθνη…

„Din gura Lui ieşea o sabie ascuţită, pentru ca (Yeshua) să lovească neamurile cu ea…"

Apocalipsa 19: 15

קוקי א-וכ ו? 5דו הקבל סעאה ישובו גוגניוב שאלקהלקו ו

„«Voi pune foc Magogului şi celor ce locuiesc liniştiţi în ostroave, iar ei vor şti că Eu sunt Domnul".

Ezechiel 39: 6

Există un accent clar pe judecata lui Dumnezeu asupra lui Gog, deoarece ţara lui va fi distrusă atunci când Domnul va trimite foc asupra ei. Tot în acest verset sunt menţionate insulele sau ostroavele סרא**.** Multe traduceri traduc termenul prin „ţărmuri". Deşi sensul literal al cuvântului are de-a face cu o insulă, poate fi folosit şi

pentru a exprima o regiune îndepărtată. Mesajul textului este că nici cei care locuiesc departe, în locuri izolate, şi care cred că asta le va garanta siguranţa, nu vor fi scutiţi de mânia lui Dumnezeu. Revărsarea judecăţii lui Dumnezeu asupra duşmanilor Israelului este cea care va oferi naţiunilor o perspectivă adecvată despre cine este singurul şi adevăratul Dumnezeu.

וץ7ו דוע’7ק-סש-וזא לחא-קיו יולשל ומע, רוובֿ. עודואידק סש־הו
ז: לארשלב שודק קוקי אכ פלוגה

„Îmi voi face cunoscut Numele Meu cel sfânt în mijlocul poporului Meu, Israel, şi nu voi mai lăsa ca Numele Meu să fie pângărit. Şi neamurile vor şti că Eu sunt DOMNUL, Sfântul în Israel!”

Ezechiel 39: 7

În această bătălie, Dumnezeu îşi va îndeplini angajamentul luat prin legământ faţă de rămăşiţa lui Israel. Acest lucru va aduce o schimbare spirituală în poporul evreu, atunci când El îi va izbăvi de Gog şi armata lui. Cititorul ar trebui să observe, de asemenea, o schimbare semnificativă care are loc în acest verset. Expresia לארשי„ שודק *Sfântul lui Israel”* apare de nouăsprezece ori în Scripturi. Cu toate acestea, numai în acest verset se găseşte termenul לאולשלב„ שודק *Sfântul în Israel”.* Diferenţa este că Domnul cel Sfânt, se află în Israel. Această prepoziţie are de-a face implicaţiile privitoare la împărăţie, şi anume că schimbarea Israelului va duce la întemeierea împărăţiei Domnului, atunci când Sfântul lui Israel va locui în Israel.

ץוךבד הקזא פחה אוה הווי יצרא כנ התלהבו האב הנה ח

„«Iată că vine şi se va întâmpla», zice Domnul Dumnezeu. «Este ziua despre care am vorbit.»”.

Ezechiel 39: 8

Majoritatea comentatorilor înţeleg acest verset ca vorbind despre răscumpărarea finală şi despre împărăţia lui Dumnezeu. Motivul este că cele două verbe care apar la începutul versetului קוזוה ו האב sunt conjugate la feminin, iar cuvintele ebraice pentru răscumpărare şi împărăţie sunt tot de gen feminin. Cu siguranţă contextul şi

conţinutul acestui pasaj se potrivesc unei asemenea interpretări. „Ziua”, jare este subliniată, se referă la Ziua Domnului, în care Dumnezeu va distruge duşmanii lui Israel şi va izbăvi rămăşiţa poporului evreu, pentru a-i duce în împărăţie.

סנצקבו ו! קנקב התיו! גמו וקישקו; וקעבו לאקשל יקע ”קשי וצנו
ט: סנש עבש שא סהב ווך״עבו חמקבו די לקקבו

„Atunci, locuitorii cetăţilor lui Israel vor ieşi, vor arde şi vor da pradă flăcărilor armele, pavezele şi scuturile, arcurile şi săgeţile, lăncile şi suliţele; şi şapte ani vor face focul cu ele”.

Ezechiel 39: 9

După terminarea războiului, evreii învingători vor distruge toate armele duşmanilor lor. Procesul de distrugere a acestor arme va dura, în total, şapte ani. Acest fapt vorbeşte nu doar despre cantitatea mare de arme pe care o vor avea duşmanii Israelului, dar numărul şapte se referă la obiectivul Domnului Dumnezeu. Cu alte cuvinte, El n-a avut niciodată intenţia ca ei să dispună de aceste arme pentru a ataca Israelul. Este interesant faptul că acest verset conţine două cuvinte ebraice foarte asemănătoare וקעבו וקנשקו**.** Deşi ambele pot însemna a arde ceva, cel din urmă poate avea o nuanţă suplimentară, legată de încălzire, precum încălzirea unei case, pentru ca locuitorii să se simtă bine. Când studiem şi versetul următor, aceasta pare a fi intenţia.

וללו שא־ורעקי קשנב וב סקע! יה-ומ ובקחי או הדשה-ומ סנצע
ו־של-אקיו י: הוקי קנא כנ סה? וזב-קא וחבו קהילש-ונא

„«Nu vor lua lemne de pe câmp şi nu vor tăia lemne din păduri, ci vor face focul cu armele. Vor jefui pe cei ce i-au jefuit şi vor prăda pe cei ce i-au prădat», declară Domnul Dumnezeu”.

Ezechiel 39: 10

Acest verset vorbeşte despre o schimbare care va avea loc. Odată ce Israelul se va întoarce la Dumnezeu, duşmanii care anterior îi jefuiseră vor fi jefuiţi de Israel. În mod similar, armele destinate distrugerii evreilor vor fi folosite acum pentru a-i binecuvânta, ca sursă de căldură.

Este, pur şi simplu, un exemplu al modului în care foloseşte Dumnezeu pentru binele lor lucrurile pe care naţiunile voiau să le folosească spre rău. Războiul lui Gog şi Magog trebuie înţeles nu numai ca o declaraţie a victoriei Israelului, ci şi a suveranităţii lui Dumnezeu care, în cele din urmă, fac ca scopurile şi planul Său să devină o realitate eternă.

ם. יה ת? ׳דק? ppp שש-סוקמ גוגל! אכ אוהה סויב קיקו אי
גוג ן1מה איג ואךקו הנ1? וה-לכ-קו גוג-רץא ipbpp: רבעה ע לאולשיב
מש ורבקו סטנבוז-הא אוה

„«În ziua aceea, voi da lui Gog un loc de înmormântare în Israel, o vale a călătorilor, la răsărit de mare, şi o barieră pentru călători. Acolo vor îngropa pe Gog cu toată mulţimea lui şi o vor numi Valea mulţimii lui Gog.»”.

Ezechiel 39: 11

Înfrângerea lui Gog şi a marii mulţimi care l-a însoţit va servi drept mărturie pentru toţi cei care trec prin Israel. Rămăşiţa neamurilor va lua parte şi la îngroparea oamenilor lui Gog care au fost învinşi. Această îngropare va servi drept semn al inutilităţii împotrivirii faţă de Dumnezeu şi faţă de cei care se află într-o relaţie de legământ cu El.

סנשרח הש ץראה־הא רהט! עכל לאלשל תיב סורבקו בי

„Şi casa lui Israel îi va îngropa, ca să curăţească ţara – şapte luni”.

Ezechiel 39: 12

Războiul lui Gog şi Magog nu va avea doar un rezultat fizic foarte important, ci vor exista şi rezultate spirituale extrem de semnificative. Acest verset vorbeşte despre purificarea ţării, cerinţă care se găsea în Tora. Cu alte cuvinte, această îngropare a morţilor nu este doar o îndepărtare a corpurilor în descompunere din motive evidente, ci se face în primul rând datorită legilor de curăţire spirituală. Trebuie să ne amintim că, potrivit profeţilor, în timpul împărăţiei Milenare, Tora va sta la baza domniei lui Mesia. Această înţelegere se bazează; pe faptul că numărul şapte apare încă o dată. Aceasta nu este

o coincidenţă, ci are o mare relevanţă pentru cititor. De data aceasta, şapte nu se referă la şapte ani, ci la şapte luni. Mesajul adresat cititorului este că, în conformitate cu scopul lui Dumnezeu (numărul şapte se referă la scopurile lui Dumnezeu), Tora va fi reinstitiiită în timpul împărăţiei Milenare de către Mesia. Aceasta va împlini cuvântul profetic, משורמ הורי-רדו הרות„ צמ יכ 1ן אצת *Căci din Sion va ieşi Tora şi Cuvântul Domnului din Ierusalim”* Termenul Sion este un cuvânt specific împărăţiei, care se referă la Ierusalim, în starea sa răscumpărată.

הווי ער. א נון ךרבכה מוי סקל סהל היקו ץר; אה סע-לכ ורבקו גי

„«Tot poporul ţării îi va îngropa şi va fi pentru ei o zi de aducere aminte a gloriei Mele», zice Domnul Dumnezeu”.

Ezechiel 39: 13

Cuvântul ebraic שס este tradus de obicei prin „nume”. Cu toate acestea, se poate referi şi la a avea o bună reputaţie, a fi renumit sau a fi ţinut mine, ca într-o zi de aducere aminte. Pentru a treia oară este menţionată îngroparea morţilor. Nu există nicio îndoială că această repetare are ca scop accentuarea. S-a afirmat deja că îngroparea are în primul rând un scop spiritual – curăţia. Deşi Tora nu este mijlocul prin care cineva devine curat, poruncile lui Dumnezeu ne arată care sunt acţiunile omului care exprimă sau nu puritatea lui Dumnezeu. Ceea ce profetul vrea să exprime prin acest verset este că, numai atunci când oamenii încep să aplice poruncile Torei în viaţa lor, slava Domnului Dumnezeu se va manifesta prin ei. Acest comportament va da Israelului o bună reputaţie în faţa neamurilor.

לע סוקתונה-תא סטובעה-קא סוועבקמ ץראב! ־קבע ולרעבי — חסת/יקנאו די: ורקחי פושרח-הענש דחיקט חרהזל ץראה עפ

„Nişte oameni vor fi desemnaţi permanent să cutreiere ţara şi să îngroape trupurile rămase pe faţa pământului, ca să curăţească ţara. De la capătul (ţării) şapte luni, vor investiga”.

Ezechiel 39: 14

Faptul că oamenii vor fi trimişi permanent să caute

orice cadavru care nu a fost îngropat, arată clar cât de preocupată va fi împărăţia de orice urmă de impuritate şi se va ocupa de ea aşa cum trebuie. Deşi majoritatea traducerilor redau cuvântul ורקחי cu expresia *„vor căuta”,* în realitate el se referă la o idee mai categorică, care este cel mai bine tradusă prin *a investiga.* Asta presupune colectarea de dovezi sau informaţii, astfel încât să se ajungă la o determinare corectă a unei chestiuni. Cifra şapte apare din nou, pentru a sublinia că toate vor fi făcute pentru a împlini voia / scopul Domnului Dumnezeu şi pentru a perpetua manifestarea slavei Sale în împărăţie.

ותא ורבק דע ויצ ולצא הנבו פדא פצע האקו ץו־אב פטובעה וקבצו וט: גוג ון? 2ה א? ג-א פיובקמה

„Călătorii vor străbate ţara o şi, dacă unul din ei va vedea osul unui om, va pune un semn lângă el, până îl vor îngropa groparii în

Valea mulţimii lui Gog”.

Ezechiel 39: 15

Acest verset arată că toţi oamenii, chiar şi cei care nu locuiesc în Israel, vor fi dedicaţi standardelor legii Domnului Dumnezeu.

ץ זט, ק**:** נש-תע2ה נונ? וקהקו ץראה

„Numele cetăţii este Hamona (mulţime) şi vor curaţi ţara”.

Ezechiel 39: 16

Acest nume scoate în evidenţă marea mulţime nimicită de Domnul Dumnezeu prin judecata pe care o aduce asupra celor care acţionează în opoziţie cu voia Sa şi împotriva poporului Său. Este foarte semnificativ faptul că versetul se încheie menţionând din nou purificarea ţării. Scopul acestuia este acela de a-l învăţa pe cititor că, numai atunci când răul este judecat şi îndepărtat din societate, se poate ajunge la puritate.

? דישה תיח ל? לו ךנכ-לכ ר1פאל רא הוקי י3רא רמא-הב סדא-וב? תאו זי לאקישו ”יקה לע לרדג הבז סכל חבז ינא כק1א ן? בז-לע מבסמ ו? סאה ואבו ואבקה

פד קתוונשו? ישב נקלכאו

„Fiul omului, aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu:

«Spunepăsărilor de orice soi şi tuturor fiarelor câmpului: «Adunaţi-vă şi veniţi! Strângeţi-vă din toate părţile la jertfa Mea, pe care o junghii pentru voi, o jertfă mare pe munţii lui Israel! Veţi consuma carne şi veţi bea sânge".

Ezechiel 39: 17

Încă o dată, înfrângerea lui Gog şi a mulţimii lui este prezentată ca un final ruşinos. Păsările şi alte animale care consumă carnea unei fiinţe umane sunt una dintre modalităţile prin care Scriptura transmite ruşine şi dispreţ oamenilor. Moartea duşmanilor lui Israel prin mâna lui Dumnezeu, adică prin Mesia, la cea de-a doua venire a lui Yeshua, este descrisă ca un sacrificiu pe care Dumnezeu însuşi îl face. Motivul pentru acest tip de limbaj este că victoria lui Yeshua ar trebui să determine rămăşiţa lui Israel să se închine Domnului. Trebuie să ne amintim întotdeauna că în Biblie există o legătură directă între sacrificiu şi închinare.

מק; פ סדותעו מכ פוליא וושת עו־אה יאלקנ-מ7ו ולכאת מור1בג רקב חי: מ? כ וקב יאווט

„Veţi consuma carnea oamenilor şi veţi bea sângele prinţilor pământului; berbeci, miei, de ţapi, tauri şi boi îngrăşaţi din Basan!"

Ezechiel 39: 18

Acest verset subliniază înfrângerea completă a lui Gog şi a mulţimii care l-a însoţit. O varietate de animale de sacrificiu sunt enumerate pentru a transmite acest lucru cititorului. Deşi se vorbeşte despre animale, prima parte a acestui verset afirmă în mod clar că inamicul era un om**.** פירובג רקב

כל; zttaţi וורצקל פד? ותוושו העביקל? לח-נוק5או טי וחבז-לשא**:**

Veţi mânca grăsime (părţile alese) până vă veţi sătura şi veţi bea sânge până vă veţi îmbăta din jertfea Mea, pe care a adus-o pentru voi!"

Ezechiel 39: 19

Acest verset îi spune cititorului că această victorie a lui Dumnezeu pentru binele poporului evreu va împlini planul Domnului, foamea celor care mănâncă fiind

satisfăcută. Cuvântul ebraic הבש este frecvent folosit în Scripturi cu referire la un sentiment de deplinătate, care îl conduce pe om să se închine Domnului şi să-I mulţumească. În ceea ce priveşte băutul, versetul stabileşte că se va bea până se va ajunge la כש ווך**.** Deşi acest cuvânt poate avea şi sensul obişnuit al beţiei, rădăcina ebraică arc înţelesul de a atinge un obiectiv sau un rezultat avut în vedere. Prin urmare, în acest context, nu este vorba de o beţie tipică, ci de o bucurie sau de o plăcere în sensul unei sărbători. Cuvântul ebraic העבש este folosit frecvent în Scripturi pentru a face referire la un sentiment care determină pe cineva să se închine Domnului şi să-l mulţumească.

הווי ינרא בנ המוזלמ עזאו? ו רובג ככרו סוס עש-לע הוזע?" שו כ

„«Vă veţi sătura la masa Mea; cal şi a călăreţ, viteaz şi orice om de război», declară Domnul Dumnezeu".

Ezechiel 39: 20

Din nou, accentul este pus pe satisfacţia pe care această victorie o va aduce lui Israel şi pe modul în care Dumnezeu a învins această numeroasă şi puternică armată, compusă din cei mai buni soldaţi ai lumii, dar care n-a reprezentat nicio provocare pentru Dumnezeul Israelului.

ורי-קאו ורלשע כקזא! טפשמ-הא סלוגה-לכ ואר לוגב ודו1-כ-1א
ותתו אב: סהב ווזמ ששא

„«Îmi voi aşeza Slava între neamuri, şi toate neamurile vor vedea judecata (Mea) pe care a făcut-o şi Mâna (Mea) pe care am pus-o asupra lor".

Ezechiel 39: 21

Cititorul învaţă din acest verset că există o relaţie directă între manifestarea slavei Domnului şi împlinirea judecăţii Lui. Cuvântul judecată poate fi înţeles şi ca dreptate. Cu alte cuvinte, judecata lui Dumnezeu este cea care aduce dreptatea Lui în lume şi creează mediul spiritual în care se vede slava Sa. Casa lui Israel şi rămăşiţa naţiunilor vor vedea acest eveniment care înseamnă întemeierea împărăţiei Milenare. Cea mai importantă expresie este *„... mâna Mea pe care am pus-o*

asupra lor". Aceasta este o trimitere la Mesia (Fiul lui Dumnezeu) pe care Dumnezeu Tatăl îl va trimite, pentru a conduce ca Rege al acestei împărăţii.

האלהו אוהה סחה-ומ נ? היא הוזזי א רכ לארשל ודב וץ7ו ב

„Şi Casa lui Israel va şti că Eu sunt Domnul Dumnezeul lor, din ziua aceea şi de atunci înainte".

Ezechiel 39: 22

Yeshua a declarat la sfârşitul capitolului 23 din Matei că, până când poporul evreu nu se va schimba şi nu îl va căuta pe Mesia, El nu va veni să-şi întemeieze împărăţia. Doar în urma celui mare necaz pe care îl vor fi experimentat vreodată, poporul evreu îl va chema pe Mesia şi va afla că El este Cel pe care cei mai mulţi dintre ei L-au respins. Odată ce vor descoperi că Yeshua este Mesia, Îl vor accepta şi *„din ziua aceea şi de atunci înainte"* îl vor sluji şi i se vor închina.

סהט ינפ רוץסאו; ב-ועט לשא לע לאלשי-תיב וג סנ, נעב ע יוגה וץעו גב: מלב כלחב ופיו? הירצ ריב סוהאו

„Şi neamurile vor cunoaşte că din pricina nelegiuirilor ei a fost dusă casa lui Israel în robie, din pricina fărădelegilor ei săvârşite de ea împotriva Mea; de aceea le-am ascuns Faţa Mea şi i-am dat în mâinile vrăjmaşilor lor, ca să piară toţi ucişi de sabie".

Ezechiel 39: 23

Adevărul este fundamental în tot ceea ce are de-a face cu Dumnezeu. În acest verset, Domnul spune naţiunilor că, specific, din cauza nelegiuirii (păcatului) lor, poporul Israel a fost dus rob în exil. Păcatul are multe consecinţe negative, dintre care una este că voia lui Dumnezeu nu va fi experimentată de cei care sunt în păcat. Ar trebui să înţelegem şi că pentru ca scopul lui Dumnezeu să se împlinească şi omenirea să experimenteze binecuvântările Lui în împărăţie, poporul evreu trebuie să locuiască în ţara lui Israel. Aceasta este o condiţie absolută, pe care toată omenirea trebuie să o înţeleagă. Fie din neascultare, fie dintr-o ignoranţă spirituală bazată pe o lipsă de cunoaştere a Scripturilor (sau poate ambele), mulţi oameni, printre care chiar mulţi credincioşi, nu

acceptă că este voia

Domnului ca poporul evreu să locuiască în ţara lui.

Când cineva se răzvrăteşte împotriva Domnului, aşa cum a făcut Israel, trebuie să se aştepte ca pedeapsa lui Dumnezeu să vină asupra lui. Versetul de faţă vorbeşte despre asta în două moduri. Mai întâi, Domnul şi-a ascuns Faţa de poporul evreu. Această ascundere a Feţei lui Dumnezeu este o expresie idiomatică şi se referă la faptul că El nu binecuvântează Israelul. În al doilea rând, Domnul le-a permis duşmanilor lui Israel să stăpânească asupra lor şi să comită mari atrocităţi împotriva lor, adică *„să piară toţi ucişi de sabie”*. Ultimul cuvânt din textul ebraic este חכ şi înseamnă *„toţi”.* Această expresie nu se referă la tot poporul evreu, ci doar la cei care au murit în această vreme a judecăţii lui Dumnezeu şi sunt astfel lipsiţi totdeauna de promisiunile lui Dumnezeu.

המ ינפ רוסאו מתא! ודשע קהשפכו סתאכ דכ0

„Le-am făcut după necurăţiile lor şi după fărădelegile lor şi Mi-am ascuns Faţa de la ei”.

Ezechiel 39: 24

Dumnezeul lui Israel nu se uită la fata oamenilor. El nu are preferaţi. Faptul că poporul evreu este numit „poporul ales” înseamnă, pur şi simplu, că Dumnezeu a creat naţiunea Israel pentru a fi vasul prin care El să aducă binecuvântarea pentru toate familiile pământului. Dumnezeu a făcut Casei lui Israel la fel cum face tuturor naţiunilor. Dumnezeu tratează fiecare popor după păcatele lui şi după starea lui de necurăţie. După cum am amintit anterior, păcatul cuiva va face ca Dumnezeu să se distanţeze de el şi să nu mai beneficieze de binecuvântările Lui.

— רמא .א ךצ! הוור תעה אשמ-אה תיבש (תוש) בקעי ורמחו יכ! בולשל לאולש תיב תאנקו סקל! ידק הב: כל הב!

„De aceea, aşa vorbeşte Domnul Dumnezeu: «Acum voi aduce înapoi pe prinşii de război ai lui Iacov, voi avea milă (faţă de) de toată casa lui Israel şi voi fi zelos pentru Numele Meu cel sfânt”.

Ezechiel 39: 25

Când studiem cărţile biblice profetice, devine evident faptul că, pentru ca promisiunile împărăţiei făcute ucenicilor lui Mesia Yeshua să se împlinească, poporul evreu trebuie să se întoarcă în ţara lui. Este important ca cititorul să înţeleagă că Dumnezeu însuşi este Cel care aduce poporul evreu înapoi în ţara lui, din zelul Său de a-şi arăta caracterul (Numele) către întreaga lume. Această întoarcere în ţară nu este un lucru pe care poporul evreu îl merită sau l-a meritat vreodată, ci se bazează pe îndurarea şi mila Domnului Dumnezeu „לאר ישל ודב-לב וומחלו *voi avea milă (faţă de) de toată casa lui Israel…”*

חטבל סתנודא-לע סוובב וב-ועמ סלעמ-לכ-רוו סתמקיכ-הא וב: רוך. חמ גיאו

„Şi-au purtat ocara şi toată răzvrătirea cu care s-au răzvrătit împotriva Mea; acum locuiesc liniştiţi în ţara lor şi nu mai este nimeni care să-i tulbure”.

Ezechiel 39: 26

Acest verset vorbeşte despre o realitate a împărăţiei Milenare, şi anume că Israelul va 10 cui în ţara lui şi siguranţa lor va fi garantată de Mesia Yeshua, Regele. Vremurile suferinţei şi persecuţiei Israelului se vor fi încheiat. Cititorului i se aminteşte că toate momentele dificile de-a lungul istoriei Israelului au fost consecinţa faptului că Dumnezeu şi-a luat mâna protectoare de la ei. Dumnezeu nu s-a bucurat deloc de persecuţia lui Israel de către naţiuni şi nici nu a provocat-o. Toate expresiile antisemite sunt satanice şi păcătoase. Doar atunci când Domnul şi-a îndepărtat mâna protectoare de la poporul evreu, naţiunile au putut să-şi manifeste ura faţă de Israel şi de poporul evreu, promovând scopurile Satanei. Dumnezeu este liber să folosească această activitate păcătoasă ca mijloc de judecată pentru răzvrătirea ruşinoasă a Israelului, dar El nu este cauza acestor manifestări antisemite.

סב וושק7 סועביא תתיראט פתא טוצבקו סומעה-מ פתוא וובב זב: פיבר פלוגה יניצל

„Când i-am adus înapoi dintre popoare şi i-am strâns din ţara vrăjmaşilor lor. Voi fi sfinţit în ei, înaintea multor

neamuri”.

Ezechiel 39: 27

Demersul lui Dumnezeu de a readuce poporul evreu în ţara lui va arăta sfinţenia Lui. Acest pasaj este în mod clar o profeţie a vremurilor de la final, deoarece se pune accentul pe faptul că Dumnezeu îi aduce înapoi din **toate** ţările în „care i-a împrăştiat, în trecut, Israelul a ieşit din Egipt şi, apoi, din Babilon, dar o parte importantă a evenimentelor ultimelor zile este că evreii se întorc în Israel din ţara dinspre nord (Rusia) şi din **toate** ţările în care fuseseră împrăştiaţi. Acest lucru are loc chiar în zilele noastre şi este unul dintre cei mai puternici indicatori că ne apropiem rapid de a 70-a săptămână din Daniel. Faptul că aceste ţări sunt numite „פהיביא תתיו־אט*din ţara vrăjmaşilor lor”,* demonstrează că antisemitismul va fi o caracteristică principală a zilelor din urmă.

פתדא-לע סן‌תסנ? ו פלוגה-לא פתא ‌ותולגהב נה״יהלא הוהי ינא
וב וץעו חב: סש סהט ד1ע תתוא-לו

„Şi vor şti că Eu sunt Domnul Dumnezeul lor, care i-am lăsat să fie exilaţi printre neamuri şi i-am adus iarăşi în ţara lor şi nu voi mai lăsa pe niciunul dintre ei acolo”.

Ezechiel 39: 28

Este clar că Dumnezeu nu-i va lăsa pe evrei în exil, ci îi va aduce în Israel, pentru ca împărăţia Milenară să poată începe. Domnul Dumnezeu şi-a manifestat credincioşia faţă de cuvântul 110

Său când I ıı l sllnt 1I111» 11111111 răzvrălirii lor şi tot El îşi va arăta credincloşlii 1 And îl v! 1 K’aduce în ţară, în vremurile din urmă. De aceea a fi rin II Mıuıí,.11′, ÎI că Yeshua îşi va trimite îngerii pentru a-i aduna pe 11117, 1111.111, adică poporul evreu, din toate ţările, la a doua Lui venire.

הוקי עקא כ! אנ לארשי תיב-לע וחור-קא ‌וקכפש קק5א סהג? ץפ
ד1ע ריקסא״אלו טכ

„«Şi) în le voi mai ascunde Faţa Mea, când am turnat Duhul Meu peste casa lui Israel», zice Domnul Dumnezeu”.

Ezechiel 39: 29

După cum am văzut deja, faptul că Domnul îşi arată Faţa se referă la binecuvântarea pe care o dă unei persoane sau unui popor. Această schimbare va avea loc deoarece rămăşiţa poporului evreu care va fi în viaţă în timpul celei de-a doua veniri a lui Yeshua va privi la El (Mesia) care a fost străpuns, adică răstignit, şi îl vor recunoaşte ca pe Yeshua pe care L-au respins şi îl vor primi. Expresia ebraică, „וחור-קא וזכ פש קשא*când am turnat Duhul Meu...*” ne spune că Israelul a experimentat răscumpărarea, la fel ca în Isaia capitolul 59:

סתוא רר1רזכב תאז או אב: הוקי 5אנ בקעזב עשפ? בקלו לאוג
וזהיל אבו כ, חקז זפמו, רזפמ וומי-אל זח? ב וקמש-קעזא ירקד? רילע
קקזא וחור הוקי רמא

סלוע-דו קתעט קוקי רמא, רערז עקז זפמו

„«Şi va veni un Răscumpărător în Sion, şi El va schimba fărădelegea lui Iacov» zice Domnul. «Şi iată legământul Meu cu ei», zice Domnul: «Duhul Meu, care se odihneşte peste tine, şi cuvintele Mele, pe care le-am pus în gura ta, nu se vor mai depărta din gura ta, nici din gura copiilor tăi, nici din gura copiilor copiilor tăi, de acum şipână-n veac», zice Domnul”.

Isaia 59: 20 – 21

Desigur, Răscumpărătorul este Mesia Yeshua, care va reveni şi va şterge fărădelegea poporului evreu în acelaşi mod în care este iertată toată lumea: prin credinţa în lucrarea Sa de pe cruce. Toţi cei care experimentează răscumpărarea eternă pot face acest lucru numai prin mesajul Evangheliei şi primind harul Domnului prin credinţa în Mesia Yeshua. Nu există alt nume prin care să poţi fi salvat. Faptul că Duhul este menţionat în Ezechiel 39: 29 „לאזשל תיב-לע וחור-וזא טוכפש כק5א*când am turnat Duhul Meu peste casa lui Israel...”* se referă la adevărul că, în acest moment, rămăşiţa lui Israel va fi răscumpărată şi, ca rezultat al mântuirii lor, va începe împărăţia Milenară. Limbajul din Ezechiel 39: 29 este foarte asemănător cu cel: din Zaharia 12: 10, care spune că Dumnezeu revarsă Duhul Său (Duhul harului) asupra Israelului (Casa lui David) în timpul celei de-a doua veniri, când Yeshua va

izbăvi Israelul de toate naţiunile lumii care se vor urca la Ierusalim pentru război. Expresia care vorbeşte despre Israel este „Casa lui David”. Acest termen vorbeşte despre promisiunea făcută de Dumnezeu lui David şi Fiului Său, adică Mesia, care va avea o împărăţie eternă.

REZUMAT

Deşi există mai multe nume de naţiuni (grupuri de oameni) sau locuri ale căror identităţi nu le putem desluşi, această limitare nu aduce atingere mesajului principal al lui Ezechiel cu privire la războiul lui Gog şi Magog. Există certitudinea că această bătălie va avea loc la sfârşitul vremurilor şi va duce la a doua venire a lui Mesia, care va fi însoţită de mai multe acţiuni importante.

Înfrângerea duşmanilor Israelului

1. Mântuirea rămăşiţei Israelului
2. Adunarea acelor evrei care încă nu s-au întors în ţara Israelului
3. întemeierea împărăţiei Milenare

De asemenea, putem afirma că războiul lui Gog şi Magog va avea loc în timpul pe care Ieremia în numeşte *„Necazul lui Iacov”.* Această perioadă, de cea mai grea persecuţie şi moarte pentru poporul evreu, va face ca rămăşiţa să vină la pocăinţă şi va genera o aşteptare a lui Mesia. Într-o perioadă de disperare absolută, la sfârşitul celei de-a *70-a* săptămâni din Daniel, poporul evreu va striga bine cunoscutul pasaj din Psalmii Hallel (laudă) ,אבה ורוב„ מקב הרקי*Binecuvântat este cel ce vine în Numele Domnului”* şi, în acel moment de întuneric pe cer *soarele se va face negru, luna nu va mai lumina şi stelele vor cădea din cer),* Lumina Lumii, Mesia Yeshua, Se va arăta şi va împlini promisiunile profetice legate de a doua Sa Venire.

Αλληλούια ή σωτηρία και ή δόξα και ή τιμή και ή δύναμις κυρίφ τφ φεφ ήμών ότι άληθιναι και δίκαιαι αί κρίσεις αύτοΰ

„«Aleluia! Ale Domnului Dumnezeului nostru sunt mântuirea, slava, cinstea şi puterea! Pentru că judecăţile Lui sunt adevărate şi drepte. El a judecat…”

Apocalipsa 19: 1 – 2
Amin.